

T.C.

ANKARA-ÇANKIRI-KASTAMONU İLLERİ SIKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILIK
A N K A R A

İ D D İ A N A M E

(THKP/C-DEVİRİMCİ-YOL)

I

SORUŞTURMAYI YÜRÜTEN SAVCILAR

Nurettin SOYER, Hv. Hakim Kd. Albay Synt. Askeri Savcısı
Muammer AKSÜT, Dz. Hakim Albay Yrd. Askeri Savcı
İrfan BACAŞIZ, Synt. Yrd. Savcısı
Arif Gündoğdu GURSES, Synt. Yrd. Savcısı
Serdar KARAPINAR, Hakim Yzb. Yrd. Askeri Savcısı
Nasuhi KURDOĞLU, Synt. Yrd. Savcısı
Necdet MUTİŞ, Synt. Yrd. Savcısı
Metin ÖLMEZ, Synt. Yrd. Savcısı
Akin ÖNCÜL, Synt. Yrd. Savcısı
Ünsal SARIDUMAN, Synt. Yrd. Savcısı
Osman ŞİMŞEK, Hakim Bnb. Yrd. Askeri Savcı
Yavuz YAZICIOĞLU, Synt. Yrd. Savcısı

T.C.
ANKARA-ÇANKIRI-KASTAMONU İLLERİ SIKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILIĞI
A N K A R A

EVRAK NO : 1981/497
ESAS NO : 1981/497
KARAR NO : 1982/160

26 ŞUBAT 1982

İ D D İ A N A M E

- S U Ç : 1. Türkiye Cumhuriyeti Teşkilatı Esasiye Kanununun tamamını veya bir kısmı tağyir ve tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisini iskata ve vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs etmek ;
2. 1.nci maddede yazılı suçlara fer'an iştirak etmek ;
3. Anayasanın tamamını ortadan kaldırmaya yönelik olarak kurulmuş silahlı çeteye barınacak yer göstermek, yardım etmek, silah tedarik etmek ve hareketlerini kolaylaştırmak ;
4. Cürüm işleyen Hükümetin araştırmalarına karşı gizlemek ;
5. Topluluk halinde silah kaçakçılığı, silah satmak, ruhsatsız silah ve mermi bulundurup, taşımak ;

SUÇ TARİHİ : 1975-1981 yılları .

UYGULANMASI İSTENEN KANUN MADDELERİ :

Türk Ceza Kanununun 146/1, 146/3, 169, 296 ; 6136 Sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile diğer aletler hakkındaki Kanunun 12, 13; Türk Ceza Kanununun 31, 33, 36, 54/3, 55/1, 55/3, 173/3; 353 Sayılı Kanunun 251; 1402 Sayılı Kanunun değişik 17 nci maddeleri ;

İÇİNDEKİLER

SAHİFE :

1 - 73	Sanık kimlikleri
74 - 97	Devrimci Yol örgütünün doğuşu ve gelişimi
97 - 110	Devrimci Yol'un örgütlenme biçimi
110- 114	Devrimci Yol örgütünün amaç ve stratejisi
114- 116	Devrimci Yol örgütünün yayın ve propağanda faaliyetleri
116- 119	Devrimci Yol örgütünün mali ve silah kaynakları
119- 428	Devrimci Yol örgütünün gerçekleştirdiği eylemler
429- 1275	Eylem - Sanık ilişkileri
1275-1280	Eylemin yasal tanımı
1281-1319	Uygulanması istenen kanun maddeleri

S A N I K L A R

1. OĞUZHAN MÜFTÜOĞLU :
(Klasör A-1)

GÖZETİM TARİHİ : 23.1.1981
TUTUKLAMA TARİHİ : 23.4.1981
TAHLİYE TARİHİ :

2. ALİ ALFATLI :
(Klasör A-1)

GÖZETİM TARİHİ : 16.2.1981
TUTUKLAMA TARİHİ : 24.4.1981
TAHLİYE TARİHİ :

3. ALİ BAŞPINAR :
(Klasör A-1)

GÖZETİM TARİHİ : 22.1.1981
TUTUKLAMA TARİHİ : 23.4.1981
TAHLİYE TARİHİ :

4. MEHMET AKIN DİRİK :
(Klasör A-2)

GÖZETİM TARİHİ : 18.5.1981
TUTUKLAMA TARİHİ : 9.7.1981
TAHLİYE TARİHİ :

5. MELİH PEKDEMİR :
(Klasör A-2)

GÖZETİM TARİHİ : 22.1.1981
TUTUKLAMA TARİHİ : 23.4.1981
TAHLİYE TARİHİ :

6. MEHMET ALİ YILMAZ :
(Klasör A-2)

GÖZETİM TARİHİ : 22.11.1980
TUTUKLAMA TARİHİ : 20.2.1981
TAHLİYE TARİHİ :

7. NASUH MİTAP :
(Klasör A-2)

GÖZETİM TARİHİ : 22.1.1981
TUTUKLAMA TARİHİ : 23.4.1981
TAHLİYE TARİHİ :

Handwritten signature and date 8

571.ZAFER DELİHÜSEYİNOĞLU:

(Klâsör A-15)

GÖZETİM TARİHİ :16.1.1982

TUTUKLAMA TARİHİ :25.1.1982

TAHLİYE TARİHİ :

572.ZÜHRE DELİHÜSEYİNOĞLU:

(Klâsör A-15)

GÖZETİM TARİHİ :28.12.1981

TUTUKLAMA TARİHİ :

TAHLİYE TARİHİ :25.1.1982

573.VELİ SULHİ UYSAL :

(Klâsör K-5)

GÖZETİM TARİHİ :28.12.1981

TUTUKLAMA TARİHİ :20.1.1982

TAHLİYE TARİHİ :

574.BİRGÜL MERDOL :

(Klâsör K-5)

GÖZETİM TARİHİ :28.12.1981

TUTUKLAMA TARİHİ :20.1.1982

TAHLİYE TARİHİ :

Yukarıda açık kimlikleri yazılı sanıklar hakkında Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca muhtelif tarihlerde gönderilen soruşturma emirleri; 14.4.1981 gün ve Ad.Müş.1980/6443 sayılı soruşturma emri ile birleştirilerek, Askeri Savcılık 1981/497 esasına kaydedilmiş ve yapılan soruşturma sonunda :

I- DEVRİNCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN DOĞUŞU VE GELİŞİMİ :

A) GİRİŞ

İddianamesinin konusu olan Devrimci Yol adlı yasa dışı örgütün savunduğu fikirler, esas itibarıyla Marxizm-Leninizm ilkelerinden doğmakla beraber, bu ilkeleri yeniden yorumlayan Mahir ÇAMAK ve arkadaşlarının görüşlerine ve 1960 lı yılların sonlarında oluşturdıkları Türkiye Halk Kurtuluş Partisi/ Cephesi (THKP/C) adlı yasa dışı örgüte dayanmaktadır. Bu sebeple, Devrimci Yol Örgütünün amacını ve takip ettiği stratejiyi belirtmeden önce, Marxizm-Leninizm ile THKP/C ve Mahir ÇAMAK'ın görüşlerini özet olarak belirtmek yararlı olacaktır.

Sol düşüncenin kuramlaşması ve uygulanabilir duruma getirilmesi Karl Marx (1818-1883) ile başlar. Marx, sosyalist düşüncüyü felsefî, sosyolojik ve ekonomik yönden bilimsel bir tabana oturtmaya çalışmış, kuram geliştirmiş ve "Bilimsel Sosyalizm" yada "Marxizm" olarak anılan bir bütünü oluşturmuştur.

Karl Marx, kendisinden önceki sol düşüncelerin ütöpik olduğunu ve bilimsel bir tabana dayanmadığını ileri sürerek onlara değer vermemiş, Friedrich Engels (1820-1895)'in de yardım ve katkıları ile "Bilimsel Sosyalizm" kuramını inşa etmiştir. Marx, kuramını inşa ederken, felsefî temelde materyalizmi, metod olarak da diyalektiği esas almış ve tarihi de materyalist bir bakışla yorumlayarak "Tarihi Materyalizm" anlayışını getirmiştir. Konuya açıklık getirebilmek için bu kavramlar çok kısa olarak incelenecektir.

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÖZESİ

Materyalizm (Maddecilik) : İdealizme zıt felsefe akımı olan materyalizme göre, madde aslıdır, bilinç ise talidir. Materyalizm, dünyanın ebediliğini, tanrı tarafından yaratılmış olmadığını ve zaman ve mekân bakımından sonsuzluğunu ifade eder. Bilinci maddenin bir ürünü olarak gören materyalizm onu objektif dünyanın yansıması sayar. İlk materyalist teoriler antik çağlarda ortaya atılmış ve XVII ve XVIII nci yüzyıllarda gelişmiştir.

Diyalektik : Konuya kargıtlarla yaklaşma, tartışma ve soru sorma anlamına gelen diyalektiğin felsefede birçok güünür tarafından çeşitli tanımları yapılmıştır. Marx'ın etki-

lendiği George Wilhelm Friedrich Hegel (1770-1831)'e göre, diyalektik devamlı bir değişimi ifade eder. Hegel'in diyalektik mantığına göre, evrende, dünyada ve yaşamda herşey değişir ve yeniden oluşur. Bu değişim devamlılık gösterir. Fikirler de tez olarak oluşur. Tezin antitezide beraberindedir. Sonuçta bir senteze varılır, ancak bu sentez aslında yeni bir tezdır, ve onunda antitezi mevcuttur, bu şekilde değişim ve oluşum süreci devam eder, gider. Hegel bu şekilde doğruya varılacağı inancındadır. Marx ise, diyalektiğin daha ziyade gelişki yönü üzerinde durmuştur. Marx'a göre, fikirler maddenin insan zihnine yansımasıdır. Madde olmaksızın tek başına düşünce bir anlam ifade etmez. Marx ve Engels, materyalizm ve diyalektiğin sentezinden diyalektik materyalizm görüşüne varmıştır. Marxist doktrinin felsefi temeli olan ve V.İ. Lenin (1870-1924) ve daha başka Marxistler tarafından geliştirilen diyalektik materyalizme göre, evren maddidir. Maddi kanunlara bağlıdır, evreni tanımak için onun kanunlarını bilmek şarttır. Bu kanunlar ışığında evren maddidir ve birbirine bağlı sonsuz olayların bütünüdür. İnsan bilinci de bunun ürünüdür. Evrende devamlılık arzeden bir hareket ve gelişme süreci vardır. Bu gelişim gelişmelerin sonucudur.

Tarihsel Materyalizm : Diyalektik materyalizmin ilkelerini toplum yaşamının incelenmesinde kullanır. Tarihsel materyalizme göre, tüm olayların nedeni maddidir. Toplumun görünüşünü, fikirlerini, siyasal kurumlarını v.b. belirleyen "Toplumun maddi yaşam koşulları" dır. Toplumun maddi yaşam koşulları ise, coğrafya ve doğadır. İnsanı yöneten ekonomik çıkarlardır. Bu çıkarlar toplum yaşamına da egemendir. Toplumun üst yapısını teşkil eden felsefe, din, töre ve hukuk kurallarıdır. Toplumun alt yapısı ise, üretim biçimi ve üretim tekniğinden ibarettir. Alt yapı ve üst yapı değişiklikleri karşılıklı olarak birbirini etkiler. Üretim biçimi açısından insanlık tarihi köleci toplum, feodal toplum, kapitalist toplum ve sosyalist toplum gibi safhalar gösterir. Bu safhaların oluşumu toplumdaki ekonomik koşullardaki değişikliğin sonucudur.

Karl Marx, diyalektik materyalizm ve tarihsel materyalizm ile toplumun siyasal ve sosyal evrimini açıkladıktan sonra, toplumda yaşayan insanların bilinç altında her zaman bir çatışmanın var olduğunu belirtmiş ve "Sınıf mücadelesi" kavramı

nı ortaya atmıştır. Marx'a göre, işçinin ürettiği değer ile aldığı ücret arasında işçi aleyhine bir fark mevcuttur, bu fark sermayedarların cebine girmektedir. Bu da, işçilerle sermayedarlar arasında sürekli bir kavga sebebidir. Kapitalist toplumda iki sınıf mevcuttur : Proletarya ve Burjuvazi. Burjuvazi üretim biçimini belirlemiş ve tekelini almıştır. Bu, işçilerin olduğu kadar, esnaf, zenaatkâr ve köylülerin de aleyhinedir. Bunlar tekellerle rekabet edemeyecekler ve geçinebilmek için işlerini terkedecekler ve emeklerini satmak zorunda kalacaklardır. Bu suretle, proleter kitleler zamanla büyüyecek, bir güç teşkil edecek, ortak örgütler kuracak ve devletin karşısına dikilecektir. /Bu güçlerin direnmesi ile kapitalist toplum temelden sarsılacak ve düzenin yöneticileri âciz kalacaklardır. Bu durumda, Marx'a göre, yapılacak şey bir ihtilâldir. Hatta, ihtilâlin okadar şiddetli olmasına da gerek yoktur. Çünkü, yıpranmış, kokuşmuş ve çürümüş düzen kolaylıkla yıkılacaktır.

Marx ve Engels, 1848 Şubatında Londra'da yayınladıkları "Komünist Partisi Manifestosu" ile ihtilâl çağrısını kitlelere ulaştırdılar. Marx'a göre, ihtilâlin amacı iktidarı ele geçirmektir. Bunun için de devlet mekanizması parçalanmalıdır. Bundan sonra yapılacak iş proletarya diktatörlüğünün kurulması ve proletarya iktidarına uygun alt yapı değişikliklerinin gerçekleştirilmesidir. Bu yoldan gelişmelerin, sınıfların ve devletin ortadan kalktığı "sınıfsız toplum"a ulaşılacaktır.

Marx'a göre, ihtilâl aşaması kısa bir dönemdir ve bu aşamada yapılacak tek şey "ayaklanma"dır. Ancak, bundan önce bir evrim aşaması vardır ki; bu dönemde proletaryanın bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve mücadeleye hazırlanması gereklidir. Bu uzunca bir dönemi kapsar. İhtilâl için de bazı koşullar gereklidir. Bunlar objektif ve sübjektif koşullardır. Objektif koşul, sömürünün varlığıdır. Kısaca, nerede sömürü varsa ihtilâlin objektif koşulları da mevcuttur. Ancak, objektif koşul, ihtilâl için tek başına yeterli değildir. Bunun yanında, proletaryanın bilinçli olması, örgütlenme ve tüm toplumu etkileyen buhranların da mevcudiyeti gereklidir. Bunlarda, sübjektif koşulları teşkil eder. Bu iki şartın bir arada bulunması, ihtilâl ortamının varlığı demektir. İhtilâlde de öncülüğü komünistler yapacaktır. Çünkü, komünistlerin ve proleterlerin çıkarları birdir. Proleterlerin çıkarları ulusal ayrılıkları da reddeder. Ulusal ayrılıklar ve diğer

manlıklar burjuvazi tarafından yaratılmıştır. İşçinin malı, mülkü ve vatani yoktur.

Ana hatları ile çok kısa olarak belirtilmiş bulunan Marxizm üzerinde, Marx ve Engels XIX ncu yüzyılın ikinci yarısında teoriyi pekleştirici çalışmalar yapmışlar ve geliştirmişlerdir. Paris Komünü deneyi de dahil olmak üzere Marxist görüşten kaynaklanan birçok eylemler İngiltere'de ve Kara Avrupa-sında etkinliğini hissettirmiştir. Ancak, Marxizmin teoriden pratiğe çıkışı Lenin ile olmuştur. Lenin, Marx'ın görüşlerine getirdiği yorumlarla onun toplumsal olaylarda bir klavuz olmasını sağlamıştır.

Leninizm : Lenin, Marx ve Engels'in görüşlerine aynen katılmış, özellikle kapitalizm, tekelci kapitalizm ve emperyalizm konularındaki görüşlere yeni boyutlar ve yeni yorumlar getirmiş, Marx ve Engels'in ölümünden sonraki uluslararası işçi hareketine ve Rusya'daki işçi hareketinden elde edilen tecrübelerle dayanarak Marxist doktrine somut bir şekil vermiştir. Lenin'in temel görüşü, sosyalist devrim-teorisinde ifadesini bulur. Lenin, kapitalizmin en yüksek aşaması ve ihtilâlin başlangıç noktası olduğunu söylediği emperyalizm aşamasında düzensiz gelişme şartlarında, sosyalizm ilkin bütün ülkelerde ve aynı anda değil, bir yada birkaç ülkede başarı kazanmasının mümkün olduğunu öne sürmüştür. Onsuz ne proletarya iktidarının, ne de sosyalizmin kurulmasını mümkün olmadığını söylediği, organizetör güç olarak proletarya partisi doktrinini geliştirmiştir. Ancak, Lenin'e göre, böyle bir partinin sınırlı, kapalı, gizli, merkezleşmiş ve askerleşmiş olması gerekir. Leninizm, yalnız devrimci stratejinin bir anlayışı, Marxizmin Rusya'nın şartlarına uydurulması demek değildir. O, aynı zamanda, devrimci partinin "Proletarya partisi" örgütlenişine bakış tarzıdır. Parti, yukarıda belirtilen niteliklere sahip olma sa yok etme hareketlerinin kurbanı olur. Partinin sınırlı olması, kendi örgütlerinden olan kimse-lerin nispeten dar çevresi ile sınırlanması demektir. Kapalı olması, kendilerini tam olarak görevlerine adanmış az sayıdaki profesyonel devrimcilerden kurulu olmasından ileri gelmektedir. Partinin faaliyetinin bir fesat hareketi biçimi alması gerekmele beraber, bir halk kargaşalığı ve bir propaganda çalışması niteliğinde olması da gerekmektedir. Merkezîlik niteliği ise, mahallî örgütlenme birimlerinin, merkezleşmiş yönetimin emrinde olmaları

ve onun tarafından tayin edilmeleri anlamına gelmektedir. Lenin buna demokratik merkezîyetçilik adını vermektedir. Ayrıca, örgütlenmede hem legal hemde illegal yollar kullanılmalı ve denenmelidir. Lenin'e göre, ihtilâl için proleterya partisi kadar toplumun ilerici-öncü gücünü teşkil eden işçi sınıfının öncülüğüne de ihtiyaç vardır. İşçi sınıfının köylülerle ittifakı şarttır. Taktik sorunlarda esneklik göstermek ve gerektiğinde safları bozmadan gerilemek önemlidir.

Leninizm'in temel prensipleri şu şekilde özetlenebilir:

- Devlet mekanizması, bürokrasi ve militarizm ile bir bütün olarak egemen sınıfların bir baskı aracıdır.

- Proleteryanın siyasal partisi olmadan proleterya devrimi yapılamaz.

- Proleteryanın partisi ideolojik ekonomik, demokratik ve politik cephelerde savaş... diyalektik ve tarihsel materyalizm temeli üzerine kurulmuş olan proleteryanın öncü müfrezesidir.

- Devrim sürekli ve kesintisizdir. Sadece iktidarın ele geçirilip alt yapının düzenlenmesiyle bitmez, üst yapıda sınıflı toplumlara özgü gelişmeler tamamen ortadan kalkana kadar devam eder.

B) MARXİST-LENİNİST DEVRİM TEORİSİ

Marx, Engels ve Lenin, proleterya devriminin iki safhada gerçekleşeceğini öngörmüşlerdir. Bunlar evrim ve devrim aşamalarıdır. Her aşamada kullanılacak taktikler farklıdır.

Evrım aşaması, proleteryanın ve onun toplumun tüm ilerici güçlerini teşkil eden müttefiklerinin siyasal bakımdan bilinçlendirilmesi, eğitilmesi ve örgütlenmesi, daha sonra gelecek olan devrim aşamasının toplumsal ve psikolojik şartlarının hazırlanması, demokratik muhalefet yolu ile egemen sınıfların teşhir ve tenkit edilmesi, proleterya ile öncüsünün bağlarının sıklaştırılması ~~demektir~~.. Uzun bir zaman dilimini kapsar.

Devrim aşaması ise, evrim aşamasına oranla daha kısa olmakla birlikte derhal ayaklanma anlamına gelmez. Bu da, üç devrede gerçekleşir.

Geçiş devresi : Evrim döneminden hemen sonra başlar

lar. Devrim dalgasının yavaş yavaş yükseldiği ve kitleleri sarsmağa başladığı, kitlelerin inançlarının kitlesel eylemlere dönüştüğü (Mahallî ve genel siyasal grevler, mümayişler gibi) devredir.

Taktik taarruz devresi : Bu kısa devre, öncünün şehir eylemlerini öğrendiği, dolayısıyla halk kitlelerine önderlik etmeyi becerebildiği ve kitlelere ayaklanmanın doğru taktiklerini öğrettiği devredir, bu devre, halkın devrimci bir kiminin iyice arttığı, devrim dalgasının en üst düzeye yaklaştığı, öncünün son hücum öncesi taktik taarruzlarının yoğunlaştığı devredir. Burada başlıca amaç, düşman saflarında yılgınlık, panik yaratmak ve karşı devrim cephesini dağıtmak ve yarıklar açmaktır. Bu evredeki eylemler, sokak savaşları ve şehir gerillasıdır.

Stratejik taarruz devresi, düzenli orduya geçiş ve ayaklanma : Bu dönemde toplumdaki siyasal ve ekonomik buhran iyici derinleşmiştir. Ayaklanma an meselesidir. Stratejik taarruz düzenli ordu ile yapılır. Son hücum için önce dağınık olan bütün güçler bir araya toplanır, barikat savaşları ve şehir gerillası artık yerini düzenli ordunun ayaklanma taktiğine bırakılır.

Devrim aşamasının tek bir ülkede gerçekleşebilmesi için, ayrıca, birinci şart, o ülkede siyasal iktidarın ihtilâlcî atılımla ele geçirilmesine elverişli bir siyasal ve sosyal ortamın varlığıdır. Böyle bir ortam, o ülkenin, ezeni de, ezileni de etkileyen, ezenlerin iktidarını zayıflatan, ezilenleri harekete geçmeye hazır hale getiren ve toplumun tüm alanlarını kapsayan bir millî kriz içinde bulunması demektir. Buna devrimin objektif şartı denmektedir. Devrim aşamasının ikinci şartı ise, proleteryanın siyasal örgütünün mevcudiyeti, kitlelerin bilinçli ve örgütlü olarak savaşa katılmasıdır. Proleterya partisi proleteryanı ve köylülerin çoğunluğunu bilinçlendirip örgütlenilerek harekete geçirebildiği taktirde devrimin gerçekleşmesi söz konusu olur. Buna da, devrimin sübjektif şartı adı verilmektedir.

Marxist-Leninist teoriye göre, devrimin gerçekleştirilmesinde öncü güç işçi sınıfı olacak, köylü potansiyeli ise, işçi sınıfına tâbi bulunacaktır. Proleterya siyasal iktidarı

köylülerle ve diğer çalışanlarla ittifak halinde ele geçirecektir, fakat bu ittifakta iktidarı başkaları ile paylaşmayan işçi sınıfı lider durumundadır.

Türkiye'de de "Millî Demokratik Devrim" adı ile uygulanmak istenen bu ihtilâl stratejisi, sosyalist iktidar hedefine göre plânlanmış bulunmaktadır.

C) 1960 YILINDAN SONRA ÜLKEMİZDEKİ GELİŞMELER

1960 lı yıllarda Dev-Genç adı ile teşkil edilmiş olan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu, millî demokratik devrim stratejisini benimsemiş ve yöneticileri bu stratejinin uygulanması içinde olduklarını çeşitli vesilelerle beyan etmişlerdir. Esasen, Dev-Genç'in, Türkiye'de devlet düzeninin Marxist-Leninist ilkeler doğrultusunda değiştirilmesi yolunda teşebbüse geçen çeşitli grupların militan kadrolarının kaynağını teşkil etmesi ve bu teşebbüs hareketlerine bağlanabilmesini mümkün kılan elverişli ortamın meydana getirilmesi bakımından yeri önemlidir. Bu itibarla, Dev-Genç'in kuruluşunu ve gelişmesini kısaca incelemek gerekmektedir.

1965 yılı sonlarında çeşitli fikir kulüplerinin birleşmesiyle kurulan Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun, yayın organları ve düzenlediği toplantılarla ideolojik mücadele hudutları içinde kaldığı ve pasifist ve oportünist olan(o zamanki) Türkiye İşçi Partisinin yürüngesinde olduğu iddiasıyla eleştirilere maruz kalmış ve "1965-1971 Türkiye'de Devrimci Mücadele ve Dev-Genç" adlı broşürde de yer aldığı şekilde, Fikir Kulüpleri Federasyonunun demokratik devrim adını hiçbir zaman Marxist-Leninist temellere oturtarak savunmadığı, kendiliğinden gelişen işçi, köylü, gençlik hareketleri ve giderek keskinleşen sınıf mücadelesi karşısında Türkiye İşçi Partisi oportünizminin iflâs ettiği belirtilmiştir.

1969 yılı Ocak ayında yapılan kurultayda, Yusuf KÜPÇÜ Federasyon Başkanlığına seçilmiş ve yayınlanan ilk bildiride, millî demokratik devrimde proleteryanın öncülüğü meselesinden söz edilmiş ve yapılacak eylemlerin kitlelere male edilmesi gerektiği açıklanmıştır. Bir dönüm noktası olan bu kurultaydan sonra, millî demokratik devrim stratejisini benimseyen yeni yöneticiler bunun uygulamasına geçmişlerdir. Yoğun ideolojik mücadele ile aktif eylemler bu uygulamanın belirgin özelli-

ğidir. Aktif eylemler arasında AKHİSAR ve ÜDMİJ'te tertiple-
nen mitingler, Fakültelerin işgal edilmesi sayılabilir.

1969 yılı sonunda yapılan kurultay ile tüzük de-
ğişikliği yapılarak Federasyonun adının "Türkiye Devrimci Genç-
lik Federasyonu", kısaca Dev-Genç olarak değiştirildiği gözlen-
mektedir. Bu kurultay sonunda yayınlanan bildiride, devrimin
üretim araçlarının sahipliğinin bir süreç içinde yeni bir sını-
fın eline geçmesi olduğu, kapitalist toplumda ana gelişkinin
bu ^{toplumun} sınıfları olan burjuva ve proleterya sınıfları arasındaki
çelişki olduğu, millî kurtuluş savaşlarının bir avuç işbirlik-
çi den gayri bütün halkın katıldığı bir savaş mahiyetinde bulun-
duğu açıklanarak şu sözlerle devam edilmiştir :

"Amerikan emperyalizmine ve yerli ortaklarına kar-
şı işçi,köylü ve tüm milliyetçilerin ittifakı güç kazandıkça,
millî kurtuluş savaşımız daferede doğru yaklaşacaktır. Tüm yurt-
severler Amerikan emperyalizmini ve yerli ortaklarını kovmak
için savaşalım, halkımızın millî demokratik devrimini muzaffer
kılalım. "

Bu kurultayda tespit edilen esaslara göre, Türkiye
Devrimci Gençlik Federasyonunun görevleri :

- Anti emperyalist gençlik hareketlerine öncülük
etmek ve bu amaçla Üniversite gençliğini mücadele içinde örgüt-
lemek ve hedefe ulaşmak için devrimci örgütlenmeyi sağlamlaşt-
tırmak, devrimci disiplini güçlendirmek ve eylem içinde devrim-
ci ideolojik eğitimimizi sağlamak,

- İşçi, köylü, gençlik dayanışmasını sağlamak,

- Emperyalizme,işbirlikçi burjuvaziye ve kapitalizm
öncesi kalıntıya karşı bütün millî sınıf ve tabakaların devrimci
güç birliğinin gerçekleştirilmesi,

olarak belirlenmiştir.

Yukarıda bahsedilen 1965-1971 Türkiye'de Devrim-
ci Mücadele ve Dev-Genç" adlı braşürde, "İşçilerin, köylülerin
mücadeleleri ve şehirlerde yapılan antiemperyalist gösteriler
bir sürü genci eğitti, düzenle bağlarının kopmasına yardımcı
oldu. Marxist-Leninist teoriye daha sıkı sarılmak ve amatörce
çalışma tarzını terk ederek örgütlü, disiplinli eyleme girme is-
teğini duyurdular. Devrimin aktif mücadele ile gerçekleşebile-

ceğini göstermenin gereğini anladılar.

Marxist-Leninist'ler işçi sınıfına ve yoksul köylüye ulaşmak için kimseden icazet almazlar. Her şart altında bütün mücadele yöntemlerini uygulayarak, en amansız savaşı vererek işçileri ve köylüleri örgütlerler. Marxist-Leninist kadronun öncülüğü işçi sınıfının öncülüğü olmadan ne millî demokratik devrim, ne de sosyalist devrim adımı atılabilir. Marxizm-Leninizm bunu öğretmektedir. Dünya sosyal pratiği bunu göstermektedir. Türkiye'deki mücadele bunu gösteriyor.

Devrimimizin zaten var olan objektif şartları tam anlamıyla oluşmuş; bütün iş, devrimcilerin kendi subjektif görüşlerini oluşturarak örgütlü biçimde en aktif mücadelenin içine girmelerine, ve işçi köylü kitlelerine emperyalizmin ve yerli köpeklerinin boyunduruğunun ancak en aktif mücadele ile kırılabileceğini göstermelerine kalmıştır. " sözlerine yer vermek suretiyle Dev-Genç'in güttüğü amaç açıkça ortaya konmuştur.

Yukarıda yapılmış olan teorik açıklamalar karşısında, Dev-Genç'in eğitim ve öğretim çalışmalarının millî demokratik devrim hareketinin evrim aşamasını, 1970-1971 yıllarında gerçekleştirilen grevler, gösteriler ve boykotların devrimin geliş evresini, Mahir ÇAYAN ve arkadaşlarının giriştikleri hareketlerinde taktik taarruz evresini teşkil ettiği söylenebilir.

17.10.1970 tarihinde yapılan Dev-Genç kurultayında başkanlığa Ertuğrul KÜRKÇÜ seçilmiş ve bu kurultay ile Mahir ÇAYAN ve arkadaşları Dev-Genç'e tamamen hakim olmuşlardır. Kurultayda yapılan tartışmalarda, millî demokratik/ ^{devrim} işçi altında örgütlenilerek, Marxist-Leninist bir savaş partisi kurulması, proleter devrimci örgütlenme olmadan devrimin yapılamayacağı, örgütlenmenin ilk döneminde proleteryanın sınıfsal durumunun önemli olmadığı, kitlelerle bağ kuruldukça örgütün sınıfsal önem kazanacağı sonucuna varılmış ve daha sonra, bu esaslar çerçevesinde oluşturulacak bir savaş örgütünün kurulması ele alınarak, Mahir ÇAYAN, Ertuğrul KÜRKÇÜ, Yusuf KÖPELİ, Ramazan Münir AKTOLGA ve Kâzım ÖZÜDOĞRU tarafından Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Cephesi fiilen kurulmuştur.

Türkiye Halk Kurtuluş partisi/cephesi (THKP-C) nin ideologu olan Mahir ÇAYAN tarafından, THKP'nin Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm ilkeleri üzerine kurulmuş Leninist bir

Parti olduğu ileri sürülmüş ve devamla, "partinin Marxizm-Le-ninizmin klavuzluğunda emparyalizmin 111. bunalım döneminin gelişmeleri ve ilişkileri ile, bu gelişki ve ilişkilerinTürki-yeye yansması ve ülkemizin Tarini, Sosyal, Ekonomik, Politik Psikolojik niteliklerinin Devrimci tesbitinden hareketle poli-tikleşmiş Askeri savaş stratejisini devrim stratejisi olarak saptadığı, bu stratejik çizginin kır ve şehiri, silâhlı propa-ganda ve öteki politik kitlesel mücadele biçimlerini bir bütün olarak ele alan çizgi olduğu belirtilerek, partinin uygulayacağı strateji ortaya konmuştur.

Parti tüzüğünde, TMMK'nin proletaryanın siyasal partisi olduğu ve partinin teşkilât ve perensiplerini tanzim eden 111. bölümünde, savaşın çok yönlü olduğu, çeşitli halk kesimlerinin kitlesel hareketinin örgütlendirilip yönlendiril-mesinden, ideolojik savaştan silahlı savaşa kadar bütün mücadele biçimlerini aynı anda yürütmek gerektiği ileri sürülmektedir.

Yine, M.ÇAYAL tarafından kaleme alınan Kesintisiz Devrim 1 adlı broşürde devrimin tanımı, "Marxist devrim anlayı-şı, sürekli ve kesintisiz bir ihtilâl sürecini öngörmektedir. Devrim, halkın devrimci girişimi ile- aşağıdan yukarı-mevcut devlet cihazının parçalanarak politik iktidarın ele geçirilmesi ve bu iktidar aracılığı ile- yukarıdan aşağı- daha ileri bir üretim düzeninin örgütlenmesidir" şeklinde yapılarak, milli de-mokratik devrimi gerçekleştirecek örgütün tekekkül tarzı şöyle açıklanmaktadır :

" Proletarya partisi, tamamen profesyonel devrim-cilerden oluşmalıdır. Parti profesyonel devrimcilerin oluşturduğu bir savaş örgütüdür. Bu profesyonel devrimciler mevcut düzen ile bütün bağlarını koparmış sadece koş gecelerini değil, bütün ömürle-rini devrime adanmış ve asgari Marxist formasyondan geçmiş belli konularda uzmanlaşmaya yönelmiş kişilerdir. Ve başlangıçta bu profesyonel devrimcilerden oluşmuş olan partide sınıfsal köken ayrımı yapılamaz;böyle bir örgütün özelliği karşısında ve ayrı ayrı meslekler arasında her türlü fark silinmelidir. Belbelliki bu örgüt pek geniş tutulmamalı ve mümkün olduğu kadar gizli olma-lıdır.

Bu örgüt yarı askeri nitelikte olan bir örgüttür; yani, demokratik merkezîyetçilik ilkesinde demokratik yan değil

merkeziyetçi yan ağır masmaktadır.

İlk etap, örgütün profesyonel devrimcilerle oluşmasıdır, fakat 11.etapda işçilerin mutlak çoğunluğu teşkil etmesi şarttır."

Yukarıdaki teorik açıklamalardan anlaşılacağı üzere, Marx ve Engels'in devrim tahlilleri kendi çağlarının burjuva toplumuna, Lenin'inkiler ise Çarlık Rusya'sına aittir. Lakin bu görüşlerde ortak noktalar, evrim ve devrim aşamalarının birbirinden kesin çizgilerle ayrılmış olması ve aşamalarda baş vurulacak taktiklerin farklı bulunmasıdır. Evrim aşamasında silahlı aksiyon temel mücadele metodu değilken, devrim aşamasında temel mücadele metodu haline gelmektedir.

M.ÇAYAN'a göre ise, devrim için uzun ve dolambaçlı halk savaşının zorunlu olduğu emperyalist hegemonya altındaki ülkelerin somut pratikleri devrimci sürecin bu safhaları arasında değişiklik yapmıştır; bunun sonucu olarak, emperyalist boyunduruk altındaki ülkelerde devrim ve devrim aşamaları birbirinden kesin çizgilerle ayrılamaz. Bu tür ülkelerde, devrim aşaması kısa bir aşama değil, tersine oldukça uzun bir aşama haline gelmiştir. Bu gibi ülkelere mücadelenin başlatılması için, Lenin'in bir genel ayaklanma için gerekli gördüğü koşullar aranmayacak, iktidarın ele geçirilmesi uzun ve dolambaçlı bir silahlı savaş (Mücadele) tan sonra mümkün olabilecektir. Evrim ve devrim aşamaları iç içe girmiş ve hangisinin nerede başladığını, hangisinin, nerede bittiğini tespit inkânsız hale gelmiştir. Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerde bağımsız bir millî burjuvazi oluşmadığından, mevcut kapitalizm çarpıktır ve emperyalizme göre biçimlenmiştir. Bu gibi toplumlarda, emperyalist hegemonya, toplumların kendi iç dinamiği ile gelişmesine engel olduğu için, ülke alt yapısından üst yapısına kadar, tam anlamı ile olgunlaşmamış olsa bile, millî bir kriz içindedir, bu millî krizin arttırılması o ülkedeki devrimcilere bağlıdır. İşte, bu, M.ÇAYAN'a göre, bütünyle olgunlaşmamış bir krizin sürekli olarak var olması evrim ve devrim aşamalarının iç içe girmesi, bir başka ifade ile silahlı eylemin objektif şartlarının varlığı demektir.

M.ÇAYAN, 11.Dünya Savaşından sonra aşırı şekilde gelişen emperyalizmin ve özellikle Amerikan emperyalizminin günümüzde artık 111.bunalım dönemini yaşadığını söylemekte ve bu dönemde, emperyalistler arası rekabetin yeni bir dünya savaşına yol açması ihtimalinin ortadan kalkması ve emperyalist işgalin

biçim değiştirerek gizli işgal haline dönüşmesi gibi iki sonuç meydana geldiğini iddia etmektedir. Ona göre, emperyalizmin duçar olduğu bu krizin sebebi, bir yandan sermayenin çok fazla yoğunlaşması, öte yandan dünyanın bir bölümünün kapitalist sömürü alanı dışına çıkması, kapitalizm için iç ve dış pazarların olağanüstü düzeyde daralmasıdır. Bunun sonucunda pazar bulamayan emperyalistler arasındaki rekabet ve çelişkiler gitgide artmakta, buna karşılık, nükleer güçlerin dünya çapında erişmiş olduğu seviye ve sosyalist blokun varlığı sebebi ile, rekabetin savaş yolu ile ortadan kaldırılması inkârı da kalmayınca, emperyalizmin içine düştüğü buhran giderek derinleşmektedir. Bu safhada emperyalizm iki metoda bağvurmak zorunda kalmış, içte ekonomisini askerileştirmiş, dışta ise eski sömürgeciliğe ilaveten yeni sömürgeciliğe bağlamıştır. Askerleşen ekonomi ile emperyalizm daha da saldırgan hale gelmiştir. Yeni sömürgecilik metodu ise emperyalizmin çirkin yüzünün saklanması ve sömürülen ülkelerde yeni pazarlar yaratılmasını amaçlamaktadır. Bunun sonucu, kapitalizmin o ülkelerde hakim üretim biçimi haline gelmesi olmuştur. Bu ise, hafif ve orta sanayiinin kurulması ve yerli tekelleci burjuvazinin meydana gelmesi demektir. Ekonomi kendi iç dinamiği ile gelişmekte, emperyalizme bağımlı olarak onunla bütünleşmiş olmaktadır. Bu metodun uygulanması ile, sömürülen ülkelerde, geçmiş dönemlere kıyasla, toplumsal üretim ve nispi refah artmakta, bunun sonucu olarakta, sınıflar arasındaki çelişkiler görünürde yumuşamakta, halk kitlelerinin düzene karşı tepkileri ve memnuniyetsizlikleri pasifize edilerek bu tepkiler ve memnuniyetsizlikler ile oligarşi arasında bir "sun'i denge" meydana gelmektedir.

M.ÇAYAN, bu sun'i dengenin bozulmasının, kitleleri devrim hareketine çekmenin temel mücadele metodunun silahlı propaganda olduğunu söylemekte ve bu sebeple; aynı amaçla önerilen kitlelerin içine girmek, onları âcil ihtiyaçlar etrafında örgütlemek, siyasal bilinç vermek ve hedefe doğru yönlendirmek metodlarını revizyonist ve pasifist bulmakta ve Che Guevara'ya atfen bu yolun sun'i dengeyi bozacak yerde onu devam ettireceğini ve taraftarlarının devrimci ruhlarını kaybederek zamanla bürokleşeceklerini, bu yöntemle hedefe varılamayacağını belirtmektedir. M.ÇAYAN'a göre, emekçi kitlelerle temas kurmanın, onları geniş bir siyasal gerçekleri açıklamak kampanyası ile devrimci saflara kazanmanın temel metodu silahlı propagandadır. Silahlı pro-

paganda halkın düzene karşı olan memnuniyetsizliğini atıje eder, kitleleri sarsar, giderek bilinçlendirir. Merkezi otoritenin sanıldığı kadar güçlü olmadığını, onun kuvvetinin aldatıcı olduğunu gösterir. Çeşim sıkıntıları içinde bulunan ve düzenin partilerinden çare uman kitlelerin dikkatlerinin devrimci harekete çekilmesini sağlayan silâhli propaganda, ilk zamanlar kitlelerde gâşkınlık ve tereddüt yaratırsa da, bu duygular giderek devrim hareketine duyulan sempatiye dönüşür ve silâhli propagandayı temel alan örgüt tek ümit kaynağı haline gelir. İşçi, köylü, öğrenci zamanla silâhli propagandanın etrafında birleşir. Silâhli propaganda kır ve şehir gerilla savaşı ile psikoloji ve yıpratma savaşlarını da içine alır.

Temel mücadele biçiminin silâhli propaganda olarak belirlenmesi, diğer mücadele biçimlerinin ihmal edilmesi anlamına gelmez. Ancak, sair mücadele yöntemleri, temel nitelikte olan silâhli propagandaya nazaran tâli ve ona bağımlıdırlar. İşte ; silâhli propagandayı temel, öteki demokratik, politik ve ekonomik mücadele biçimlerini bu temel mücadele biçimine bağımlı olarak ele alan bu devrimci stratejiye politikleşmiş askeri savaş stratejisi denir, bu ise halk savaşı demektir. İçinde bulunulan tarihsel durum ve ülkemizin özellikleri sebebiyle halk savaşı öncü savaşı aşamasından geçecektir. Öncü savaş, profesyonel devrimcilerden oluşan küçük savaşçı çekirdeklerin yarattığı mücadeledir. Öncü savaşın birinci evresi şehir gerillasını yaratmak, ikinci evresi şehir gerillasını geliştirme ve kır gerillasını yaratma, üçüncü evresi şehir gerillasını yaygınlaştırma, kır gerillasını geliştirme, dördüncü evresi ise kır gerillasını geliştirmedir.

Politikleşmiş askeri savaş stratejisine göre, devrimin önder gücü proleterya, temel gücü ise köylülerdir. Öncü savaş aşamasında savaşanların emekçi kökenden olup olmamalarının önemi yoktur. Önemli olan savaşçıların profesyonel devrimci olmalarıdır. Halk savaşı, devrimin işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde birinci dönemde şehirler temel, kırlar yardımcı, ikinci dönemde kırlar temel, şehirler yardımcı olmak üzere izlenecek bir fetih rotası ile zafere ulaşacaktır.

1960 ve 1970 li yıllarda girigilen ve ülkede düzeni silâhli eylemlerde değıştirmeye matuf hareketler, 12 MART 1971 müdahalesi ile kesintiye uğramıştır. 1974 yılından itibaren THKP/C siyasetini benimsenmiş kesimlerin THKP/C s i y a s e t i n i

eleştirilmesi ve geleceğe dönük olarak alınacak tavrın belirlenmesi konusunda bir tereddüt ve bekleyiş içinde oldukları müşahade edilmekte idi. 8.4.1974 tarihinde, Etem KİPER, Emin TANRIYAR, Tahir Mehir ÖZTÜRK, Ahmet GÖK, Aykut BAŞARAN, Hüseyin OĞUZ ve Kültigin POLAT tarafından ANKARA'da kurulan Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneği (ADYÖD) 'nin çalışmalarına başlaması, Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin görüşlerini benimsemiş öğrenci kitlesinin bu dernek içinde kümelenmesine, siyasi görüş ve tartışmaların yeniden hızlanmasına zemin hazırlamış ve örgütlenme faaliyetleri doğrultusunda grupların oluşmasına, ayrıca M.Çayan'ın görüşlerini benimsemiş ve savunmakta olanlarında muhalefet gurubu adıyla dernek içerisinde ideolojik çalışmalara bağlamalarına fırsat sağlamıştır. Böylece, yukarıda bahsedildiği gibi kesintiye uğramış olan, proleterya ihtilâlini gerçekleştirmek yolunda faaliyetlere başlanmış olunmakta idi. Bu dernek, 9.12.1974 tarihinde ANKARA Sıkıyönetim Komutanlığınca, 1402 sayılı kanunun 3/g maddesi gereğince faaliyetten men edilmiş ve daha sonra ANKARA Devlet Güvenlik Mahkemesince yönetim kurulu üyeleri hakkında yasa dışı faaliyetleri nedeniyle tutuklama kararı verilmiştir.

Ankara Demokratik Yüksek Öğretim Derneğinin faaliyetlerinin durdurulmasından sonra, merkezileştirilmeye çalışılan ideolojik hareketlerde bağışan dağılmayı önlemek için, daha sonra kurulacak olan Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) 'nden önce, her Fakülte veya Yüksek Okulun kendi bünyesi içindeki müstakil ideolojik çalışmaları yönlendirmek ve bir merkezden yönetmek için tekrar dernek kurma faaliyetine girişilmiş, bu cümleden olmak üzere 31.1.1975 tarihinde Mehmet Ali YILMAZ ve Melih PEKDEMİR'in de aralarında bulunduğu, Saffet ATTICI, Selçuk ÜLKÜ, Şerafettin ŞAHİN, Altuğ Taner AKÇAM ve ZadiK BAL'dan müteşekkil kurucu heyet tarafından ODTÜ Öğrencileri Kültür Derneği (ODTÜ-DER) adı ile yeni bir dernek kurulmuştur. Bu dernek vasıtasıyla ODTÜ içinde geçitli vesilelerle forum ve boykotlar, ideolojik eğitim çalışmaları tertip edilmiştir. Ancak, kurulan bu dernek sadece ODTÜ öğrencilerini kapsadığı, diğer Fakülte ve Yüksek Okullardaki öğrencilerin örgütlenmesi konusunda yetersiz kaldığı görülerek, ANKARA'daki Yüksek Öğrenim gençliğini içine alacak bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulmuş ve bu düşünce doğrultusunda 20.4.1975 tarihinde Mehmet KIRABAY, Abdurrahman ARSLAY, Erdal YÜKSEL, Atanur

YILDIRIM, Mahmut Esat GÜVEN, Vedat TULSAZOĞLU, K.Haldun HAKMAN ile birlikte Mehmet Ali YILMAZ ve Ali ALFATLI'dan oluşan kurucu heyet tarafından Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) kurulmuştur. Bu şekilde 1974 yılından sonra, THKP/C siyasetine önderlik yapan M.Çayan'ın görüş ve düşüncelerini tamamen benimsemiş ve bu ideologa bağlı kişilerin çoğunlukta olduğu bir grup oluşturulmuştur. Bu dernek faaliyetleri cümlesinden olarak, konuları ve dernek görüşlerini okullardaki üyelere aktarmak için okullarda toplantılar düzenlenmiş, üye sayısının ve aidatın artması için okullarda öğrenci temsilcilikleri ihdas edilmiş ve öğrencilerin güncel taleplerini gündeme getiren bildiriler dağıtılmış, eğitim çalışmaları yapılmış, kanunî ve kanunsuz gösteri yürüyüşleri ve toplantılar tertiplenmiş, aynı dönemde Dışkapı ve Beşevler semtlerinde yüksek okullardaki öğrencilerin görüş ayrılığınca dolayı okullarına devam edememeleri sebebiyle sol görüşlü öğrencilerin gruplar halinde okullara gelip gitmeleri sağlanmış, gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü gibi sorunlarının acil talepler olarak ortaya atılması gibi çalışmalar yapılmıştır.

Ankara Yüksek Öğrenim Derneği, ODTÜ Öğrencileri Kültür Derneği, İstanbul Yüksek Öğrenim Derneği gibi, gençliği THKP/C siyaseti doğrultusunda örgütlemek maksadıyla oluşturulan derneklerin faaliyetlerini pekiştirmek üzere 1975 yılının sonlarında, Melih PEKDEMİR, Mehmet Ali YILMAZ, Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Ali ALFATLI, ile Altuğ Taner AKÇAM, tabanda örgütlenmeyi sağlamak ve THKP/C siyasetini gençliğe öğreterek benimsetmek ve sonuçta kadrolaşmaya gidecek yolu açabilmek amacıyla bir dergi yayınlanmasına karar vermişler ve bu amacın tahakkuku için "Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı Devrimci Gençlik" dergisini müsterek çalışmaları sonucu hazırlamışlar ve bu yayın ile aynı zamanda, 1970 li yıllarda faaliyet gösteren ve silâhlı ayaklanmanın çekirdeğini teşkil eden ve militan kadroların kaynağı olan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç)'nin ihyası amacı da güdülmüştür.

Yine, bu tarihlerde, 1971 yenilgisinin nedenleri ve takip edilecek yolun ne olması gerektiği üzerinde kısa sürede meydana gelen birikim sonucu tartışmaların tekrar başladığı, bunun sonucunda, bazı grupların, düşünce ayrılıklarını açıklamak

maksadıyla dergi de negretmek suretiyle TEKE/C Devrimci Gençlik kesiminden koparak ayrıldıkları görülmektedir.

Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Melih PEKDEMİR ve Mehmet Ali YILMAZ'ın 1976 yılı içerisinde zaman zaman toplanarak yurt çapında Devrimci Gençlik Hareketinin değerlendirilmesini yaparak, dağınık çalışmanın güçlü merkezî bir otoriteye bağlanması ve bu suretle örgütlenilmesinin ideolojik mücadeleyi daha kuvvetlendireceğini, yaptıkları tartışmalar sonucu belirlemeleri üzerine, gençliğin devrimci eylem kapasitesini bütünleştirmek ve geniş tabana dayalı kitlesel eylemlerde bu potansiyelin eylemlere katılmasını sağlamak amacı ile, yurdun çeşitli yerlerinde faaliyet gösteren ve TEKE/C siyasetini benimsemiş ve ideolojik savaşıma hazır kuruluşlar ile ön çalışmalar yaptıktan sonra nihayet 9.8.1976 tarihinde ANKARA Yüksek Öğrenim Derneği, İSTANBUL Yüksek Öğrenim Derneği ve ERZURUM Yüksek Öğrenim Derneğinin oluşturduğu Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu adıyla tüm ülke yüzeyine dağılacak biçimde bir çalışmayı gerçekleştirmek üzere örgütlenilmiş, kurucuları arasında Mehmet Ali YILMAZ, Hatice Yasin KETENOĞLU ve Uğur AYKEN'de bulunan bu kuruluşta başkanlığa Mehmet Ali YILMAZ, sekreterliğe Bülent WLUER, saymanlığa Sedat KESİM getirilmişlerdir.

Federasyonun kurulması ile ülke düzeyinde gençliği örgütlenme çalışmaları başlatılmış, ve bu cümleden olarak, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini bölge esasına göre yürütmek üzere ilk planlamalar bu federasyon çatısı altında yapılmış ve diğer Devrimci Dernekler ile işbirliği kurularak miting, toplantı, ideolojik eğitim çalışmalarının yurt düzeyinde etkili olabilmesi ve bunun sonucunda milli demokratik devrimin evrim aşamasının gerçekleşmesini sağlamak yolunda faaliyet gösterilmiştir.

Bu arada, yayınlanmasına devam edilen "Emperyalizme ve Oligarşiye karşı Devrimci Gençlik" dergisinin, yurt düzeyinde genişleyen tabana istenildiği ölçüde hitap edememesi ve de gençlik kesiminin dışında kalan kitleye seslenecek nitelikte bulunmaması göz önüne alınarak, Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Melih PEKDEMİR, Mehmet Ali YILMAZ, Nasuh MİTAP, Ali BAŞPINAR, Ali ALFAZLI, Sedat KESİM, Sedat GÖÇMEN, Mehmet Akın DİRİK ve Selehatin KARATAŞ arasında küçük gruplar halinde yapılan tartışmalar

sonucunda, alınan karar gereğince, yeni bir derginin yayınlanması ve Türkiye çapında dağıtımını yapacak bir teşkilatın kurulması, ayrıca Marksist-Leninist bir partinin ülke düzeyinde kurulmasından önce ideolojik ve siyasal temeli kurmak amacı ile yayınlanacak bu dergiyi, TTKP/C ideolojisini benimsemiş kesime anlatmak üzere bir bildirgenin yayınlanması da planlanmıştır.

Selehattin KARATELİ'nin evinde yapılan toplantıya, Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Ali BAĞFİMAR, Sedat KESİM, Ali ALKATELİ, Sedat GÖÇMEK, Melih FAKDEMİR, Mehmet Ali YILMAZ ve Mehmet Akın DİRİK katılarak, hazırlanacak bildirisi hakkında bir tartışma platformu oluşturmaya karar verdikten sonra, bildirgenin taslağı bu görüşleri doğrultusunda hazırlanarak tartışmaya sunulmuş, eleştiriler toplandıktan sonra Oğuzhan MÜFTÜOĞLU ve Nasuh MİTAP tarafından mühteroken kaleme alınarak nihai şekli verilmiş ve 1977 yılı Nisan ayında yayınlanmıştır.

Bildirgede, Nasıl Bir Dünyada Yaşıyoruz başlığı altında; emperyalizmin nihai çöküşüne doğru olan bir çağda yaşadığı, kapitalizmin yaşadığımız yüzyılın başında "Sosyalizmin Arifesi" olan çöküş aşamasına girdiği, üç çeyrek yüzyıl içerisinde dünya devrimci hareketinin ilerlemeler kaydettiği ve dünya proleterya hareketinin ve ezilen hakların kurtuluş mücadelelerinin zaferler elde etmesi sonucu emperyalizmin ve kapitalizmin sömürü ağının parçalandığı ve bu sistemin genel bunalımın üçüncü evresini yaşamakta olduğu, emperyalizmin nihai çöküşüne doğru yaklaştığı, buna karşılık dünya proleterya ve devrim hareketlerinin başarıya ulaştığı, ancak dünya sosyalist sisteminin de parçalandığı ve ikiye bölündüğü, bu bakımdan sosyalist harekette bir merkezi bütünlüğe bağlanamadığı, proleter enternasyonalizmine giden yolun uluslararası plandaki revizyonist-milliyetçi sapmaların ku ruğuna takılmaksızın ve bunlara karşı tüm burjuva ideolojilerinin etkilerinden bağımsız proleter devrimci hareketin devrimci bayrağını yükseltmek gerektiği ;

Ülkemizde Durum başlığı altında ; ülkemizin emperyalizmle ekonomik, politik, kültürel ve askeri bakımlardan tam bir bağımlılık ilki kisi içinde olduğu, ekonomik yapının iç dinamiklerle gelişmediği, dışa bağımlı ve çarpık (Yabancı tekelere göre şekillenmiş) bir niteliğe sahip olduğu, bu haliyle 1900 ilki

yıllardan itibaren demokratik devrim süreci içinde bulunduğu, bu sürecin burjuvazinin önderliğinde evrimci (Reformcu) bir rota izliyerek geliştiği, burjuvazinin önderliğinde demokratik devrimin gerçekleştirilmesinin olanaksız olduğu, pazar ekonomisinin gelişmesi, hafif ve orta sanayii alanlarındaki gelişme ve yine sanayii proleteryasındaki artış ile devrim sürecinin tamamlandığından bahsedilemeyeceği, ancak bir devrimle demokratik devrim sürecinin ülkemizde gerçekleşebileceği, bunun proleteryanın önderliğindeki bütün halkın demokratik iktidarı ile sağlanabileceği, ülkemizde güçlü bir işçi sınıfı mücadelesinin bulunmayışı ve güçlü demokratik geleneklerin sözkonusu olmaması nedeniyle egemen sınıfların burjuva anlamında demokratik haklarının tanınmadığı ve klasik burjuva demokrasisi ile ilgisi olmayan biçimde egemenliklerini sürdürebildikleri, bu şekilde oluşturulan baskı ve terör rejiminin sömürge tipi bir faşizm olduğu, ülkeyi yöneten oligarşik diktatörlüğün dışa bağımlı ekonomiyi şiddetle sallıyarak egemen sınıflar arası çıkar çatışmalarını keskinleştirdiği, sınıflar çatışmasının her alanında mücadele ve kargaşanın arttığı, k rulu düzene karşı kendiliğinden de olsa yükselen bir sosyal muhalefetin bulunduğu, devrimciler üzerine baskı ve terörün sistemli biçimde artırıldığı, faşizmin halka ve devrimcilere saldırılarının, sınıflar çatışmasının keskinleşmesine paralel olarak attığı, Marksist-Leninist temelde doğru sınıf çözümlemesi ışığında tarihi olarak ülkemizde baş gelişmenin çözümüne dayalı devrimci adımın antiemperyalist, antioligarşik devrim olduğu ve devrimcilerin sınıflar savaşının her alanında devrimi ilerletmek ve yükseltmek için mücadele etmeleri gerektiği, proleter devrimcilerin esas olarak siyasi mücadeleyi örgütleyen, ekonomik, demokratik ve ideolojik mücadeleyi siyasi mücadeleye bağımlı olarak, siyasi iktidarı ele geçirme işine yardımcı olacak şekilde yürüten insanlar olduğu, bu mücadele için bir devrimci siyasetin klavuzluğuna ihtiyaç bulunduğu, bu bakımdan ülkemizde faşizme karşı mücadele devrim meselesi olduğu için devrimci hareketin örgütlenmesi ve birliğin sağlanması sorununa sıkı sıkıya bağılı olduğu, bu sorunun çözümüne ise, işçi sınıfının bağımsız siyasi eylemini oluşturmaktan ve öz örgütü partiyi inşa etmekten geçtiği ve örgütün yönetimi ile devrimci mücadelenin zafere ulaştırılabileceği ;

Ülkemiz Solunun Dünü ve Bugünü başlığı altında

gençlik kesiminden başlayarak, geniş işçi ve köylü yığınlarının politik eylemlerinin 1970 öncesi gözlenen önemli gelişmeler olduğu ve sınıflar mücadelesinin bu objektif gelişiminin sol hareketin değişiminin maddi koşullarını oluşturduğu, 15-16 Haziran olaylarının Dev-Genç ve 1971 mücadelesinin bu gelişme eyleminin parçaları olarak değerlendirilmesi gerektiği, ve 1971 yılının ülkemiz solu açısından bir dönüm noktası olduğu, o dönemde işçi sınıfının bağımsız siyasal hareketini yaratmak yolunda önemli mesafeler alındığı, proleter devrimci hareketin izlediği ideolojik ve siyasi çizgi itibari ile iktidar alternatifi bir hareket oluşturabildiği, bununla birlikte 1971 deneyimi devrimci hareket bakımından aynı zamanda bir yenilgi de olduğu, bu yenilginin hem devrimci hareketin teorik ve örgütsel olarak kargaşalık ve dağınıklık içine düşmesine sebep olduğu gibi, devrimci mücadele açısından zengin dersleri içeren bir pratiği de oluşturduğu;

İçinde Bulunduğumuz Koşullarda Temel Siyasi Görevimiz bölümünde ; ülkemizde halk yığınlarının kendiliğinden mücadelelerini yükselttikleri, buna karşılık devrimci mücadelenin örgütsüz ve merkezi bir siyasi denetimden yoksun bulunduğu ve proleteryanın siyasal iktidar mücadelesinin aracı olacak öz örgütünün bulunmadığı, devrimci hareketteki bu dağınıklığın ve örgütsüzlüğün devrimden başka herşeye hizmet ettiği, bu itibarla temel siyasi görevin proleterya partisinin yaratılması olduğu, bağımsız, devrimci bir hareketin birliğinin sağlanması yolunda mücadele gerektiği, proleteryanın bağımsız siyasal eğiliminin bir ifadesi olarak mücadeleye önderlik edecek ve zafere ulaştıracak, emekçi sınıfların mücadelesini sürdürecekt devrimci bir partinin yaratılması ve bunun Marksist-Leninist bir parti olması icap ettiği, geçmişin bir genel değerlendirmesi açısından TEKP/C hareketinin yenilgisinin bir bakıma, onun, silahlı mücadelenin (Silahlı devrimin) başarıya ulaşabilmesi için Marksist-Leninist bir parti tarafından yönetilmesi, mücadelenin sınıf mücadelesinin bütün alanlarında ve tüm mücadele yöntemlerini kullanarak (Elbette silahlı mücadele temel alınarak) yapılmasının zorunluluğuna ilişkin teorik görüşlerin kanıtlanması demek olduğu, ülkemizde ulusal sorunun çözülmemiş bulunduğu, özellikle Kürt sorununun devrimin temel sorunlarından bir tanesi olduğu ve bu sorunun örgütlenme anlayışı bakımından önemli bir

yer tuttuğu, ulusal sorun konusuna doğru yaklaşının temel koşulunun Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının kayıtsız şartsız tanınması ve bu hakkında Kürt halkının isterse bağımsız bir devlet olarak örgütlenme hakkı demek olduğu, ancak bugünkü koşullar altında Kürt ve Türk halklarının oligarşik diktatörlüğe ve emperyalizme karşı ortak bir kurtuluş mücadelesi vermeleri, Kürt ve Türk proleteryanının ortak örgütlenmesi ve her iki halkın eşit ve özgür olarak bir birlik kurmaları, ancak birliğin temel koşulunun Kürt halkının kayıtsız şartsız kendi kaderini tayin özgürlüğüne sahip bulunması olduğu ;

Devrimci Hareketin Birliği ve Partileşme Süreci başlığı altında ; Marksizm-Leninizm'in ülke somutuna uygulanmasıyla devrimin yolu, devrimci mücadelenin hedefleri ve bu hedeflere varmak için kullanılacak araçları iğereren bir politikaya ihtiyaç bulunduğu, bunun siyasi pratiği yükseltmek, devrimci mücadeleyi yükseltmek ve yaygınlaştırmak olduğu, bu amaçla emekçi kitlelere götürülecek siyasal bir programın mevcudiyetinin gerektiği, bilinçli bir mücadele olmasının belirli bir siyaset önermeyi iğerdiği, belirli bir mücadele öneşmek zorunda oldukları, bunda mücadelenin organizasyonunu gündeme getirdiği, bu noktada kadro sorununun önem kazandığı, kadroların sınıflar çatışmasını her alanda belirli bir politika doğrultusunda mücadeleyi örgütleyen insanlar oldukları, partileşme sürecinin merkezinde kadro çalışmalarının yattığı, partileşme sürecinin kadrolaşmanın gelişmesine bağlı olduğu, kadroların hiçbir zaman pratikten kopuk olarak yetiştirilemeyecekleri, partinin yaratılması için gerekli kadroların ancak ve ancak sınıflar çatışmasının zengin deneylerini bizzat pratiği ile gözümlemiş, sınanmış insanlar arasında bulunabileceği, devrimci mücadeleyi yükseltmenin kadro çalışmasıyla, kadro yetiştirebilmenin de devrimci mücadeleyi yükseltmekle mümkün olduğu, kadroların örgütlü çalışmalarının temelinde ideolojik birliğin yattığı, ideolojik birlik olmaktan kalacı bir birliğin mümkün olmadığı, partileşme sürecinde ideolojik birliğe ulaşmanın esas alınması gerektiği ;

Sonuç olarak; ölkemiz devriminin temel meselesinin proleteryanın öz örgütünün yaratılması meselesi olduğu, bunun temel görev olduğu, bu görevin başarılabilmesi için, sadece yapılması gerekenleri saptamanın yeterli olmadığı, ayrıca bunların hayata geçirilmesi gerektiği,

ifade edilmiştir.

Devrimci Yol dergisini teorik ve siyasi yönden hazırlayıp yayına girecek hale getirme görevini Oğuzhan MÜRTÜOĞLU, Nasuh MİTAP ve Melih PEKDEMİR üstlenmiş, baskı denetimi Mehmet Akın DİRİK ve Selami ŞAKIROĞLU tarafından yürütülmüş, başlangıçtaki dağıtım ise Selâhattin KARATAŞ ve Osman Tayfun MATEER vasıtasıyla sağlanmış ve ilk defa 1.5.1977 tarihinde DİSK tarafından İSTANBUL Taksim Meydanında düzenlenen mitingte dağıtılmıştır.

Derginin 1 nci sayısında, "Çıkarken" başlığı altında yayınlanma amacının, işçi sınıfının ve devrimci hareketin birliğinin devrimci yol görüşü etrafında toparlanmasını sağlamak olduğu, 12 MART sonrasının karışıklık ve dağınıklık ortamında yenilginin yarattığı yalınlık, teslimiyet ve kararsızlık ile teorik belanıklığın sağ eğilimleri güçlendiren bir ortam meydana getirdiği, bu bakımdan devrimci hareketin toparlanma ve birlik sorununun gündeme getirilmesi, bunun içinde işçi sınıfının siyasi iktidar mücadelesinin bir aracı olarak savaşı partinin yaratılması ve bu partinin Marksist-Leninist ideolojik temeller üzerinde inşa edilmesi ve ideolojik birlik içinde ideolojik mücadelenin gerekli olduğu vurgulanarak, işçi sınıfının siyasi birliğinin oluşturulmasının herşeyden önce bilinçli ve kararlı devrimciler tarafından yürütülecek örgütlü bir mücadele ile gerçekleştirilebileceği, Devrimci Yol dergisinin bu anlayışa hizmet olduğu, siyasi sorunlara çözümler getirmek için Türkiye devriminin teorik sorunlarına açıklık kazandıracağı, Devrimci Yol'un gerçek hayatın içinde emperyalizme ve faşizme karşı işçi sınıfı ve emekçi halkların kurtuluşu mücadelesi için savaşımlar tarafından çizileceği belirtilerek, derginin neşir amacı ve yapacağı çalışmalar açıklanmıştır.

Bütün dergilerin incelenmesinde, bu amacın bütün neşriyat içerisinde takip edildiği müşahade edilmektedir.

1977 yılının yaz aylarında kurulan hükümetin yapısını ve takip ettiği ekonomik siyaseti ve bunun sonucunda kamuoyundaki tepkiyi değerlendiren Oğuzhan MÜRTÜOĞLU, Mehmet Ali YILMAZ, Nasuh MİTAP, Ali ALFATLI, Ali BAŞPINAR, Sedat GÜÇMEN, Melih PEKDEMİR, Mehmet Akın DİRİK ve Sedat KESİM'in de katılımıyla yaptıkları toplantı sonucunda, durum değerlendir

mesi yapımlar ve sonuçta, Türkiye genelinde mevcut hükümetin devrilmesi amacıyla bir kampanya açılması ve Direniş Komitelerinin oluşturulması, kitleleri direnişe sevk etmek maksadıyla hükümeti ve yapılan zamları protesto edecek yazılamaların bildirisi ve dergi özel sayıları ile desteklenerek gerçekleştirilmesi, örgütsel yapının kurulmasını sağlamak amacı ile eğitim seminerleri ve konferansların düzenlenmesi ve kanunsuz mitinglerin yapılması kararına varmışlar, bu düşüncelerini gerçekleştirmek için bölgelerde bu eylemleri yönetecek kişilerde belirlenmiş ve gerçekleştirilen eylemlerini 1977 yılı sonunda meydana gelen iktidar değişikliğine kadar devam ettirmişler, merkezde kalan sanıklar tabana yansıyacak görüşleri belirleyip talimatları ile yönlendirmek vazifesini almışlar, yapılacak örgütsel masraflar bölge çalışmalarını sonunda toplanan paralardan karşılanmıştır. Bu suretle, merkezileşmeye geçilmesi yolunda ilk deneyim THKP/C Devrimci Yol hareketi içerisinde bu vesile ile gerçekleştirilmiştir.

1977 yılı sonlarına doğru, THKP/C Devrimci Yol ideolojisi doğrultusunda ve Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu paravanı altında yapılan çalışmalar sırasında fikir ayrılıklarının belirdiği ve özellikle ; Önce yapının oluşturulması ve daha sonra derginin yayınlanmasını savunan Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu İstanbul Şubesi yönetimindeki kişilerin bu hizbin oluşturulmasına önderlik ettikleri ve evvelce ileri sürdükleri bu teze ilâve olarak, Ankara grubunun ayrı bir örgütlenmeye gittiği ve kendilerine sevk ve idareci olarak görev verilmesi suretiyle güvenilmediğini ihşas ettikleri ve bu nedenle muhalefete bağlandıkları ; ancak asıl ayrılık sebebinin M.Çayan'ın THKP/C ve silahlı mücadele anlayışının savunulması gibi görünmesine rağmen yönetici durumunda bulunan kişilere göre yorumlanarak saptırılması ve de Direniş Komitelerinin geniş kitleye dayandırılarak örgütsel mücadelenin geniş tabana dolayısıyla yayılması ve bu düşünce ve tezin öncü savaşı esasına ters düşmesi olarak belirtildiği görülmektedir.

Bu düşünceler çerçevesinde, 1978 yılı ortalarında İstanbul Teknik Üniversitesi Derneğinde toplanan Dursun KURTAĞ, Faşizmi GÜVEN, Hüseyin SOLGUN ve Bülent ÇUBUKÇU ile 40 a yakın yandaş, Marksist-Leninist ideolojiyi Devrimci yol'dan farklı düşüncelerini ortaya koyuşlar ve bunun sonucu kalame aldıkları "Tas-

fiyecilik ve Devrimci vizgi" adlı broşürde, Devrimci Yol'dan ayrıldıklarını ve Devrimci Sol örgütünü kurduklarını duyurmuşlar, ve evvelce oluşturulan taban kadroyu kurdukları bu yeni örgüt etrafında toplama çalışmalarına başlamışlardır.

Devrimci Sol ayrılığı ile Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonunun dağılması sonucu, bu dernek içerisinde savunulan siyasi ideolojinin gençlik kesiminde aynen yürütülebilmesini temin bakımından, fiilen dağılan federasyonun tüzüğü paralelinde kontrolü tamamen Devrimci Yol siyasetinin elinde olmak üzere, 22.6.1978 tarihinde ANKARA Devrimci Gençler Derneği (Ankara Dev-Genç)'ni Ziya UNCU, Hasan Baki KURTUOĞLU, Turan TANTOĞLU ile Tevfik Doğan TÖKER, Hüseyin DUYAR, Nizamettin ORHANGAZİ, İsmail AYAR ve Salih ERER kurmuşlar ve dernek çalışmalarının yönlendirilmesi görevi Halil Yasin KETENOĞLU ile Bülent FORTA'ya verilmiştir.

ANKARA ilinde gençlik kesimi ile birlikte mahalleler birimlerinde de görev alarak Devrimci Yol ideolojisi doğrultusunda taban oluşturma ve de mahalle birimlerindeki Direniş Komiteleri ile Silahlı Direniş Birliklerinin militan ihtiyacını teminle görevlendirilen Dev-Genç yöneticileri bilahare bu çalışmalarını 1978 yılı sonlarından itibaren teşkil edilen ANKARA İl Şehir Komitesine bağlamak suretiyle sürdürmüşlerdir.

1978 yılı ortalarında THKP/C Devrimci Yol siyaset ve ideolojisi ülke düzeyinde gelişmiş, Marksist-Leninist bir düzenin kurulması yolunda çalışmalar yapılmış Devrimci Sol adı altında toplanan ayrılıkçı unsurların tamamen örgütsel yapı dışına çıkarmaları üzerine, artık savunulan ve gerçekleştirilmek istenen ideoloji çizgisinde çalışan bir sistem, merkezden yurdun muhtelif yerlerine gönderilen yönlendiriciler vasıtası ile kurulmuş ve yavaş yavaş örgütsel yapının gerektirdiği toplu direniş ve eylem kampanyalarının düzenlendiği 1978 yılı sonlarında Kahramanmaraş olaylarının meydana gelmesi üzerine, yurdun muhtelif bölgelerine dağılmış olan yönlendiriciler ortaya çıkan bu yeni durum karşısında takip edilecek siyasetin belirlenmesini tartışmak üzere merkeze çağırılmışlar ve daha önce zaman zaman yapılan görüşmelerin tabanda THKP/C Devrimci Yol ideolojisinin yayılma ve gelişme eğilimi gösterdiği yolundaki umumî kanaat ve müşahadeler de nazara alınarak kesin bir örgütlenmeye gidilmesi kararına varılmış ve Oğuzhan MÜRTÜOĞLU, Nasuh MITAP, Ali

BAŞPINAR, Melih PEKDEMİR, Ali ALFATLI, Mehmet Ali YILMAZ, Sedat KESİM, Selehattin KARATAŞ, Sedat GÖÇMEN ve Mehmet Akın DİRİK'in iştiraki ile zaman zaman ve küçük gruplar halinde yapılan toplantılar sonucu, örgütün merkezileşmesi ve çalışma usulleri,

- Merkezi faaliyetleri yürütmek üzere bir koordinasyon kurulu (Merkez Komitesi) nun teşkili,

- Tabandaki en ufak birim ile merkez arasında irtibatlı, disiplinli örgütsel bir yapının oluşturulması,

- Örgütsel çalışmalarda gizlilik esaslarına azami şekilde riayet edilmesi,

- Merkez ile bölgeler arasındaki irtibatın sistemli bir şekilde yürütülmesi,

şeklinde özetlenebilecek ilkelerle tespit edilmiştir.

Bu arada, bölgelerde çalışacak bölge sorumluları olarak Karadeniz Bölgesine Sedat GÖÇMEN, Ege Bölgesine Ali ALFATLI, İç Anadolu Bölgesine Selehattin KARATAŞ, İstanbul ve çevresine Sedat KESİM görevlendirilmiş, Oğuzhan MÜRTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Mehmet Ali YILMAZ ve Ali BAŞPINAR merkez komitesini teşkil etmişler, Melih PEKDEMİR ile Mehmet Akın DİRİK'de Merkez Komitesine yardımcı olmak üzere görev almış ve Devrimci Yol dergisi ile Melih PEKDEMİR, Bu derginin bası ve dağıtım işi ile yurt içi ve dışı irtibat işlerinin yürütülmesi ile de Mehmet Akın DİRİK vazifelendirilmiştir.

Örgütte merkezileşmeye gidilmesinden sonra, başlangıçta 4 kişiden meydana gelen Merkez Komitesine 1979 yılı Nisan ayında Ege bölgesinden Ali ALFATLI'nın dahil edilmesi ile önce 5 kişiden, daha sonra da 1980 yılı başlarında

Melih PEKDEMİR ve Mehmet Akın DİRİK'in katılmasıyla 7 kişiden müteşekkil olarak yasa dışı çalışmalar bu komite tarafından yönlendirilmiştir.

II- DEVRİMCİ YOL'UN ÖRGÜTLENME BİÇİMİ:

A) TÜRKİYE GENELİNDE:

THKP-C Devrimci Yol'un örgütlenmesi yukarıdan aşağıya hiyerarşik şekilde oluşturulan çeşitli ünitelerden meydana gelmiştir.

Merkezde, örgütü sevk ve idare eden sanıkların yer aldığı merkez komitesi (yürütme kurulu) ve merkez komitesinin de içinde bulunduğu daha geniş kadrodan oluşan genel komite bulunmaktadır.

Türkiye bölgelere ayrılarak bu bölgelerde sorumluluklar ihdas edilmiş ve bölge komiteleri kurularak merkez komitesine bağlanmak suretiyle çalışmaları sağlanmıştır. Her bölge kendi içinde çeşitli bölgelere, bu bölgeler de kendi içinde birimlere ayrılarak birbirine bağlı örgütsel yapı hiyerarşik olarak oluşturulmuştur.

a-MERKEZ KOMİTESİ

THKP-C Devrimci Yol'un politikasını tesbit edip, ülke düzeyinde uyumlu bir şekilde uygulanmasını sağlayan ve aynı zamanda halk komiteleri, yani bölge komiteleri, il komiteleri gibi birimlerin çalışmalarını yönlendiren ve denetleyen, ülke düzeyinde komiteler arasındaki irtibat ve işbirliğini sağlama görevini de yerine getiren, örgütün en yüksek düzeyde karar organıdır.

Kuruluşundan bu yana belirli bir üye sayısı ile sınırlandırılmamış, önce 4 kişiden oluşmuş daha sonra bu sayı 7 ye kadar çıkmıştır.

Merkez komitesi içerisinde yapılan işbölümü sonucu; siyasi-teorik büro, askeri kanat örgütlenmesi, örgütlenme sekreterliği ve basın-yayın-yurt dışı bürosu adları altında üniteler kurulmuştur.

Merkez komitesinin karar almasında üyelerin yekdiğerine karşı üstünlüğü bulunmamaktadır.

aa-SİYASİ-TEORİK BÜRO

Devleti silah zoruyla ortadan kaldırarak yerine işçi köylü ittifakından oluşan ve özünü Marksist-Leninist ideolojinin teşkil ettiği demokratik halk iktidarını gerçekleştirme amacına yönelik örgüt siyasetini ve ideolojisini tesbitle, bunun Türkiye çapında uygulanmasını sağlama ve murakaba etmekle görevli bir ünite dir.

bb-ASKERİ ÖRGÜTLENME

Devrimci yol ideolojisi doğrultusunda halkı bilinçlendirmeye çalışan ve sonuçta silahlı halk ayaklanması yaratarak Marksist-Leninist bir devlet düzenini ülkede hâkim kılmak amacı

ile eylemlere girişen örgütün, kamu görevlileri ve faşist olarak tesbit edilen kişilere karşı gerçekleştirilerek suikastler, gelir sağlamak üzere yapılan silahlı soygunlar ve sansasyon yaratmak maksadıyla düzenlenen bombalama eylemlerini yerine getirmek ve eylemlerde örgüt adına müstakilen karar verme yetkisini de haiz olmak üzere, merkez komite üyelerinden birinin sorumluluğunda ve hücre teşkilatlanmasına göre kurulan Devrimci Savaş Birlikleri adı altında faaliyet gösteren birimdir. Özellikle suikast eylemlerinde devrimci istihbarat teşkilâtının çalışmalarından yararlanır.

cc-ÖRGÜTLENME SEKRETERLİĞİ

Bölge komiteleri, il komiteleri, direniş komiteleri ve silahlı direniş birliklerinin faaliyete geçmesini, bölgeler arasındaki işbirliğini sağlayan, bu birimleri denetleyen merkez komite üyelerinden 1 veya 2 kişinin paylaşılan sorumluluğu altında faaliyet gösteren bir ünedir. Ayrıca merkez kararlarının gerçekleştirilmesi maksadıyla bölgelere yansıtan ve örgütün bölge sorumlularından faaliyetleri hakkında rapor almakla da görevlidir.

dd-BASIN-YAYIN VE YURT DIŞI İLİŞKİLERİ BİRİMİ

Örgütün amaç ve ideolojisini halk kesimine yayabilmek üzere çıkarılan dergi, bildiri, afiş, broşür gibi matbu evrakın hazırlanması, dizgi ve basımının yapılması ve yurt çapında bunların dağıtılması işinde görevlendirilmiştir. Bunun yanında birim sorumlusu aşağıda ayrı bir bölümde anlatılacak olan örgütün yurt dışı irtibatını da sağlamakla vazifelendirilmiştir.

b-GENEL KOMİTE

Üst düzeyde örgüt sorunlarını ve politikasını tartışma mahiyette tartışan, tavsiye niteliğinde kararlar alan bir organdır. Genel komite, merkez komitesi üyeleri, bölge komite sorumluları ile ideolojik ve siyasî sorunlara çözüm getirebilecek belli bir teorik seviyeye sahip bilinçli militanlardan teşekkül etmiştir. Genellikle; üyelerinin tamamının bir araya gelmesi suretiyle değil daha ziyade 3-5 er kişilik gruplarda örgütün sorunları tartışılmakta ve belirlenen fikirler merkez komitesine aktarılmaktadır. Genel komite toplantılarının düzenlenmesi ve tartışmaların yönlendirilmesi görevi, örgütlenme sekreterliğine ait

bulunmaktadır.

C-BÖLGE KOMİTELERİ

Merkez komitesince saptanan bölgelerde ve bölge sorumluları ile birimlerdeki diğer örgüt militanlarından oluşmuştur. Bölge sorumluları merkez komitesince belirlenir. Bölge komiteleri; merkez komitesi tarafından tesbit edilen politikayı ve belirli kararları bölgenin özelliklerini gözönüne alarak uygulama alanına koyar, bölgedeki çalışmaları yönlendirebilmek için il komitesi, ilçe komitesi, semt komitesi, gençlik komitesi, işçi ve memur komitesi gibi daha alt birimlerin oluşmasını sağlar, bunları denetler. Ayrıca aralarındaki koordineyi de sağlamakla yükümlüdür.

Merkezden aldığı talimatları yerine getiren bölge sorumluları, uygun gördükleri mahallî eylemler için ilgililere gerekli örgütsel talimatı vermek yetkisini de haizdirler.

Örgütsel faaliyetlerde ve eylemlerin gerçekleştirilmesinde bölge özellikleri nazara alınarak mahallî askerî timler oluşturulmuştur. Bunlar bölge sorumlusuna bağlı ve hiyerarşide genellikle diğer yerel sorumluların üstünde yer almıştır.

Bölge faaliyetlerinde istihbarat elemanlarıyla birlikte; işçi, gençlik, memur, öğretmen kesimlerini yönlendiren militanlar ayrıca görev almakta, direniş komiteleri ve silahlı direniş birlikleri oluşturularak, bu birimlerde örgütün malî sorunlarını çözümleyecek kişi yanında ayrıca halkın eğitim ve sosyal sorunlarını ideolojik açıdan çözecek militanlara da görev verilmektedir. Bölgedeki tüm çalışmaları denetleyip uyum sağlamak ve diğer bölgelerle koordineyi temin ederek örgütlenme sekreterâne sonuç hakkında bilgi vermekle örgütün bölge sorumlusu vazifelendirilmiştir.

Bölgelerde görev alan semt sorumluları ise, mahallelerin karşıt görüşlülerden temizlenmesi görevi yanında, semtin tüm krokisini çıkarmak, depo, silah saklama yerleri, karşıt görüşlüler ile önemli kamu görevlilerinin ev adreslerini belirlemek, imkân nisbetinde silah temin etmek, saldırılardan korunma amacıyla nöbet tutturmak, aranan ve dışarıdan gelecek örgüt militanlarına ev temin etmek, ayrıca örgüte gelir sağlamak üzere işyerleri açma görevini de üstlenmiş olup bunları yerel unsurlardan yararlanarak yerine getirmişlerdir.

Merkez komitesi Türkiye'yi, İstanbul-Trakya, Marmara, Ege, Karadeniz, İç Anadolu, Çukurova, Malatya-Elâzığ, Kars-Erzurum, Antalya ve civarı ile Ankara bölgeleri gibi örgütsel bölümlere ayırmış, özellikle Ankara ile İstanbul bölgelerine önem gösterilerek ayrı biçimde teşkilâtlandırılmıştır.

d-DİRENİŞ KOMİTELERİ

Direnış Komiteleri, halk kesimi içinden doğup gelişen, faşizme karşı direnme eğilimlerini, devrimci direniş mücadelesine dönüştürülmesi maksadıyla kurulmuştur.

Direnış komiteleri;

-Rejimin yıkılması maksadıyla saldırı ve savunma hareketlerinde kullanılmak üzere halk kesiminden oluşturulacak silahlı direniş cephesinin kaynağını teşkil etmesi,

-Devrimci halk iktidarının nüvesini oluşturması,

-Faşist saldırılara karşı direnmede ve en iyi savunmanın saldırganın ortadan kaldırılması tezinden hareketle saldırılarda da kullanılması,

-Halk tarafından oluşturulması düşünülen bu komiteler aracılığıyla, iktidarın uzun dönemde parça parça ele geçirilmesi, devlet yapısının yanında bir alternatif haline dönüşmesiyle iktidar ortağı ve halk iktidarı organı haline getirilmesi,

-Halkın devrimden sonra oluşacak komün toplumuna alıştıırılması ve bu düzene geçilmeden önce mahallî birimlerde bu toplum yaşantısının sağlanması,

-Halkın mahallî birimlerde de olsa, kendini yönetmesini temin ile, merkezi hükûmetin bu suretle lüzumsuzluğu ve anlamsızlığı düşüncesini yaratarak, neticefen devlete karşı olan yükümlülüklerin yerine getirilmemesi düşüncesinin yerleştirilmesi,

Amacıyla plânlanmış olup birçok bölgelerde faaliyete geçirilmiştir.

Direnış komitelerinin kurulması aşamasında; büyük şehirlerdeki gecekondu bölgelerine tüm sosyal hizmetlerin götürülememiş olmasından doğan mahrumiyet, kırsal kesimlerde toprak mülkiyetinin dağılımı, eğitim ve sağlık sorunları, çalışanlar arasındaki ücret farklılıkları gibi ekonomik, sosyal ve diğer kültürel etkenler propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Bu sorunların halledileceği vaadiyle çoğu kez halk komitesi adı altında çalışan

direnış komitelerinde; işyeri, okul, mahalle ve köy gibi yerlerde sadece ideolojik görüşlerini benimsemiş militanlardan değil, düşüncelerine karşı çıkmayan kişilerden de büyük oranda yararlanılmıştır.

Bölge veya birimde bir üst komite; bu komiteye bağlı çeşitli alt birim ve görev komitelerinin kurulması uygun görülerek buna göre teşkilâtlandırılmıştır. Bunun sonucunda mücadeleye mümkün olduğunca çok sayıda insanın katılması ve halkın ilgisinin canlı tutulması sağlanmıştır.

Öncelikle alt bölge komiteleri oluşturulmuş, daha sonra belirli bir bütünlüğü olan bölge içinde alt bölge komite temsilcilerinin iştirakiyle üst komiteler meydana getirilmiştir. Bu şekilde bütün bir bölgeyi kapsayan toplantıların düzenlenmesi, bu toplantıların işlerliği ve sürekliliğinin sağlanmasıyla birlikte üst komitenin gizliliğinin de temini yoluna gidilmiştir.

Genellikle direniş komiteleri; silahlı direniş birlikleri, malî, hukuk, propaganda, kültür, eğitim ve istihbarat komiteleri gibi birimleride ihtiva edecek şekilde gerçekleştirilmek istenilen devlet sisteminin küçük bir nüvesi olarak teşkilâtlandırılmıştır.

Direnış komiteleri bünyesi içerisinde eğitim çalışmalarına ağırlık verilerek geniş kapsamlı bir sorun olarak ele alınmıştır. Eğitim çalışmalarında öncelikle faşizme karşı mücadeleye ait konılarda halkın bilinçlendirilmesi, devrimci hareketin halka anlatılması, bu işin bir yanı olarak ele alınmış, sosyal ve kültürel çalışmalar eğitim çalışmalarının içinde önemli bir yer tutmuş, özellikle halk içinde her konudaki dayanışma ve yardımlaşma eğilimleri teşvik edilip geliştirilmiştir.

e-SİLAHLI DİRENİŞ BİRLİKLERİ

Stratejik saldırı aşamasında Cumhuriyet ordusuna karşı kullanılarak devrimci halk ordusunun oluşturulmasını sağlamak amacıyla, halktan kişilerin silahlandırılması ve yetiştirilmiş militanların denetiminde silahlı direniş birliklerinin meydana getirilmesi, partileşme süreci aşamasında elde edilen bölgelerin faşist saldırılara karşı korunması, mukavemet edilmesi, mahallî soygunlara iştirak ettirilmesi gibi eylemsel görevlerde kullanılmak üzere kurulmuştur.

Silahlı direniş birlikleri,direnış komiteleri bünyesinde bir özel görev birimidir,her direniş komitesi bünyesinde genelde bu tür özel görev birimlerine yer verilmiştir.

Direnış komiteleri bünyesinde askerî faaliyetlerin sürdürülmesi amacıyla kurulan silahlı direniş birlikleri,daha sonra örgütlenmeye bağı askerî birim olarak görev yapmıştır.Silahlı direniş birlikleri örgütlenmesi,askerî örgütlenmenin aşağıdan yukarıya,yani alt kademeden üst kademelere doğru gelişen yanını oluşturmuştur.Silahlı direniş birlikleri yerel birimler içerisinde sorumlularca seçilen ve o bölgenin en yüksek sorumlusu durumunda olan militanın emri altında merkezileşen silahlı infaz ve soygun birlikleridir.

Bölge komiteleri,direnış komiteleri ve silahlı direniş birlikleri hakkında yukarıda belirtilen hususlar sanıklardan Melih PEKDEMİR'in evinde ele geçirilen el yazması belgeler içeriğıyle de doğrulanmıştır.

f-DEVİRMCİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI

Devrimci Yol örgütünün gelişmesini ve başarısını engellemek için faaliyet gösteren,kısaca faşist olarak nitelendirilen kişileri ve kurumları tesbit ederek etkisiz duruma getirmek gibi kısa vadeli amacı,bu kişi ve kurumlara karşı ileride çıkacak bir iç savaşta hareket biçimini saptamak ve başarıya ulaşıldığında kurulacak devlet arşivinin çekirdeğini oluşturmak gibi uzun vadeli amaçları gerçekleştirmek için,örgüt merkez komitesi üyelerinin bir istihbarat biriminin kurulmasına karar vermeleri üzerine,devrimci istihbarat teşkilâtı (DİT) kurulmuştur.

Merkez komitesi askerî kanat sorumlusuna bağı olarak faaliyet gösteren DİT, başında bulunan bir sorumlu ve ona bağılı olan elemanları vasıtasıyla çalışmalarını sürdürmüştür.

Müstakil olarak eylem yapmak yetkisine sahip olan askerî kanat sorumlusu,bir soyguna karar verdiğinde,o yerle ilgili istihbaratı DİT sorumlusunun dışında bir kişiye yaptırmış,bir kimsenin öldürülmesine karar verdiği zaman da,onunla ilgili bilgileri Devrimci İstihbarat Teşkilâtı sorumlusundan istemiş ve bazen bizzat sorumlunun,bazende onun elemanlarının elde ettiği bilgiler kendisine aktarılmıştır.

Soygunlarla ilgili olarak yapılan istihbarat ile,

eylemin gerçekleştirilmesi için en müsait zaman tesbit edilmiş, kişiler hakkında yapılan istihbaratlarla onun fiziki yapısı, görevi, ev ve iş adresleri, araba plâka numarası, işe ve eve gidiş-geliş saatleri, genellikle gittiği yerler ile ilgili bilgiler toplanmak suretiyle öldürülmesi için en uygun zaman ve ortam belirlenmiştir. Nitekim, iddianamenin olaylar bölümünde anlatılan öldürme, öldürmeye teşebbüs, gasp olaylarının birçoğu bu istihbarat sonucu gerçekleştirilmiştir.

Başlangıçta, 1978 yılında Aydınlik gazetesinin Kontr-Gerilla ve MHP ile ilgili yayın, haber ve resimler kesilerek 3-4 dosya halinde oluşturulan arşiv, 1979 Eylül ayından itibaren daha da genişletilerek toplanan bilgiler soyadlarına göre düzenlenmiş fihristli defterlere geçirilmiş, daha sonra bunlar kartlara işlenerek kutulara konulup kartoteks haline getirilmiş, kartların üzerine özel işaretler konulmuştur.

Bilgilerin elde edilmesinde açık ve kapalı kaynaklardan yararlanılmıştır.

Günlük gazetelerden elde edilen bilgiler, baro yıllığı gibi yıllıklardan alınan adres ve resimler, telefon rehberi, memurların atanmalarının yayınlandığı resmi gazeteler ve hangi bölgelerde ne miktar oyun MHP'lilere verildiğini gösteren Devlet İstatistik Enstitüsünün seçim istatistikleri açık kaynakları meydana getirmiştir.

Hangi evde kimin oturduğunu tesbit için, evlerin kapısında isimleri bulunmayan kişilerin elektrik sayaç numaraları alınarak, EGO'daki örgüt mensubu vasıtasıyla bunların isimleri öğrenilmiştir. TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÖZESİ

Hâlen devlet memuru olanlarla, emekli olanların görev yerleri ve adresleri ile bazı MHP'lilere ait fotoğraflar emekli sandığındaki emeklilik vasıtasıyla elde edilmiştir.

Yine Emekli Sandığından getirtilen listelerin fotokopileri alınmak suretiyle, Millî İstihbarat Teşkilâtı mensuplarının isimleri de tesbit edilmiştir.

Vergi dairelerinden oto plâka numaraları belirleterek, bu otoların kimlere ait oldukları ve bu kişilerin adresleri öğrenilmiştir.

Ayrıca bazı Bakanlıkların üst düzeyde görevli memurlarının kimler oldukları tesbit edilerek, bunların siyasi eği-

limleri hakkında bilgitoplanmıştır.

Açıklanan bu faaliyetler de kapalı faaliyetlerden yararlanma biçimini göstermektedir.

(Hizmete Özel) işaretli Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Karargâhına ait özel emniyet talimatı, Lewis Carol şifresi, Play Fair şifresi, Porta şifresi, Sovyet istihbarat şifresi, bu şifrelere ait çözümleme anahtarları ile, yine yapılan istihbarat sonucu, il ve ilçelerde örgütün hakimiyet durumunu gösteren ve bu durumlara göre uygulanacak tedbirleri belirten notlar (Zonguldak-gerileme var, tedbir; Bafra-Samsun-faşist güçlenmeye karşı özel dikkat, askerî tedbir; Çarşamba-çatışmayı sürdürme, siyasi çalışma; Ünye, Fatsa'nın yardımıyla tamamen düşürülecek; Trabzon-askerî harekât; Erzincan kaybedilmiş durumda, Elâzığ-Malatya-Kaşeri silahlı harekât; Yozgat kırsal bölgeden şehre yardım gerekir; Burdur-Isparta Afyon terkedilmiş durumda; Bursa çok zayıf; Kütahya sessiz; Bafra Çorum Tokat Fatsa dörtgeni içinde yer alan bölge askerî harekât bölgesi olmalıdır; Amasya Turhal yoluyla Tokat üzerine gidilecektir, ...gibi) ve bu notlara uygun olarak çizilmiş ve işaretlenmiş haritalar, 27 kişilik MHP genel idare kurulu üyelerinin isim listesi, devrimci istihbarat teşkilâtının arşivinde bulunan dökümanlar arasındadır.

g-DEVİRİMCİ SAVAŞ BİRLİKLERİ

Devrimci Savaş Birlikleri, ileride kurulacak gerilla ordularının nüvesini oluşturmak üzere disiplinli ve profesyonel militanlardan oluşturulan ve silahlı direniş birliklerinden ayrı, doğrudan merkeze bağlı müstakil bir birim olarak yönetilen silahlı askerî örgütlenmedir. İÇİN BELLEK MÖZESİ

Bu birliklerin elemanları, bilinçli ve teorisyen militanlardan eylem kabiliyeti yüksek kişilerden seçilmiştir.

Devrimci savaş birlikleri; ileride oluşturulacak ve yıkılmak istenen devletin silahlı güçlerine karşı kullanılacak gerilla ordularının nüvesini meydana getirmek, ayrıca gerilla ordularının yetiştirilmesine kadar geçen süre içerisinde merkezî giderleri karşılamak ve silahlı soygun ile kamuda sansasyon yaratan suikast eylemlerini gerçekleştirmek amacıyla kurulmuş ve bu yolda görevlendirilmiştir.

Devrimci Savaş Birlikleri, tamamen müstakil bir örgütlenme yapısına sahip olup, militan, malzeme, teçhizat ve malfi kaynak gibi sorunlarını üstten tabana doğru çözümlemekte ve en üst merkezden yönetilen özellikle Ankara ile İstanbul'da faaliyet

gösteren bir örgütlenme birimidir.

Bu örgütlenmede gizliliğe çok dikkat edilmiş ve hücre sistemiyle çalışılması tercih edilmiştir. Eylem kararlarının verilmesi Türkiye genelinde askerî kanat sorumlusuna ve birim başkanlarına aittir.

B) DEVRİMCİ YOL ANKARA ÖRGÜTLENMESİ

Devrimci Yol'un merkez ve Ankara'daki örgütlenmesi genellikle iç içe yürütülmüştür. Ankara'da örgütün teşkilatlanma yapısı diğer birimlere göre değişiklik göstermiş, dolayısıyla örgütsel faaliyetlerin şekli de bu doğrultuda düzenlenmiştir.

Ankara il komitesi; Dev-Genç, mahalleler, memur-mühendis kesimi ve öğretmenler kesimi örgütlenmesi olarak faaliyet göstermiştir.

Dernekler, kamu ve meslek kuruluşları ile ilişkileri sağlayan birimler de oluşturulmuştur. Ayrıca, Ankara askerî örgütlenme yönünden 2 bölgeye ayrılarak, doğu ve batı bölgesi şeklinde teşkilâtlandırılmıştır.

a-ANKARA İL KOMİTESİ

Bu komite; aralarında merkez komitesi üyelerinin de bulunduğu militanlardan oluşturulmuştur. Dolayısıyla, merkez komitesi kararlarının uygulanması bu birimde sür'atle yerine getirilmiş ve murakabe ile hiyerarşik disiplin büyük ölçüde sağlanmıştır.

aa-Dev-Genç ÖRGÜTLENMESİ

Örgütün amacı doğrultusunda gençlik kesiminin yönlendirilmesine ilişkin faaliyetlerin yanı sıra yönlendirdikleri kitlelerin teorik ve pratik bilgilerinin geliştirilmesine yönelik faaliyetlerde bulunmuş, sokak, mahalle, bölge sorumlusu kişilerin yetiştirilip örgüt içerisinde yer almalarını temin etmiştir. Faaliyetleri genellikle yasal görünüm altında kurulan derneklerde illegal olarak sürdürülmüştür. Çalışmalarını gençlik kesimine yönelterek örgüte militan temin etme faaliyetlerinde de bulunmuştur.

bb-MAHALLE VE BÖLGELER ÖRGÜTLENMESİ

Örgütün faaliyet alanı olarak gecekondu bölgeleri seçilerek buralarda teşkilatlanmaya önem verilmiş, önceleri İncirli ve çevresi, Şentepe ve çevresi, Hasköy ve çevresi ile Tuzluca'yır,

Yenidoğan, Tepecik bölgelerinde ayrı ayrı birim sorumlulukları ihdas edilerek çalışmalar yapılmıştır.

Daha sonraki yıllarda Ankara'daki mahalle ve il teşkilâtlanması doğrudan örgütlenme sekreterine bağlanmıştır.

CC-ÖĞRETMENLER-MÜHENDİSLER-MEMURLAR-İŞÇİLER-KAMU VE
MESLEK KURULUŞLARI VE DERNEKLER İLE İLİŞKİLER

Örgütlenme çalışmaları sırasında TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED, TÜS-DER, KARMEN-DER, TMMOB, HALK EVLERİ, HALK ODALARI gibi kuruluşlarda faaliyetler gösterilerek yönetimin ele geçirilmesi amaç edinilmiş, ayrıca her türlü faaliyetlerde ortak tavır takınılması yolunda çalışmalar yapılmıştır.

Bu tür kuruluşların yönetim kadrosuna devrimci yol militanlarının ve bu görüşü benimsemiş kişilerin seçilmesi temin edilmiş, toplantılar, seminekler ve konferanslarda örgütün ideolojik siyaseti doğrultusunda propaganda yapılması sağlanmıştır.

Yurt düzeyinde eğitim hizmetlerinde etkinliği bulunan öğretmenlere, örgütün görüş ve amacı doğrultusunda propaganda yapılarak devrimci yol örgütüne bu kitlenin kazandırılmasına özel bir önem verilmiştir. Bu cümleden olarak; TÖB-DER'in yönetiminin devrimci yol militanlarınca yönlendirilmesi hususunda çaba gösterilmiş, bir kısım sanıkların bu derneğin genel yönetim kurulu üyeliğine seçilmeleri sağlanmış, bu suretle kismende olsa örgütsel açıdan başarı elde edilmiştir.

Kamu kuruluşları ve kurumlardan gerekli bilgi ve belgelerin, araç ve gereçlerin temin edilmesi, örgüte taraftar kazandırılması, maddi olanaklarından yasa dışı yararlanılması ve aidat adı altında para toplanması faaliyetlerini sürdürmek üzere bu gibi teşekküller içerisinde örgüt militanları sorumlu olarak atanmış ve bu yolda faaliyet yürütülmüştür.

Bu suretle devrimci yol örgütünün etkinliği okullarda, kamu ve meslek kuruluşlarında, derneklerde arttırılmış, çok sayıda kişilerin tertiplenen miting ve gösteri yürüyüşü gibi kitlesel eylemlere katılması sağlanmıştır.

b-ANKARA İLİNDEKİ SİLAHLI ÖRGÜTLENME

Ankara il komitesi teşkilâtı içerisinde yer alan semt ve mahalle örgütlenmeleri daha sonra örgütün merkez komitesine bağlanarak örgütlenme sekreterinin talimatıyla yönlendiril-

miş,batı ve doğu bölgeleri genel sorumluları da örgütsel talimatları bu kişiden alarak eylemleri gerçekleştirmişlerdir.

Bu birimlerde sürekli olarak görev yapılması söz konusu olmayıp,gizliliğin sağlanması yönünden bir süre birimde çalışan militanın başka bir bölgeye örgüt adına gönderilmesi gerçekleştirilmiş,ayrıca Ankara dışında da çalışmak üzere görevlendirildiği saptanmıştır.

Askerî örgütlenme yönünden doğu ve batı bölgesi genel sorumluluklarına bağlı olarak,semt ve mahalle birimleri oluşturulmuş,bu birimler içerisinde de örgütsel yönden görev tak-simi yapılarak hiyerarşik yapı meydana getirilmiş,buna bağlı olarak disiplinli çalışma gerçekleştirilmiştir.

Bölgeleri oluşturan birimler genellikle;

aa-DOĞU BÖLGESİ;

- Akdere,Şirintepe,Abidinpaşa,
- Tuzluçayır
- Mamak,Gülveren,Şehitlik,Saimekadın,
- Dikmen,Yıldız Mahallesi,Ayrancı,Balgat,
- Seyranbağları,Türközü,Kırkkonaklar,
- Tepecik,Natoyolu,Boğaziçi,Kayaş,

bb-BATI BÖLGESİ

- Şentepe,Yükseltepe,Yenimahalle,Gazi Mahallesi,Demetevler,
- Sincan,Etimesgut,
- Hasköy,Yıldızevler,
- Feridun Çelik,Hüseyingazi,
- Yenidoğan,Altındağ,
- İncirli,Keçiören,Kalaba,Etlük

Birim sorumlulukları şeklinde belirlenmiştir.

C)YURT DIŞI İLİŞKİLERİ

Devrimci Yol örgütünün üst düzeydeki bir elemanı olan Altuğ Taner Akçam'ın,bulunduğu ceza evinden firar edip,diğer örgüt mensuplarının yardımı ile önce Suriye ve daha sonra Batı Almanya'ya kaçarak burada yerleşmesi üzerine,örgütün yurt dışı faaliyetleri de başlamış bulunmaktadır.

Haberleşmeyi, birbirine yazdıkları mektuplar ve yurda gelip dönen kuryeler ile sağlayarak, dev-yol örgütünün Türkiye ve Batı Almanya'daki faaliyetleri ve cereyan eden olaylar hakkında raporlar halinde yekdiğerine bilgi aktarmışlardır.

•Yurttan gönderilen raporlar, Batı Almanya'da çıkarılan (Türkiye'den Haberler-Türkei Information) adlı bülten ile (Devrimci İşçi) adındaki gazetede yayınlanmış ve ayrıca uluslar arası af örgütü Almanya kolu Türkiye masasına verilerek, bir kampanya açılmasına ve bazı Alman yazar ve milletvekilleriyle ilişki kurularak destek sağlanmasına çalışılmıştır.

Berlin, Frankfurt, Hamburg, Dresden gibi şehirlerde eğitim çalışmaları yapılmış, konferanslar düzenlenmiştir.

Örgütün parasal ihtiyacını karşılamak için (alternatif Türkiye) adı altında bir bağış kampanyası açılarak toplanan paralar da yine yurda aktarılmıştır.

12 Eylül 1980 tarihinden sonra Türkiye'de örgüt görüşü doğrultusunda korsan yayın yapacak bir radyo istasyonunun kurulması için gerekli malzemenin getirtilmesine çalışılmış, ancak bu konuda başarıya ulaşılamamıştır.

Bu notlarda özetle aynen; "eylemin gücü Avrupa'ya sıçradı....., Dünya Kiliseler Birliği bizi destekledi. Destekler korkunç....., heyet yollama işini bile koparsacağız. Türkiye'yi

Avrupa topluluğundan attırırsak hiç şaşmayın.Sizden ricalarımız var.21 Şubatta büyük bir basın toplantısı var.Orada farkediyoruz bir eksikliği.Bilgi:Cunta sonrası işkence bilgisi.Yüz defa haber saldık,gene sıfıra sıfır elde var sıfır.....,Kıbrıs'lılar geliyor.Filistin işini konuşacağım.Parayı Şubatta yolluyorum.Radyo bilgileri ile adresi biz bildireceğiz,siğ alacaksınız.Af örgütü heyeti Ankara'da.Çok şeylere gebe gelecek günler.Avrupa Parlemen-tosunda soru önergesi verildi.....Radyo konusu:UKW (FM)den yayın yapılıyor,seyyar 20 Kg.ağırlıkta.Şehir içi olmaz.Ancak yüksek bi-na tepesinden 800 m.yükseklikte etki sahası 100 Km.taşınabilir.Hangi metraj üzerinden yayın yapılacağını önceden bize bildirme-niz gerekli.Çünkü bazı parçalar satın alınıp montaj edilmeli.Bel-li bir metre üzerinden.....frekans değişen (metresi) de var.3 bin mark dolayında.Radyoculuktan anlayan biri şart.Yayının na-sıl yapılacağı ona öğretilecek.Ama Fransa'ya gelmesi gerek.Yok eğer siz aleti alın,bir iki tane biz burada onu hallederiz der-seniz mesele yok.Yerinin tesbiti iç in 3 radar arabası lâzım.Sonra 5 dakikada tesbit ediliyor.Bu arabalardan Fransa'da bile hemen hemen yok Almanya'da ise çok var,radyonun şeması var eli-mizde.Bir adres olursa yollarım.Cevap ve sorular bekliyorum...."

Cümleleri bulunmaktadır.

Bu suretle,örgütün yurt dışında gösterdiği faali-yet ve korsan yayın yapacak bir radyo istasyonu kurulması için harcanan çaba ele geçen bu notlarla da doğrulanmış bulunmakta-dır.

III- DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN AMAÇ VE STRATEJİSİ:

Tarihi gelişimi,kuruluşu ve örgütlenme biçimi yu-karıda açıklanan TÜRK HALK KURTULUŞ PARTİSİ CEPHESİ (THKP-C) DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜ;Nisan 1977 tarihinde yayınladığı Devrimci Yol bildirgesi ve bu tarihten sonra muntazam aralıklarla bildir-ge doğrultusunda çıkardıkları devrimci yol dergileri ve zaman zaman kaleme alarak yayınladıkları aynı doğrultudaki yazı ve te-orik bröşürler ile nihai amaçlarını ve bu amaca ulaşabilmek için takip edilecek stratejiyi tesbit edip açıklamıştır.

Devrimci yol örgütünün açıklanan görüşlerine göre:

A)AMAÇ:

Halkın mevcut düzene karşı silahlı olarak örgüt-lenmesi ve çıkarılacak halk savaşı yoluyla devletin parçalanarak

yerine Marksist-Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünü kurmak ve daha sonra sınıfsız toplum düzeni komunizme geçmektir.

B) STRATEJİ :

Genelde Marksist-Leninist hareketin, milli demokratik devrim (MDD) stratejisini Türkiye'ye özgü şartlarda anti-emperyalist, anti-oligarşik muhtevada uygulanmak istenmektedir. Dolayısıyla Dev-Yol örgütlenmesinin stratejisi uzun süreli ve dolambaçlı silahlı halk savaşı stratejisi olarak benimsenmiştir.

Devrimci yol örgütü öngördüğü devrim için, benimseydiği stratejiyi şu şekilde izah etmektedir:

Türkiye emperyalizme bağlı çarpık bir kapitalist yapıya sahiptir. Türkiye'de kapitalizm kendi iç dinamiği ile değil emperyalizme bağlı olarak geliştiğinden ülke sürekli olarak ekonomik kriz içindedir. Bu ekonomik kriz sosyal ve siyasal alanlara da yansıdığından, kitleler, yönetenlerden de, ekonomik zorluklar ve sıkıntılardan da yılgınlık ve bıkkınlık göstermeye başlar, bu durum ülkede toplumsal alanda huzursuzlukların ve çalkantıların var olması anlamına gelir. Gerek ekonomik sorunların ağırlığı, gerekse toplumsal hareketin yükselmesi karşısında hükümet edenler acz içinde kalırlar ki, bu hal siyasi kriz olarak tanımlanır. Emperyalizme bağlılıktan kaynaklandığından bu kriz yapısaldır ve olgunlaşmamış olarak nitelenir. Olgunlaşmamış milli kriz, ülkede silahlı mücadelenin objektif koşullarının varlığı şeklinde de tanımlanabilir.

Türkiye şartlarında milli krizin olgunlaşması ve dolayısıyla halk yığınlarının doğrudan doğruya savaşa katılması uzun bir süreç geçirecektir. Halk savaşı olarak nitelendirilen bu savaşın başlangıcında halk yığınları düzene karşı memnuniyetsizlik içinde de olsalar geniş ölçüde mücadeleye katılamazlar. Türkiye'de tarihi, ekonomik ve sosyal yapıdan kaynaklanan nedenlerle halk ile devlet otoritesi arasında bir sun'i denge bulunmaktadır. Hal böyle olunca devrimcilerin başlangıçtaki görevi sun'i dengeyi kırmak ve halk kitlelerinin düzene açıktan açığa karşı çıkabilmelerini sağlamak olacaktır.

Bu aşamada temel görev proleterya partisine ve onun yapacağı silahlı eylemlere düşmektedir. Öncünün silahlı eylemleri

kitleleri doğrudan bir biçimde mücadeleye çekebilmek ve katabilmek amacına yöneliktir. Bu dönemde silahlı mücadele silahlı propaganda biçimiyle uygulanır. Silahlı propagandadan amaç, silahlı eylemlerde politika yapabilmektir. Tüm bu faaliyetlerin ardında ki asıl gaye devletin merkezi otoritenin sanıldığı gibi güçlü olmadığını halka gösterebilmektir. Halk başlangıçta silahlı propaganda eylemlerini tereddütle izleyecek, bu eylemler şaşkınlık yaratacak, ancak giderek sempati ve güvene, güven de desteğe dönüşecek ve sonuçta devletin güçsüz ve yıkılabilir olduğuna inan-
dırılan halk kitleleri savaşa katılmış olacaktır.

Ülkemizde demokratik halk devrimi uzun ve aşamalı bir halk savaşından geçerek gerçekleştirilecektir. İktidar bütün ülkede bir anda değil parça parça ele geçirilecektir. Emperyalizmin üçüncü bunalım döneminin ayırt edici özellikleri sonucu olarak; Çin ve Vietnam gibi ülkelerdekinden farklı bir rota izlenecektir. Halkın savaşa doğrudan katıldığı mücadele aşamalarına partinin örgütlediği ve yürüttüğü bir silahlı mücadele aşamasından geçilerek ulaşılabilecektir. Burada önemli olan nokta öncünün devrimci eyleminin bütün halkın devrimci eylemine dönüşebilmesi için proleterya partisinin bu dönüşümü gerçekleştirebilecek bir yapıya sahip olması ve böyle bir anlayışla mücadeleyi sürdürmesidir. Öncünün mücadelesini kendiliğinden bu şekilde devam ettirerek halkın eyleme geçmesini sağlayamayacağı ortadadır. Silahlı mücadeleyi böyle bir anlayışla başarıya ulaştırabilecek bir öncü savaşçı partinin inşası sürecinin (partileşme sürecinin) böyle bir örgütlenme ve mücadele anlayışının fikirlerinin çekirdeklerini barındırması, bu anlayışın gerektirdiği bir zorunluluk olarak görülmektedir.

Politikleşmiş askerî savaş stratejisi ise, halk savaş stratejisidir. Halk savaşının ilk aşaması öncü savaş aşamasından geçecektir. Öncü savaş halk savaşının ilk evresinde gelişecek bir mücadele biçimidir. Bir devrim stratejisi olmayıp **faktik** bir evredir. Devrim stratejisi devrimin temel ve genel durumunu belirler. Ülkemizde devrim uzun dönemli bir silahlı savaş yolundan, ülkeye özgü bir halk savaşından geçerek sonuçlanacaktır. Bu sebeple öncü savaş ülkemizde halk savaşının geçmek zorunda olduğu ara aşama veya taktik evre olmaktadır.

Emperyalizmin üçüncü bunalım dönemine has gelişmelerinin bir sonucu olarak, halk savaşının başlangıç aşaması prole-

terya partisinin örgütlenip yürüteceği öncü gerilla mücadelesiy-
le karakterize olacaktır. Emperyalist işgalin biçim değiştirmesi
(gizli işgal) kapitalizmin yukarıdan aşağıya gelişmesi, şehirleş-
menin, haberleşmenin ve ulaşımın artması sonucunda halk savaşı
daha başlangıçtan itibaren köylü gerilla birliklerinin anti-em-
peryalist savaşlarının gündeme geldiği klasik halk savaşların-
dan farklı bir gelişme yolu izleyecektir. Ancak, bu durum temel bir
önem taşımaz. Ülkemizde ise, yukarıda açıklanan nedenlerle nisbeten
uzunca bir dönem devrimci mücadelenin yürütülüşünün karakteristik
özelliliği olarak özgül bir öneme sahip olacaktır. Devrimci hareke-
tin bugün içinde bulunduğu temel sorun, işçi sınıfının bağımsız si-
yasî hareketini yaratma, ideolojik kargaşalığı ortadan kaldırma ve
iktidar mücadelesinin manivelası olan kitlelerin önder ve örgütlü
müfrezesi savaşçı bir partinin yaratılmasıdır. Ülkemizde parti so-
runu bu önderliğin Marksist-Leninist ideolojinin temel ilkeleri
ışığında örgütlenmesi sorunudur.

Bu şekilde belirlenen görüşleriyle, ülkemizde veri-
lecek bir öncü savaş neticesi silahlı halk ayaklanmasıyla gerçek-
leştirilecek proleterya iktidarının kurulması öngörülmektedir.

Özetle, hakim sınıflarla halk arasında oluşturulmuş
olan baskı ve teröre dayalı sun'i denge, proleterya partisinin ku-
rulmasından sonra militanlar tarafından verilecek öncü savaş va-
sıtasıyla ortadan kaldırılacak, bundan sonra halk öncü-savaşçı pro-
leterya partisinin önderliğinde daha yoğun bir şekilde harekete ge-
çerek düzene baş kaldıracaktır. Başlatılacak halk savaşının ileri
aşamalarında halk savaşı stratejisi şu aşamalardan geçerek gerçek-
leşecektir.

BİRİNCİ AŞAMA: Stratejik savunma aşamasıdır. Bu aş-
mada başlangıçta halkın devrimci kuvvetleri zayıf ve ülke emperya-
lizmin gizli işgali altında olduğundan, savaşarak karşı devrimci
güçler zayıflatılıp güç kazanılacaktır. Proleterya partisi önderli-
ğinde ileriye dönük gelişme ortamının hazırlanması ve güç kazanıl-
ması sağlanırken halkın savunulması da üstlenilecek, devrimi engel-
leyici unsurlar olan devletin resmi ve sivil güçleriyle sair faşist
güçlere karşı saldırılar düzenlenecek, gerektiğinde öldürme, silahlı
soygun, kurşunlama ve kundaklama eylemlerine girişilecektir. Bu dö-
nemde ilk etapta şehirler temel, kırsal yöreler ise tali öneme sahip
olacak klâsik halk savaşı teorisine nazaran ülkede işçi sınıfının,

daha önemli olması nedeniyle şehirlerde parti tarafından yönlendirilecek öncü savaşı, kitlelerin silahlı propaganda yoluyla örgütlenmesini sağlayacak ve bu aşamada asıl olan amaç karşı devrimci güçlerin zayıflatılması olacaktır.

İKİNCİ AŞAMA: Stratejik denge aşamasıdır. Bu aşamada devlet güçleriyle devrimci güçlerin denge durumuna getirilmesi amaçlandığı, dolayısıyla karşı devrimci güçlerin yıpratılmasını müteakip o zamana kadar oluşturulmuş olan halk ordusu aracılığıyla topyekûn silahlı harekete geçilecektir.

ÜÇÜNCÜ AŞAMA: Stratejik taarruz aşamasıdır. Denge döneminden siyasi iktidarın ele geçirilmesine kadar olan dönemi kapsamaktadır. Bu dönemde halkın silahlanarak düzene karşı ayaklanması sağlanıp mevcut düzenin tüm yöneticileriyle birlikte ortadan kaldırılması ve devletin parçalanarak yerine Marksist-Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünün kurulması suretiyle komunist düzene geçilmesi amaçlanmaktadır.

IV- DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN YAYIN VE PROPAGANDA FAALİYETLERİ:

Türkiye çapında gençliği ve devrimci potansiyeli THKP-C siyaseti etrafında örgütleyecek, ideolojik mücadeleyi sürdürecektir emekçi halkın, özel olarak devrimci gençliğin birliğini sağlayacak güçte bir yayın organı derginin çıkarılması 1975 yılında AYÖD yöneticileri tarafından karara bağlanmıştır. AYÖD ve ODTÜ-DER tarafından mali kaynağı finanse edilen "Emperyalizme ve oligarşiye karşı devrimci gençlik" isimli derginin basılması ve yayınlanması Kasım 1977 yılında sağlanmıştır. Dergide THKP-C'nin yorum ve tanımı ile faşizm konularına ağırlık verilmiştir.

Gençlik teşkilâtının örgütlenmesinden sonra mahallî amaçla çıkarılan devrimci gençlik dergisinin geniş bir kitleye hitabedemez duruma gelmesi üzerine, 1977 yılı 1 Mayıs'ında daha geniş bir kesime hitap edebilecek devrimci yol dergisi yayınlanmıştır. Derginin neşrinden önce de "devrimci yol bildirgesi" adı altında bir broşür çıkarılmıştır. Yayınlanan bu derginin örgüte ait Emek dağıtım aracılığıyla yurt düzeyinde dağıtımı sağlanmıştır.

Devrimci yol örgütünün temelini oluşturan adı geçen dergide özellikle örgütüm amaç ve stratejisi, mahallî direniş komitelerinin ne şekilde oluşturulacağı, bazı konularda merkez komite-since alınan kararlar doğrultusunda yürütülen direniş kampanyalarının desteklenmesi, Marksist-Leninist öğretiyi benimsetebilmek maksadıyla okunması lüzumlu görülen kitap listelerinin tavsiye

olunduğu, soru cevap sütunlarında okuyucuların ideolojik yönden aydınlatıldığı, mahalli birimlerde devrimci yol militanları tarafından gerçekleştirilen eylemler hakkında haberler verildiği gibi, ayrıca örgüt tarafından yürütülecek direniş kampanyaları dolayısıyla derginin özel sayıları çıkartılmış ve dergilerde örgütün siyaseti ve amacı doğrultusunda propaganda yapılmıştır.

Devrimci Yol dergisinin Sıkıyönetim Komutanlıklarınca yayın ve dağıtımı bazı illerde yasaklanmasından sonra da amacın halk kesimlerine bu dönemde dahi iletilebilmesi için derginin gizlice basım ve dağıtımı sağlanmış, bundan başka ideolojik neşriyat "Devrimci Öğretmen", "İşçilerin Sesi", "Devrimci Gençlik", adı altında korsan yayınlar ve 4-5 sayfalık bildiri ve broşürler yayınlanmıştır.

Örgütün belirtilen bu neşriyatları yanında Türkiye'de yayınlanan günlük bir gazetenin mali yönden desteklenmesi ve bu sayede yasal olarak neşredilen Demokrat adlı gazete ile güncel olaylarda örgütün aldığı tavırların belirtilebilmesi ve gerçekleştirilen eylemlerin halk kesimine yansıtılması kararlaştırılmış, merkez komitesinin aldığı karar uyarınca bu gazete ilgilileri ile ilişkiler kurularak ayrıca 8 milyon liranın bu nedenlerle ilgililere aktarılması sağlanmıştır.

Devrimci Yol örgütü açıklanan amacına ulaşmak için üye ve taraftarlarını bir an önce çoğaltarak devlet gücünün zafiyetini, güçsüzlüğünü ispatlamak ve halkın mevcut düzene karşı memnuniyetsizliklerini artırmak çabası ile söz konusu edilen yayın organları dışında geniş çapta diğer propaganda faaliyetlerinde bulunmuştur.

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÖZESİ

Bu cümleden olarak; örgütün merkez komitesince alınan kararlar ve verilen talimatlar doğrultusunda yurt düzeyinde 1978 Ocak ayında faşizmi ve hayat pahalılığını protesto, 23-24 Aralık 1978 tarihlerinde 13 büyük ilimizde zamları ve terörü önlemek için çıkarılacak yasaları halka baskı vasıtası olarak empoze ve protesto, 1979-1980 yılları 30-31 Mart'ta Kızıldere olaylarını protesto, 1980 Ağustos ayında Fatsa'da Devletin güvenlik kuvvetlerince terör odaklarına yapılan baskınları protesto amacına matuf izinli ve izinsiz mitingler düzenlenmiş ve ideolojik görüşleri doğrultusunda afişleme, bildiri dağıtma, korsan yürüyüşler düzenleme, yazı yazma, bombalı ve bombasız pankartlar asma, gibi yazılı

ve öldürme soygun gibi silahlı propaganda mahiyetindeki eylemleri de gerçekleştirmiştir. Ayrıca öldürülen teröristlerin cenaze merasimlerinde ve bölge halkının ilgilendiği konularda örneğin; Rize'de çay, Sarayköy'de pamuk, Ege'de tütün üreticileri ile ilgili gösteri ve yürüyüşler düzenlemiştir.

Propaganda faaliyetlerinde örgüt mensuplarınca çekilen fotoğraflar örgüt üst düzey yöneticilerine gönderilerek arşivlenmiş, bir kısmı dergi basımı sırasında kullanılmış olan bu deliller örgüt mensuplarınca saklandığı yerde ele geçirilmiştir.

12 Eylül 1980 müdahalesinden sonra dahi merkez komitesinin ideolojik mücadele doğrultusunda neşrettiği broşürde de belirtildiği şekilde ve bilhassa Ankara'da örgütün gayesine uygun ve yönetime karşı eylemlerine devam ederek korsan gösteriler düzenledikleri, afişleme, yazılama, bombalı ve bombasız pankart asma, güvenlik kuvvetlerine karşı koyma, silahlı çatışmaya girmek, gasp ve idamları protesto etmek gibi eylemlerde bulunarak ideolojik propaganda faaliyetlerini sürdürmüşlerdir.

V- DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN MALİ VE SİLAH KAYNAKLARI:

Devrimci-Yol örgütüne gelir temin etmek amacıyla muhtelif kaynaklar kullanılmıştır. Genel olarak bu kaynakların;

1. Memur, gençlik, işçi ve öğretmen kesiminden toplanan aidat ve bağışlar,
2. Örgüt adına halktan toplanan,
3. Dergi v.s. menkute satışından temin edilen,
4. Kamu kuruluşlarındaki kooperatif ve yardım sandıkları ile kurulan ticari ilişkiden sağlanan,
5. Örgüt adına açılan iş yerlerinin ticari faaliyetlerinden elde edilen,
6. Silahlı soygunlar sonucu sağlanan,

Gelirlerden oluştuğu ve Dev-Yol örgütünün mali yönden güçlenmesini sağladığı saptanmıştır.

Bu kaynaklardan elde edilen gelirlerin büyük bir kısmı örgütün silah alımlarında kullanılmış, örgüt ev ve iş yeri harcamaları, tutuklu örgüt üyelerinin savunma giderleri, şahsi harcamaları, basın yayın masrafları, araç alımları gibi sair örgüt giderleri de bu gelirlerle karşılanmıştır.

Memur, işçi, öğrenci ve gençlik kesiminden

milyonlarla ifade edilen paralar toplanmıştır.

Aidat ve bağış olarak öğretmen kesiminden ve çekondü kesiminde oturan kişilerden büyük meblağlarda para toplanmıştır.

Bölge komitelerinin merkez komiteye aktardığı paralarla, dış kaynaklı yabancı ülkelerde çalışan kişilerden örgüt adına gönderilen paralar milyonları bulmuştur.

Ayrıca örgüt adına kitap, dergi gibi menkute satışları ile büyük gelirler elde edilmiştir. Sağlanan bu gelirler Dev-Yol Örgütünün ilgili merkez komitesi üyelerinde toplanmıştır.

İlgili sanıkların bölümünde anlatılan Devrimci Yol Örgütünün kamu kuruluşlarındaki tüketim kooperatifi ve yardım sandıkları ile ticari ilişkiler kurulmuş, ticari kazançlarını gizlemek amacıyla hayali şirket ünvanları kullanılarak kamu kuruluşlarındaki kooperatif ve yardım sandıklarına yaklaşık dokuz milyon değerinde mal satılarak sağlanan kar örgüte aktarılmıştır.

müzesi

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ

Hayat

Reklam Bürosu, gibi sadece Ankara bölgesinde takriben yüz civarında işyeri açılarak bu iş yerlerinin ticari faaliyetlerinden doğan gelirler örgütün mali kaynağının bir kısmını oluşturmuştur.

Bazı yüksek öğrenim kurumlarından öğrencilerin ders araçları olan torga tezgâhı, Osiloskop cihazı, voltmetre gibi malzemeler çalınarak örgüt adına işletilen iş yerlerinde kullanılmıştır.

Çeşitli kaynaklardan elde edilen milyonlarca liralık bu gelirler örgütün merkez komitesinde ilgili kişilerde toplanarak bu yoldan örgüt harcamalarında kullanılmıştır.

Örgütün çalışma sistemi ile temini, bulundurulması ve taşınmasındaki gizlilik nedeniyle Devrimci Yol örgütünün silah kaynakları ve mevcudu hakkındaki bilgiler sanıkların tahkikat aşamalarındaki beyanları ile operasyonlar sırasında ele geçirilen ve suçta kullanılan silahlarla sınırlı kalmaktadır.

Sanık beyanları ile soruşturmalardan elde edilen bilgilere göre silahların temininde iki ayrı yol izlenmiştir Birincisi bölgelerin ihtiyaç duyulan silahlarla ilgili faaliyetleri, ikincisi de örgütün merkezince ve askeri kanal sorumlusunun talimatı ile silah temin edilmesi,

Bölgeler ihtiyaç duydukları silahları kendi imkanları ile halktan veya silah kaçakçılarından satın aldıkları gibi örgüt mensubu veya sempatizanların getirip teslim ettikleri silahları da kullanmışlardır.

Teminindeki güçlük ve pahalılık nedeniyle özellikle büyük parti silahlarla uzun namlulu, atış gücü yüksek otomatik silahların alımı ve dağıtımı merkezin bilgisi ve denetimi altında yapılmıştır.

Kastamonu bölgesinden kaçakçılardan toplu halde 250.000.- Tl.lık silah alınmıştır. Ayrıca İstanbul Tahtakale'de gerçekleştirilen silahlı soygun sonucu elde edilen ondürtmilyon lira civarındaki paranın örgütün silah ihtiyacının sağlanması yolunda kullanılması için merkez komitenin aldığı karar uyarınca paranın tamamı ile silah kaçakçılarından silah sağlanmış, bölge ve birimlerin ihtiyaçlarına göre dağıtılmıştır. Antakya'dan da bazı sanıklar vasıtasıyla ilişki kurulan kaçakçılardan silah, mermi, el bombaları ve kleşinkof silahlar temin edilerek örgüt

ihtiyaçları için dağıtımının yapıldığı tesbit edilmiştir.

Örgüt merkezinin ilgisi ve denetimi altında satın alınan silahlar ile bölgelerin kendi imkanları ile temin ettikleri veya sempatizanlardan kullanılmak üzere aldıkları silahlardan 30 adet otomatik uzun namlulu silah ile değişik çapta 286 adet tabanca yapılan operasyonlar neticesi iddianamede isimleri geçen sanıkların göstermeleriyle sadece Ankara bölgesinde ele geçirilmiş bulunmaktadır. Devrimci Yol örgütü ile ilgili olup Savcılığımızca daha önce açılmış bulunan toplu ve münferit davalar ile henüz soruşturması devam etmekte olan sanıklardan elde edilen silahlar bu miktarın dışında bulunmaktadır. Yurdun çeşitli Sıkıyönetim bölgelerinde açılan aynı örgütle ilgili dava dosyalarında yakalandığı anlaşılan binlerle ifade edilebilecek sayıdaki ve türdeki silah, mermi ve patlayıcılar Devrimci Yol örgütünün amacına ulaşabilmesi için silahlanmaya verdiği önemi ve dolayısıyla niteliğini vurgulamaktadır.

VI- DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN GERÇEKLEŞTİRDİĞİ EYLEMLER:

A) GENEL OLARAK:

Ankara dışındaki illerde gerçekleştirilen binlerce eylem hakkında Sıkıyönetim Askeri Savcılıkları tarafından kamu davaları açılmış bulunmaktadır. Bunların dışında, örgütün sadece bu iddianameye konu edilen 78 kişinin öldürülmesi, 75 kişinin öldürülmeye teşebbüs edilmesi, 28 gasp, 233 bombalama, kurşunlama olayından ayrı olarak, Ankara içinde aynı örgüt tarafından gerçekleştirilen öldürme, yaralama, gasp, patlayıcı madde atmak gibi 25 ayrı olaydan dolayı As. Savcılığımızın 15.12.1979 gün ve 1979/961 esas sayılı iddianamesi ile Sıkıyönetim 2 Nolu As. Mahkemesine; öldürme, yaralama, bombalama, kurşunlama, gasp gibi 76 ayrı olaydan dolayı 74 sanık hakkında 17.11.1980 gün ve 1980/275 esas sayılı iddianame ile 1 nolu As. Mahkemeye; 18.12.1981 gün ve 1980/7557 esas sayılı iddianame ile 32 sanık hakkında, 11.1.1982 gün ve 1980/7603 esas sayılı iddianame ile 15 ayrı olaydan dolayı 39 sanık hakkında 1 nolu As. Mahkemeye kamu davaları açılmış bulunmaktadır.

Aynı örgüt tarafından Ankara içinde gerçekleştirilmiş olup, münferit iddianameler ile davaları açılan ve bu davadan tefrik edilip halen soruşturmaları sürdürülmekte olan öldürme, yaralama, ve bombalama olayları yukarıdaki rakamların dışındadır.

G. Aygün

IX-UYGULANMASI İSTENEN KANUN MADDELERİ ::

Yukarıda, örgüt içindeki yerleri ile eylem ve faaliyetleri açıklanan sanıklardan;

1.
T.C.K.146/1,
2.
T.C.K.146/1,
3.
T.C.K.146/1,
4.
T.C.K.146/1,
5.
T.C.K.146/1,
6.
T.C.K.146/1,
7.
T.C.K.146/1,
8.
T.C.K.146/1,
9.
T.C.K.146/1,
10.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
11.
T.C.K.146/1,
12.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
13.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
14.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
15.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
16.
T.C.K.146/1,

17.
T.C.K.146/1,
18.
T.C.K.146/1,
19.
T.C.K.146/1,
20.
T.C.K.146/1,
21.
T.C.K.146/1,
22.
T.C.K.146/1,
23.
T.C.K.146/1,
24.
T.C.K.146/1,
25.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.k.nun
251,
26.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
27.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
28.
T.C.K.146/1,
29.
T.C.K.146/1,
30.
T.C.K.146/1,
31.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
32.
T.C.K.146/1,
33.
T.C.K.146/1,
34.
T.C.K.146/1,

35.
T.C.K.146/1,
36.
T.C.K.146/1,
37.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
38.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
39.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
40.
T.C.K.146/1,
41.
T.C.K.146/1,
42.
T.C.K.146/1,
43.
T.C.K.146/1,
44.
T.C.K.146/1,
45.
T.C.K.146/1,
46.
T.C.K.146/1, BEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
47.
T.C.K.146/1,
48.
T.C.K.146/1,
49.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
50.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
51.
T.C.K.146/1,

52. T.C.K.146/1,
53. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
54. T.C.K.146/3,31,33,173/3,6136 S.K.nun 12/1-2-4-5-6, 1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
55. 6136 S.K.nun 12/1-2-4-5,T.C.K.31,33,353 S.K.nun 251,
56. 6136 S.K.nun 12/1-2-4-5,T.C.K.31,33,353 S.K.nun 251,
57. 6136 S.K.nun 12/1-2-4-5,T.C.K.31,33,353 S.K.nun 251,
58. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
59. T.C.K.146/1,
60. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
61. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
62. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
63. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
64. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
65. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
66. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.251,

67.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
68.
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
69.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
70.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
71.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
72.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
73.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
74.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
75.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
76.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
77.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
78.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
79.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

80.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
81.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
82.
T.C.K.146/1,
83.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
84.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
85.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
86.
T.C.K.146/3,3I,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
87.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,6136 S.K.nun 12/1-2-4-5,1402
S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
88.
T.C.K.146/1,
89.
T.C.K.146/1,
90.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
91.
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
92.
T.C.K.146/1,
93.
T.C.K.146/1,
94.
T.C.K.146/1,

95. T.C.K.146/1,
96. T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.Knun 251,
97. T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
98. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
99. T.C.K.146/1,55/1,33,353 S.K.nun 251,
100. T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
101. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
102. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
103. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
104. T.C.K.146/1,
105. T.C.K.146/1,
106. T.C.K.146/1,
107. T.C.K.146/1,
108. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
109. T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
110. T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
111. T.C.K.146/1,
112. T.C.K.146/1,

113.
T.C.K.146/1,
114.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
115.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
116.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
117.
T.C.K.146/1,
118.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
119.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
120.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
121.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
122.
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
123.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251, TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
124.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
125.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
126.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
127.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

128.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
129.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
130.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
131.
T.C.K.146/1,
132.
T.C.K.146/1,
133.
T.C.K.146/1,
134.
T.C.K.146/1,
135.
T.C.K.146/1, 55/1, 33, 353 S.K.nun 251,
136.
T.C.K.146/1,
137.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
138.
T.C.K.146/1,
139.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
140.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
141.
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
142.
T.C.K.146/1,
143.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

144.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
145.
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
146.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
- 147,
T.C.K.146/1,
148.
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
149.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
- 150,
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
151.
T.C.K.146/1,
152.
T.C.K.146/1,
153.
T.C.K.146/1,
154.
T.C.K.146/1,
155.
T.C.K.146/1,
156.
T.C.K.146/1, 55/1, 33, 353 S.K.nun 251,
157.
T.C.K.146/1,
158.
T.C.K.146/1,
159.
T.C.K.146/1,
160.
T.C.K.146/1,

161.
T.C.K.146/1,
162.
T.C.K.146/1,
163.
T.C.K.146/1,
164.
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
165.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
166.
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
167.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
168.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
169.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
170.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
171.
TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
353 S.K.nun 164/3 ve C.M.U.K.nun 255/3 maddeleri gereğince 5.6.1966 olan doğum kaydının 5.6.1964 olarak düzeltilmesi ile T.C.K.nun 146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
172.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
173.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
174.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,

175.
T.C.K.146/3,55/3; 33 ; ,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
176.
T.C.K.146/3,55/3 ; 33 ; ,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
177.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
178.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
179.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
180.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
181.
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
182.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
183.
T.C.K.146/1,
184.
T.C.K.146/3,55/3,33,353 S.K.nun 251, ZES
185.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
186.
T.C.K.146/3,55/3,33,353 S.K.nun 251,
187.
146/1,
188.
T.C.K.146/1,55/1,33,353 S.K.nun 251,
189.
T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
190.
T.C.K.146/1,

191. T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
192. T.C.K.146/1,
193. T.C.K.146/1,
194. T.C.K.146/1,
195. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
196. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
197. T.C.K.146/1,
198. T.C.K.146/1,
199. T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
200. T.C.K.146/1,
201. T.C.K.146/1,
202. T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
203. T.C.K.169,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
204. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
205. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
206. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
207. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

208. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.un 17,353 S.K.nun
251,
209. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
210. :
T.C.K.146/1,
211. :
T.C.K.296/1-Son,
212. :
T.C.K.146/1,
213. :
T.C.K.146/1,
214. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
215. :
353 S.K.nun 164/3 ve C.M.U.K.nun 255/3 maddeleri
gereğince 5.5.1966 olan doğum kaydının 5.5.1962 o-
larak düzeltilmesi ile T.C.K.nun 146/3,31,33,173/3,
1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
216. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
217. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
218. :
6136 S.K.nun 13/1,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
219. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
220. :
T.C.K.146/3,31.33.173/3.1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
221. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

222. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
223. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
224. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
225. :
T.C.K.146/1,
226. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
227. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
228. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
229. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
230. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
231. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
232. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
233. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
234. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
235. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
236. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

237. :
T.C.K.169,55/3,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
238. :
T.C.K.146/1,
239. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
240. :
T.C.K.146/3,55/3,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
241. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
242. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
243. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
244. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
245. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
246. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
247. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
248. :
6136 S.K.nun 13/1,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
249. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
250. :
T.C.K.146/1,

251. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,6136 S.K.nun 12/1-2-4-5,
1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
252. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
253. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
254. :
T.C.K.146/1,
255. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
256. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
257. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
258. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
259. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
260. TARİHSEL ARALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
261. :
T.C.K.146/1,
262. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
263. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
264. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,

265. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
266. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
267. :
T.C.K.nun 146/1,
268. :
T.C.K.nun 146/1,
269.
T.C.K.nun 146/1,
270.
T.C.K.nun 146/3,31,33,173/3, 353 S.K.nun 251,
271.
T.C.K.nun 146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
272.
T.C.K.nun 146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353
S.K.nun 251,
273.
T.C.K.nun 169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251, 6136 S.K.nun 13,
274.
T.C.K.nun 169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
275.
T.C.K.nun 146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353
S.K.nun 251,
276.
T.C.K.nun 146/1,
277.
T.C.K.nun 146/1,
278.
T.C.K.nun 146/1,
279.
T.C.K.nun 146/1,

280.
T.C.K.146/1,
281.
T.C.K.146/1,
282.
T.C.K.146/1,
283.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
284.
T.C.K.146/1,
285.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
286.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
287.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
288.
T.C.K.146/1,
289.
T.C.K.146/1, 55/1, 33, 353 S.K.nun 251,
290.
T.C.K.146/1,
291.
T.C.K.146/1,
292.
T.C.K.146/1,
293.
T.C.K.146/3, 54/3, 33/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
294.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
295.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
296.
6136 S.K.nun 12/1-4-6, 353 S.K.nun 251,

297. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
298. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
299. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
300. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
301. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
302. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
303. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
304. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
305. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
306. TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
307. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
308. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
309. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,

310. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
311. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
312. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
313. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
314. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
315. T.C.K.146/1,
316. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
317. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
318. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
319. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
320. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
321. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
322. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
323. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.17,353 S.K.251,

324. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
325. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
326. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
327. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
328. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
329. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
330. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
331. :
T.C.K.146/1,
332. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
333. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
334. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
335. :
6136 S.K.nun 13/1,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
336. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
337. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.17,353 S.K.251,

338. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
339. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
340. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
341. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
342. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
343. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
344. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
345. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
346. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
347. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
348. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
349. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
350. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

351. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
352. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
353. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun
251,
354. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun
251,
355. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
356. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
357. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
358. :
T.C.K.146/1
359. :
T.C.K.146/1
360. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
361. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
362. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
363. :
T.C.K.146/1,
364. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

365. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
366. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
367. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
368. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
369. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
370. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
371. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
372. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
373. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251, HSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
374. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
375. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
376. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
377. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

378. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
379. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
380. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
381. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
382. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
383. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
384. :
T.C.K.146/1,
385. :
T.C.K.146/1,
386. :
T.C.K.146/3,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
387. :
T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
388. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
389. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.un 251,
390. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
391. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
392. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 351,
393. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

394. :
T.C.K.146/1,
395. :
T.C.K.146/1,
396. :
T.C.K.146/1,
397. :
T.C.K.146/1,
398. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
399. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
400. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
401. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
402. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
403. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
404. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
405. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
406. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
407. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
408. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
409. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
251,
410. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,

411. :
T.C.K.146/1,
412. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
413. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
414. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
415. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
416. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
417. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
418. :
T.C.K.146/1,
419. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
420. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
421. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
422. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
423. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
424. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

425. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251.
426. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
427. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
428. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
429. :
T.C.K.146/1,
430. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
431. :
T.C.K.146/1,
432. :
T.C.K.146/1,
433. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun
251,
434. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
435. TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
436. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
437. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
438. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

439. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
440. :
T.C.K.146/1,
441. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
442. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
443. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
444. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
445. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
251,
446. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
447. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,
448. :
T.C.K.146/1,
449. :
T.C.K.146/1,
450. :
T.C.K.146/1,
451. :
T.C.K.146/1,
452. :
T.C.K.146/1,
453. :
T.C.K.146/1,
454. :
T.C.K.146/1,

455. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
456. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
457. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun
251,
458. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
459. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
460. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
461. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
462. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
463. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
464. TARİHS: L ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
465. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
466. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
467. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

468. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
469. :
T.C.K.146/1,
470. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
471. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
472. :
T.C.K.146/1,
473. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
474. :
T.C.K.146/1,
475. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
476. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.
nun 251,
477. :
T.C.K.146/1,
478. :
T.C.K.146/1,
479. :
T.C.K.146/1,
480. :
T.C.K.146/1,
481. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
482. :
T.C.K.146/1,

483. :
T.C.K.146/3,54/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
484. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
485. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.251,
486. :
T.C.K.146/1,
487. :
T.C.K.146/1,
488. :
T.C.K.146/1,
489. :
T.C.K.146/1,
490. :
T.C.K.146/1,
491. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
492. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
493. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
494. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
495. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
496. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
497. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
498. :
T.C.K.146/1,

499. :
T.C.K.146/1,
500. :
T.C.K.146/1,
501. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
502. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
503. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun
251,
504. :
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
505. :
T.C.K.146/1,
506. :
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
507. :
T.C.K.146/1,
508. :
T.C.K.146/1,
509. :
T.C.K.146/1,
510. TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
511.
T.C.K.146/1,
512.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
513.
T.C.K.146/1,
514.
T.C.K.146/1,

515. T.C.K.146/1,
516. T.C.K.146/1,
517. T.C.K.146/1,
518. T.C.K.146/1,
519. T.C.K.146/1,
520. T.C.K.146/3,31,33,173/3, 1402 S.K.nun 17, 353 S.
K.nun 251,
521. T.C.K.nun 146/1,
522. T.C.K.146/3,31,33,173/3, 353 S.K.nun 251,
523. T.C.K.146/1,55/1,33, 353 S.K.nun 251,
524. T.C.K.146/1,55/1,33, 353 S.K.nun 251,
525. T.C.K.146/1,55/1,33, 353 S.K.nun 251,
526. 353 S.K.nun 164/3 ve C.M.U.K.nun 255/3.maddeleri
gereğince 1970 olan doğum tarihi 1962 olarak dü-
zeltilmesi ile T.C.K.146/3,31,33,173/3, 1402 S.
K.nun 251,
527. T.C.K.146/1,
528. T.C.K.146/1,
529. T.C.K.146/1,
530. T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
531. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402S.K.nun 17, 353 S.K.nun
251,
532. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.17,353 S.K.nun 251,

533.
T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.251,
534.
T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
535.
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17,353 S.K.251,
536.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
537.
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
538.
T.C.K.146/1,
539.
T.C.K.146/1,
540.
T.C.K.146/3,54/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
541.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
542.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
543.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
544.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
545.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
546.
T.C.K.146/1,
547.
T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
548.
T.C.K.146/1,

549.
T.C.K.146/1,
550.
T.C.K.146/1,55/1,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
551.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
552.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
553.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
554.
T.C.K.146/3,55/3,33,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
555.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
556.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
557.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
558.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
559.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
560.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
561.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,
562.
T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.
nun 251,

563. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17,353 S.K.nun 251,
564. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
565. :
T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
566. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
567. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
568. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
569. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
570. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
571. T.C.K.169,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.251,
572. T.C.K.169,31,33,173/3,353 S.K.nun 251,
573. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,
574. T.C.K.146/3,31,33,173/3,1402 S.K.nun 17, 353 S.K.nun 251,

maddeleri uyarınca cezalandırılmaları;

Sanette kayıtlı,kullanılması,taşınması,yapılması ve satılması yasak olan suç aletleri ile cürümde kullanılan veya kullanılmak üzere hazırlanan veya fiilin irtikabından hasil olan eşyalar ve Devrimci Yol örgütüne ait bildirir,pankart,afiş,

Örgütsel belgeler, paralar, telsizler, otomobiller ile örgüt işyerlerinde ve evlerinde ele geçen bilmüm makinalar ve emtelerin T.C.K.nun 36 ncı maddesi uyarınca zoraltımına karar verilmesi;

Tüm sanıkların yargılamalarının Ankara-Çankırı-Kastamonu illeri Sıkıyönetim Komutanlığı (1) No.lu Askeri Mahkemesinde yapılması;

Talep ve iddia olunur. 26 Şubat 1982

Nurettin Soyer
Nurettin SOYER

Hava Hâkim Kıdemli Albay

Sıkıyönetim Askeri Savcısı

BELLEK
MÜZESİ

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ

T C
SİKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
1 NUMARALI ASKERİ MAHKEMESİ
A N K A R A

ESAS NO : 1982/50

KARAR NO : 1989/14

GEREKÇELİ KARAR

T. H. K. P. /C DEVRİMCİ YOL DAVASI

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ

A N K A R A
GENELKURMAY BASIMEVİ
1 9 9 0

T.C
SİKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
1 NUMARALI ASKERİ MAHKEMESİ
A N K A R A

ESAS NO : 1982/ 50

KARAR NO : 1989/ 14

T.H.K.P./C DEVRİMCİ YOL DAVASI

BAŞKAN
Erol CANER
Mu.Kd.Alb.
(1957-17)

DURUŞMA HAKİMİ
Hüseyin ŞAHİN
Sivil Hâkim
(17375)

HAKİM ÜYE
Tuncer BÜYÜKKAYMAKÇI
Sivil Hâkim
(19279)

HAKİM ÜYE
Fevzi UĞUR
Hâkim Bnb.
(1974-YD-13)

HAKİM ÜYE
Timuçin KURTMAN
Hv.Hâkim Bnb.
(1974-1)

G İ R İ Ş :

ANKARA Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 26 ŞUBAT 1982 gün ve Esas No: 1981/497, Karar No:1982/160 sayılı İddianamesi ile 574 sanık hakkında açılmış ve mahkememizin 1982/50 esasına kaydı yapılmış bulunan THKP/C DEVRİMCİ YOL dâvasında, yargılama süreci içerisinde ve muhtelif tarihlerde (84) adet iddianame ile açılan kamu davalarının gerek tefrik gerek birleştirilmeleri sonucu, "ANA DEV-YOL" davası olarak da adlandırılan mahkememiz 1982/50 esasında kayıtlı dava dosyasında sanık sayısı 723'e ulaşmıştır.

Birleşen dava dosyalarındaki sanıklara 574'den sonra teselsülen numara verilmiş, mükerrer sanıklara ise numara verilmeyip sanık kimlikleri bölümünde birleşen dosyalarının Klasör numaraları yazılmıştır.

Yargılama safahatı boyunca; 10 sanık hakkındaki dava, kamu davaları arasında 353 sayılı kanunun 18 nci maddesi uyarınca şahsî ve fiilî irtibat görüldüğünden aynı kanunun 137 nci maddesi gereğince tefrik edilerek ilgili mahkemelerdeki dava dosyaları ile birleştirilmek üzere gönderilmiş, 1 sanık hakkında muvakkat tatil kararı verilmiş, Ankara'da sıkıyönetimin kalkmış olması nedeniyle bu sanık hakkındaki dava dosyası da ilgili merciiye gönderilmiştir. Tüm sanıkların sıra numaralarının değişmesine ve karışıklığa sebep olacağı düşüncesi ile sıralamada herhangi bir değişiklik yapılmamış, sanık kimlik kısmında bu sanıkların durumları ve karar celse tarihleri belirtilmiştir.

Bu nedenle dava sanık sayısı her ne kadar 723 olarak gözükmekte ise de; esas olarak 712 sanık hakkında hüküm tesis edilmek suretiyle dava sonuçlandırılmıştır.

Ana iddianameye konu edilen olaylardan başlayıp, birleşen iddianamelerdeki olaylarla devam etmek suretiyle esas hakkındaki mütalâadaki olay numaraları aynen muhafaza edilerek her eylem ayrı bölüm halinde yazılıp değerlendirilmiştir. Önce olayla ilgili iddianame, bilahare esas hakkındaki mütalâa özeti yapılarak deliller tartışılıp mahkemenin kabulü ortaya konulmuştur.

Sanıklarla ilgili bölüm yazılırken de, yine Ana iddianameden başlanarak ve esas hakkındaki mütalâadaki sanık sırasına uygun olarak her sanık ayrı bölüm halinde incelenmiştir. Sanıklara isnat edilen olaylar daha önce "olaylar" bölümünde sübut yönünden değerlendirildiğinden bununla ilgili tartışmaya girmeden ve sabit görülen olaylar dikkate alınarak; herhangi bir olay isnat edilmemiş ve bu nedenle olaylar bölümünde isimleri geçmeyen sanıkların durumları ise, şahsî bölümlerinde iddia ve esas hakkındaki mütalâa özetleri ile birlikte hakkındaki yazılı deliller, varsa tanık ve mahkemenin itibar ettiği diğer sanık beyanları ile değerlendirilerek hukukî durumları ve mahkemenin kabulü ortaya konmuştur.

Kararın başlangıcında Ortak Savunma, THKP/C DEVRİMCİ YOL Gerçeği ve Suçun Hukukî Vsfına kısaca değinilmiştir.

Olaylar ve sanıklarla ilgili karşı görüşler, hükmün sonunda uzun bir muhalefet şerhi yaratmamak ve çoğunluk kararı ile birlikte görülüp değerlendirilebilmesi bakımından olay ve sanık bölümünün altına yazılmıştır.

T.C
4 NCÜ KOLORDU KOMUTANLIĞI NEZDİNDE KURULU
SIKIYÖNETİM (1) NUMARALI ASKERİ MAHKEMESİ
A N K A R A

ESAS NO : 1982/50

KARAR NO : 1989/14

19 TEMMUZ 1989

G E R E K Ç E L İ H Ü K Ü M

Türk Milleti adına yargılama yapıp karar vermeye yetkili ve görevli
ANKARA Sıkıyönetim (1) numaralı Askeri Mahkemesi :

BAŞKAN	: Mu.Kd.Alb.	Erol CANER	(1957-17)
DURUŞMA HAKİMİ	: Sivil Hâkim	Hüseyin ŞAHİN	(17375)
HAKİM ÜYE	: Sivil Hâkim	Tuncer BÜYÜKKAYMAKÇI	(19279)
HAKİM ÜYE	: Hâkim Bnb.	Fevzi UĞUR	(1974-YD-13)
HAKİM ÜYE	: Hv.Hâkim Bnb.	Timuçin KURTMAN	(1974-1)
İDDİA MAKAMI	: Hâkim Kd.Bnb.	Mustafa UĞUR	(1971-YD-8)
	Yrd.As.Savcı	Ahmet MUTLU	(20247)
	Yrd.As.Savcı	Cumhur SÖĞÜT	(21964)
TUTANAK YAZMANI	: Sivil Memur	Mehmet EŞREF	(Ms.984.Gn.91)

- S U Ç : a)Yasadışı DEVRİMCİ YOL adlı silâhlı çeteye üye olmak,bu çete içerisinde Amirliği ve kumandayı ve hususi bir vazifeyi haiz olmak, örgütsel faaliyetlerde bulunmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisini iskata veya vazifesini yapmaktan men'e cehren teşebbüs etmek ve bu suça fer'an katılmak,
- b)Kasden adam öldürmek,
- c)Yasadışı DEVRİMCİ YOL adlı silâhlı çeteye barınacak yer göstermek, yardım etmek, silah tedarik etmek ve hareketlerini kolaylaştırmak,
- d)Cürüm işleyene yardım etmek,
- e)Topluluk halinde silah kaçakçılığı, silah satmak, ruhsatsız silah ve mermi bulundurup, taşımak.

SUÇ TARİHİ : 1976 - 1984 yılları.

[Handwritten signatures and marks]

S A N I K L A R :

1 - ABDULLAH OĞUZHAN MUFTUOĞLU : (Kl.A-1)

Halen müsnet suçtan CEYHAN Özel Tip Cezaevinde TUTUKLU.

GÖZETİM TARİHİ : 23.1.1981 (Kl.A-1; Dz.283)

TUTUKLAMA TARİHİ : 23.4.1981 (Kl.A-1; Dz.372,373)

VEKİLLERİ : Av.Halit ÇELENK, Av.İbrahim TEZAN, Av.Veli DEVECİOĞLU
(Ankara Barosu Avukatlarından)

2 - ALİ ALFATLI : (Kl.A-1) (Brl.Kl.22,22/A)

Halen müsnet

suçtan ÇANAKKALE E-Tipi Cezaevinde TUTUKLU.

GÖZETİM TARİHİ : 16.2.1981 (Kl.A-1; Dz.177)

TUTUKLAMA TARİHİ : 24.4.1981 (Kl.A-1; Dz.233,234)

" " : 7.10.1981 (Kl.A-1; Dz.251)(Brl.Kl.22; Dz.123,124)

VEKİLİ : Av.Zeki TAVŞANCIL (Ankara Barosu Avukatlarından)

3 - ALİ BAŞPINAR : (Kl.A-1)

Halen müsnet suçtan CEYHAN Özel Tip Cezaevinde TUTUKLU.

GÖZETİM TARİHİ : 23.1.1981 (Kl.A-1; Dz.283)

TUTUKLAMA TARİHİ : 23.4.1981 (Kl.A-1; Dz.146,147)

VEKİLLERİ : Av.İbrahim TEZAN, Av.Şükrü GÜNEL, Av.Aysel EROL
(Ankara Barosu Avukatlarından)

N O T : 8.11.1983 - 29.10.1985 tarihleri arasında tutukluluğu
durdurularak, ANKARA Sıkıyönetim (3) nolu Askeri Mah-
kemesinin 29.7.1982 gün ve Esas 1981/639, Karar 1982/
267 sayılı kesinleşmiş ilâmı ile verilen BEŞ YIL Ha-
pis cezasının infazı yapılmıştır.(Yzş.Kl.2-P,Dz.453)

4 - MEHMET AKIN DİRİK : (Kl.A-2)

Salim

fuşun

[Signature]

Yukarıda açık kimlikleri ve münnet suçları yazılı sanıklar hakkında muhtelif tarihlerde (84) adet İddianame ile açılan Kamu davalarının, tefrik ve birleştirmeler sonucu Mahkememizin 1982/50 esası üzerinden yapılan yargılamasında, dosyadaki deliller incelendikten, tarafların iddia ve savunmaları dinlendikten sonra edinilen Hukukî ve vicdanî kanaatle 19.7.1989 tarihinde gerekçesi aşağıda yazılı olan hükme varılmıştır.

B İ R İ N C İ B Ö L Ü M

I) İ D D İ A (DAVAYA ESAS OLAN İDDİANAMELER) :

1. ANA İDDİANAME ; ANKARA Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 26.2.1982 gün ve 1981/497 Esas, 1982/160 Karar sayılı İddianamesi.
(Karar başlığında 1 - 574 sıra numarası verilmiş bulunan 574 sanık hakkında)
2. Antalya C.Savcılığının 24.6.1981 gün ve 1981/2696 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.1; Dz.45)
(225) Mükerrer
3. Antalya C.Savcılığının 11.9.1981 gün ve 1981/4327 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.1; Dz.323)
(225) Mükerrer
4. Erzincan Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 16.3.1982 gün ve 1982/175 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.1; Dz.141)
(519) Mükerrer
5. Ankara Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 3.6.1980 gün ve 1980/3383 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.1; Dz.210)
(241) Mükerrer
6. Ankara Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 8.11.1982 gün ve 1982/320 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.2; Dz.292)
575-
TARİH (197) Mükerrer
(198) Mükerrer
7. Erzincan Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 23.2.1981 gün ve 1980/1520 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.3; Dz.251)
(29) Mükerrer
8. Gölöük Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 30.10.1981 gün ve 1981/527 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.3; Dz.118)
(29) Mükerrer
9. Gölöük Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 13.8.1981 gün ve 1981/325 sayılı iddianamesi ile hakkında dava açılan; (Brl.Kl.3/A; Dz.522)
(36) Mükerrer

S. A. K. *Z. A. K.* *J. A. K.* *S. A. K.*

82. Elazığ Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 16.12.1985 gün ve 1985/95 sayılı iddianamesiyle hakkında dava açılan; (Brl.Kl.42/B)
723-
83. Ankara C.Savcılığının 19.11.1985 gün ve 1985/11400 sayılı iddianamesiyle haklarında dava açılan; (Brl.Kl.43)
(89) Mükerrer (99) Mükerrer
(95) Mükerrer (100) Mükerrer
84. Eskişehir Sıkıyönetim Askeri Savcılığının 30.7.1981 gün ve 1981/4 sayılı iddianamesiyle hakkında dava açılan; (Brl.Kl.44; Dz.59)
(500) Mükerrer

II) ESAS HAKKINDAKİ MÜTALÂA :

Ankara Sıkıyönetim Askeri Savcılığınca 23.3.1988 tarihli celsede okunmaya başlanıp 4.5.1988 tarihli celsede okunması sona eren (1766) sahifeden ibaret 23.3.1988 tarihli dava ile ilgili esas hakkındaki mütalâa. (Esas hakkındaki mütalâa klasörü: 1-4)

Yukarıda tarih ve sayıları belirtilen iddianameler ile esas hakkındaki mütalâanın uzun ve ayrıntılı olması, sanık sayısının fazlalığı ve giriş kısmında da belirtildiği üzere iddia ve esas hakkındaki mütalâa özetlerinin her olay ve sanık hakkında ilgili bölümlerde açıklanmış bulunması karşısında, gereksiz tekrarlardan kaçınmak ve kararın hacminin artmasına meydan vermemek düşüncesi ile bu bölümde sanıklara ve olaylara ilişkin iddiaların özetlenmesinde fayda görülmemiş, sadece THKP/C DEVRİMCİ YOL Örgütü hakkındaki genel iddialar ile esas hakkındaki mütalâada sanıklar hakkında uygulanması talep edilen ceza maddelerine ilişkin görüşlerin kısaca açıklanması ile yetinilmiştir,

"Davanın konusu olan DEVRİMCİ YOL adlı yasa dışı örgütün savunduğu fikirlerin, esas itibarıyla Marxizm - Leninizm ilkelerinden doğmakla beraber, bu ilkeleri yeniden yorumlayan Mahir ÇAYAN ve arkadaşlarının görüşlerine ve 1960 lı yılların sonlarında oluşturdukları Türkiye Halk Kurtuluş Partisi/Cephesi (THKP/C) adlı yasa dışı örgüte dayandığı,

THKP/C Devrimci Yol'un örgütlenmesinin yukarıdan aşağıya hiyerarşik şekilde oluşturulan çeşitli ünitelerden meydana geldiği,

Merkezde, örgütü sevk ve idare eden sanıkların yer aldığı Merkez Komitesi (yürütme kurulu) ve merkez komitesinin de içinde bulunduğu daha geniş kadrodan oluşan Genel Komitenin bulunduğu, Türkiye'nin bölgelere ayrılarak bu bölgelerde sorumluluklar ihdas edilip bölge komitelerinin kurulduğu ve merkez komitesine bağlanmak suretiyle çalışmalarının sağlandığı, her bölgenin de kendi içinde çeşitli bölgelere, bu bölgelerin kendi içinde birimlere ayrılarak birbirlerine bağlı örgütsel yapının hiyerarşik biçimde oluşturulduğu,

Ayrıca Silahlı Direniş Birlikleri (SDB), Devrimci İstihbarat Teşkilatı (DİT) ve Devrimci Savaş Birlikleri (DSB) gibi birimler teşkil edilerek örgütün amaç ve ideolojisi doğrultusunda faaliyetlerin yürütüldüğü,

Solmaz Zueri Fuğum

Örgütün nihai amacının, halkın silâhlanarak düzene karşı ayaklanmasının sağlanıp mevcut düzenin tüm yöneticileri ile birlikte ortadan kaldırılması ve devletin parçalanarak yerine Marksist - Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünün kurulması suretiyle komünist düzene geçilmesi olduğu,

Örgütün, belirtilen bu amacına ulaşmak için Türkiye çapında gençliği ve devrimci potansiyeli THKP/C siyaseti etrafında örgütleyecek, ideolojik mücadeleyi sürdürecektir emekçi halkın, özel olarak devrimci gençliğin birliğini sağlayacak yayın ve propaganda faaliyetlerini yürüttüğü, 1977 yılı 1 Mayıs'ında Devrimci Yol örgütünün temelini oluşturan "DEVRİMCİ YOL" dergisinin yayınlanmasına başlanıldığı, bu dergide özellikle örgütün amaç ve stratejisi, mahalli direniş komitelerinin ne şekilde oluşturulacağı, bazı konularda merkez komitesince alınan kararlar doğrultusunda yürütülen direniş kampanyalarının desteklenmesi, Marksist-Leninist öğretiyi benimsetebilmek maksadıyla okunması lüzumlu görülen kitap listelerinin tavsiye olunduğu, örgüt tarafından yürütülecek direniş kampanyaları dolayısıyla özel sayıların çıkartılarak bu yolla örgütün siyaseti ve amacı doğrultusunda propaganda yapıldığı,

Devrimci Yol örgütünün açıklanan amacına ulaşmak için üye ve taraftarlarını bir an önce çoğaltarak devlet gücünün zaafiyetini, güçsüzlüğünü ve halkın mevcut düzene karşı memnuniyetsizliklerini artırmak çabası ile söz konusu edilen dergi dışında geniş çapta diğer propaganda faaliyetlerinde de bulunduğu,

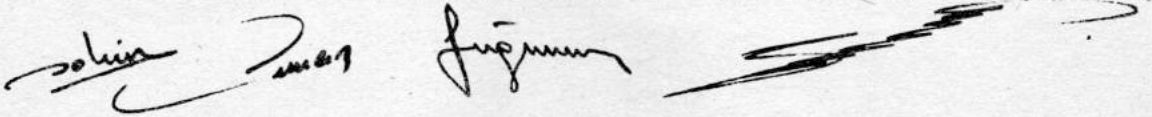
Bu cümleden olarak; örgütün merkez komitesince alınan kararlar ve verilen talimatlar doğrultusunda yurt düzeyinde izinli ve izinsiz mitingler düzenlendiği, afişleme, bildiri dağıtma, korsan yürüyüşler, yazı yazma, bombalı ve bombasız pankartlar asma gibi eylemler yanında adam öldürme ve soygun gibi silahlı propaganda mahiyetindeki eylemlerin de gerçekleştirildiği,

12 Eylül 1980 müdahalesinden sonra dahi merkez komitesinin ideolojik mücadele doğrultusunda neşrettiği büroşürde de belirtildiği şekilde ve bilhassa Ankara'da örgütün gayesine uygun ve yönetime karşı eylemlere devam etmek suretiyle ideolojik propaganda faaliyetlerinin sürdürüldüğü..."

İDDİA OLUNARAK;

"Söz konusu örgütün amacına ulaşma yolunda örgüt mensuplarınca gerçekleştirildiği tesbit edilen eylemlerinin mevcudiyeti ve gerçekleştiriliş şekli ile bir kısım sanıkların Askeri Savcılık ve Askeri Mahkeme, diğer bir kısım sanıkların da emniyet ikrarları ile diğer delillerin; örgütün varlığını, stratejisini ve anayasal düzeni zor yoluyla değiştirerek Marksist-Leninist bir düzen kurmak amacıyla hareket edildiğini ve eyleme geçilmekle suçun icra hareketine başlandığını açıkca ortaya koyduğu,

Askeri Yargıtay'ın istikrar kazanmış içtihatlarında da Devrimci Yol'un, Türkiye'de mevcut Anayasal düzeni silahlı halk savaşı yoluyla yıkarak yerine Marksist-Leninist bir düzen kurmak ve nihai aşamada komünizme geçmek amacıyla adam öldürme, yaralama, gasp, bombalama, bombalı pankart asma, yazılama,

bildiri dağıtma, silahla tarama, işgal, eğitim ve öğrenimi engelleme, güvenlik güçlerine silahla mukavemet gibi çok sayıda eylemi gerçekleştirdiği kabul edilerek söz konusu örgütün çalışma ve eylemlerinin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile kurulmuş hukuki, siyasi ve ekonomik düzene karşı olduğu ve dolayısıyla T.C.K.nun 146 ncı maddesinde yazılı suçun unsurlarının tereddüte yer vermeyecek şekilde oluşturacak nitelikte olduğu ve örgütün şiddet eylemlerine geçmesi ile suçun icrasına başlanıldığının vurgulandığı,

Ancak cezaların şahsiliği prensibi gereği herkes kendi eyleminden sorumlu olacağından, her sanığın hukuki durumunun, örgüt içerisinde üstlenilen göreve ve sübut bulan eylemine göre değerlendirilmesinin gerektiği, bir başka deyişle sanıkların gaye suça iştirak derecelerinin, gaye suçun gerçekleşmesi yolundaki hizmet ve katkılarına göre tesbit edilmesi mecburiyetinin bulunduğu,

Bu itibarla sadece örgütsel faaliyetlerde bulunan ve fakat şiddet hareketlerine katılmamak suretiyle gaye suçun icrai hareketlerine iştirak etmeyen sanıklar hakkında T.C.K.nun 168 ncı maddesi gereğince uygulama yapılmasının, örgüt mensubu olmamakla birlikte, örgüt mensuplarına bu sıfatlarını bilerek çeşitli şekillerde yardımda bulunanların "örgüte yardım" suçunu işledikleri kabul edilerek T.C.K.nun 169 ncu maddesi gereğince cezalandırılmasının istenildiği,

Şiddet hareketlerine katılmak suretiyle gaye suça iştirak eden sanıklar hakkında ise T.C.K.nun 146 ncı maddesi gereğince uygulama yapılmasının talep edildiği,

T.C.K.nun 168/1 ncı maddesinin uygulanması yönünden, Devrimci Yol örgütü içerisinde yer alarak sadece örgütsel nitelikte faaliyette bulunan fakat şiddet hareketlerine katılmayan sanıkların örgüt içerisindeki fonksiyonlarının dikkate alındığını, bir sanığın örgüt içerisinde sevk ve idare ile görevli olduğu veya "hususî bir görevle vazifeli" olduğu kabul edilirken bu sanığa verilen görevin özelliği ve devamlılığının esas alındığı,

Askeri Yargıtay'ın yerleşmiş içtihatlarına göre; afiş asmak, örgüte gelir temini için gazete dağıtıp makbuzla para toplamak, hırsızlık yapmak, örgüte silah temin etmek, silah konusunda örgüt mensuplarını yetiştirmek, mitingte pankart taşımak, bildiri dağıtmak ve örgüt içerisinde kuryelik yapmak örgütsel faaliyetlerden sayıldığından, bu durumda bulunan sanıkların "çetenin sair efradı" olarak kabul edilerek haklarında T.C.K.nun 168/2 ncı maddesinin uygulanmasının talep edildiği,

Şiddet hareketlerine katılmak suretiyle gaye suça iştirak ettiği kabul edilen sanıklardan adam öldürme, sansasyon yaratacak şekilde silahlı gasp, birden fazla adam öldürmeye tam teşebbüste bulunanlarla, örgütün amacının gerçekleşmesi yolunda katıldıkları eylemleri nitelik itibarıyla etkinlik arzeden sanıklar hakkında T.C.K.nun 146 ncı maddesinin birinci fıkrasının uygulanmasının talep edildiği,

Örgütün merkez komitesinde görev aldıkları tesbit edilen sanıkların hukuki durumları değerlendirilirken, şiddet eylemlerine doğrudan doğruya iştirak etmiş olup olmadıkları dikkâte alınmakla birlikte, örgütün hiyerarşik yapısı içerisindeki durum ve fonksiyonlarına önem verildiği, iddianamede ayrıntılı olarak açıklandığı üzere örgütün politikası, amaç ve stratejisinin merkez komitesince tesbit edilip, bu komitece alınan kararların, oluşturulan alt birimler vasıtasıyla uygulamaya konulduğu,

Örgütün eylem aşamasına geçişinin tesbit edilen strateji gereği olduğu ve silâhlı eylemlerden plânlı olanlarının gerçekleştirilmesi kararının alt birimlerce verilmediği, bilâkis örgütün yapısı gereği üst düzey sorumlularının bu konuda aldıkları kararların gizlilik ve hiyerarşik bir düzen içerisinde eylemi gerçekleştirecek örgüt mensuplarına kadar ulaştırıldığı ve eylemin gerçekleştirilmesinden sonra da aynı yolla merkez komitesine kadar rapor edildiğinin anlaşıldığı,

Bu itibarla merkez komitesinde görev aldığı tesbit edilen sanıkların şiddet eylemlerini gerçekleştirmek suretiyle Anayasal düzeni cebren değiştirmeye teşebbüs eden örgüt mensuplarını, söz konusu suça azmettirdikleri sonucuna varıldığı,

Şiddet eylemlerine katılmakla birlikte gerçekleştirilen eylemlerin niteliği itibarıyla gaye suçun gerçekleşmesinde fazla etkinliği görülmeyen sanıklar hakkında T.C.K.nun 146/3 nolu maddesinin uygulanması gerektiği,

Belirtilenlerin dışında suç işleyen sanıkların hukuki durumlarına ise sanık-eylem ilişkisi bölümünde değinildiği..."

MÜTALAASINDA BULUNULMUŞTUR.

İ K İ N C İ B Ö L Ü M

O R T A K S A V U N M A

Olaylar ile sanıklara ait savunmalar bölümlerinde gösterilmek üzere ayrı tutularak gerek sanıklar ve gerekse vekilleri tarafından yapılan ortak savunmalarında özet olarak;

Siyasal olayların temelinde ekonomik nedenlerin bulunduğunu, ekonomik ilişkiler zincirinin siyasal olayların temelini oluşturduğunu, sosyo-politik olayların iç ve dış etkilere açık olduklarını, Türkiye gibi siyasal ve ekonomik konularda Emperyalizm ile iç içe olan ülkelerde olayların sadece iç nedenlere bağlanmasının doğru bir teşhis olmadığını, 12 Eylül Harekatının da temelindeki nedeninin ekonomik ve sınıfsal olduğunu,

Ülkedeki Kapitalist ekonomik sistemin bu politikasının yabancı sermaye şirketleri ile bütünleştirilmek suretiyle yürüttüğünü, bu politika içerisinde işçi sınıfının yoksullaştığını, 1961 Anayasasının getirmiş olduğu özgürlük ortamı içinde geniş halk kesimlerinde büyük çapta başlayan bilinçlenmenin ve gelişmenin emek ve sermaye ilişkisinde önemli ölçüde etkilendiğini,

Salih Zaim *İsmail* *İsmail*

Bu bilinçlenmeye karşı olarak tekелci sermayenin aşırı sağcı örgütler aracılığıyla ve dış odaklardan da destek görerek emekçi kesimin bilinçlenmesine imkan sağlayan yasaların değiştirilmesini isteyerek bu amaçla önceleri Komünizmle mücadele derneği, sonradan ülkü ocakları mensupları tarafından devrimcilerin öldürüldüğünü,

Devrimci Yol isimli silahlı bir örgütün olmadığını, faşist saldırılar karşısında bunun kendiliğinden oluşan bir savunma hareketi olup Anayasayı zorla değiştirmeye yönelik bir amacın ortada olmadığını savunmalarında ileri sürmüşler,

Yukarıda belirtilen savunma haricinde de aşağıda bentler halinde gösterildiği üzere:

I)HAZIRLIK SORUŞTURMASININ USULSÜZ OLDUĞUNA VE YARGILAMANIN DURDURULMASINA DAİR SAVUNMALAR:

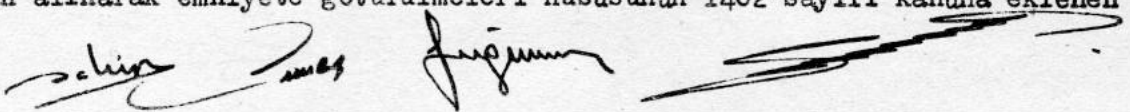
Sanıklar ile vekilleri tarafından yapılan ortak savunmada hazırlık soruşturmasının gerek Askeri Yargılama Usulü Kanununun ve gerekse Ceza Muhakemeleri Usulü Kanun hükümlerine göre savcılık tarafından yapılmasının öngörülmesine rağmen bu usul hükümlerine riayet edilmediği, polis tarafından alınan ifadeler ve yine yetkisi olmadığı halde polis tarafından yaptırılan yüzleştirmeler ile keşif mahiyetinde olan yer göstermelerin usule uygun olmadığı, ayrıca tutuklu sanıkların cezaevinden alınarak emniyete götürülmeleri gibi yasal olmayan işlemlerin iddianamenin esasını ve temilini teşkil ettiğini, bu nedenle yargılamanın durdurulmasına karar verilmesi gerektiğini ileri sürmüşler isede;

Mahkemece incelenen bu talepler üzerine 6.12.1982 tarihinde (Drş.Tut. Sh.84,87) verilen ara kararında da gerekçeleri gösterildiği üzere;

Yürürlükte bulunan usul hükümlerine göre savcılar tarafından verilen emirleri yerine getirmekle yükümlü ve görevli bulunan zabıta kuvvetlerine tahkikatı yaptırmak takdir ve yetkisine haiz bulunan savcılığın emirlerinin gereği ve icabı olarak hazırlık soruşturmasının bir kısmının zabıta tarafından yapılmış olması durumu vicdani delil sistemi içinde değerlendirilecek olan işlemlerin geçersizsayılmasının hukuken kabul edilebilir bir durum olmayışına;

Dava dosyasının tetkikinde hazırlık soruşturmasının sadece polis tarafından yapılan işlemlerden ibaret olmadığını, sanıkların ifadelerinin savcılıklar tarafından tesbit edildiği, olaylara ait otopsi raporu, ekspertiz raporlarının alınmış olduğu ve yine gerekli görülen hallerde gerek sanıklar arasında gerekse sanıklar ile şahitler arasında teşhis ve yüzleştirme işlemlerinin savcılıklar tarafından yapıldığı hususunun anlaşılması ile o lay şahitlerinin de savcılar tarafından dinlenmiş olduğu tesbit edilmektedir, sorguları ikmal edilen sanıkların savcılıklar tarafından hakim önüne çıkarıldıkları ve böylece hazırlık evrakının ikmalinden sonra davanın açılmış olduğunun tesbit edilmişbulunmasına,

Tutuklu bulunan sanıkların bazı işlemlerin ikmalî yönünden cezaevlerinden alınarak emniyete götürülmeleri hususunun 1402 sayılı kanuna eklenen

24.3.1981 tarih, 2439 sayılı kanunla eklenen Ek 7 nci maddesi hükmüne dayanan bir yasal işlem olduğunun belirlenmiş olması karşısında sanıklar ile vekillerinin bu yoldaki taleplerinin uygun olmadığı ve yukarıda gösterilen gerekçeye binaen reddine karar verilmiştir.

II) MAHKEMEYİ RED VE İSTİNKAFA DAVET İLE MAHKEMENİN GÖREVSİZ OLDUĞUNA DAİR SAVUNMA TALEPLERİ

Ortak savunmalarda yine özetle sıkıyönetim mahkemelerinin görevlerinin sıkıyönetim süresince kayıtlı bulunduğu, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında sıkıyönetimin kalkmasından sonra bu mahkemelerin görevlerinin devamına dair bir hüküm bulunmadığını, ülkede sıkıyönetimin kalkmış olmasına göre sıkıyönetim mahkemelerinin görevlerinin sona erdiği, bu nedenle görevsizlik kararı verilmesi aksi halde mahkemeyi red ve istinkafa davet talebinde bulundukları anlaşılmış isede;

Bu talepler hakkında 9.12.1985, 7.9.1987, 12.10.1987, 11.11.1987 tarihli celselerde yapılan incelemeler sonucu verilmiş bulunan ara kararlarında da gösterildiği üzere;

Birer Anayasal ve Yasal kuruluş olan sıkıyönetim mahkemelerinin görev ve yetkileri kanunda gösterilip düzenlenmiş olup davaya bakmakla görevli bulunan sıkıyönetim mahkemelerinde tatbik edilen 353 sayılı Askeri Yargılama Usulü Kanunu hükümlerine göre Hâkimin reddi mümkün olmadığı gibi yine aynı kanunun 37 nci maddesinde gösterilen sebeplerin davada mevcut olmaması nedeniyle bu yoldaki taleplere itibar edilmesinin mümkün olmamasına;

Sıkıyönetim kalkmış olmakla beraber sıkıyönetimin kalkmasından sonrada sıkıyönetim askeri mahkemelerinin görevlerinin mevcut davaların sonuçlanmasına kadar devam edeceği hususu 1402 sayılı kanunun 19.9.1980 tarih ve 2301 sayılı kanunla değişik 23 ncü maddesinde açık ve kesin bir şekilde gösterilmiş bulunması karşısında görevsizlik kararı verilmesi yolundaki talep ve savunmaya da itibar etmek mümkün görülmemiştir.

III) ANAYASAYA AYKIRILIK İDDİASI :

Ortak savunmalarda ülkede sıkıyönetimin kalkmasından sonra sıkıyönetim askeri mahkemelerinin görevlerine devam etmesine imkan sağlayan 1402 sayılı kanunun 23 ncü maddesinin bu yolda yani sıkıyönetim kalktıktan sonra sıkıyönetim mahkemelerinin görevlerine devam edeceğine dair 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında hüküm bulunmayışı nedeniyle bunun Anayasaya ve yargılama birliği ilkesine aykırı olduğunun bu konunun Anayasa mahkemesine götürülmesinin ileri sürmüşler isede;

Bu talepler hakkında da 9.12.1985 tarih (D.T.Sh.5541-5542) 7.9.1987, 12.10.1987, 11.11.1987 tarihli celselerde yapılan incelemeler sonucu verilmiş bulunan kararlarda da izah edildiği üzere;

18.10.1982 tarihinde kabul edilerek yürürlüğe girmiş bulunan 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 152 nci maddesine göre (davanın bakılması aşamasında ileri sürülen bu yoldaki iddianın ciddi olduğu kanısına varılması ve Anayasa Mahkemesine götürülmesine yasal engel bir halin bulunmaması

hallerine münhasır olması gerektiğine),

Sıkıyönetimin kalkmasından sonra sıkıyönetim askeri mahkemelerinin mevcut davaların sonuçlandırılmasına kadar görevlerinin devam edeceğini gösteren 1402 sayılı kanunun 23 ncü maddesinin 19.9.1980 tarih ve 2301 sayılı kanunla kabul edilmiş bulunmasına, belirtilen maddenin kabul ediliş tarihine göre 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının geçici 15 nci maddesi ile 10 Aralık 1983 tarih ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin kuruluş ve yargılama usullerine dair kanunun 25 nci maddesindeki "12 Eylül 1980 tarihinden ilk genel seçimler sonucu toplanacak T.B.M.M. Başkanlık Divanı oluşuncaya kadar geçecek süre içerisinde çıkarılan" kanunların anayasaya aykırılığı iddia edilemeyeceği yolundaki açık ve kesin hükümleri karşısında yasal olmayan bu yoldaki taleplerinin reddine karar verilmiştir.

IV)SÖZLEŞME HÜKÜMLERİNE GÖRE EMNİYET İFADELERİNİN DELİL OLAMAYACAĞI VE DOSYADAN ÇIKARILMASINA DAİR SAVUNMA VE TALEPLERİ :

İşkence ve diğer zalimane ve de küçültücü ceza ve muamelelerin önlenmesine dair Birleşmiş Milletler sözleşmesi ile Avrupa Sözleşmesinin kabul edilip T.B.M.M.nce de onaylanarak Resmi Gazetede yayımlanmak suretiyle Anayasanın 97 nci maddesine göre kanunlaşan sözleşmenin 15 nci maddesine göre emniyet ifadelerinin sanık aleyhine delil sayılamayacağı, bu sözleşmenin mahkemelerce uyulması gereken bir usul yasası olduğunu, sanıkların işkence altında alınmış olan ve sözleşmeye göre delil sayılması mümkün olmayan ifadelerin dosyadan çıkarılmasını talep edip savunmuşlar isede;

Bu talepler hakkında 11.11.1987, 2.3.1988, 29.6.1988 ve 19.8.1988 tarihli celselerde de karar verilmiş olduğu üzere;

Kabul edilip 3441 sayılı kanun uyarınca da T.B.M.M.nce onaylanmak suretiyle 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 90 ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin kuruluş ve yargılama usullerine dair kanunun 23 ncü maddesine göre anayasaya aykırılığı ileri sürülemeyen bir kanun olarak milli mevzuatta yer aldığı hukuki bir vak'a olmakla beraber;

Sözleşmenin incelenmesinden de açık ve kesin şekilde anlaşılacağı üzere, amacı her türlü işkence ve zalimane davranışları önlemek olan sözleşmenin bu sözleşmeye taraf olan devletlere bunları önlemek için Adli, İdari ve yasal tedbirleri almak yükümlülüğünü getirdiğinin belirtilmiş olmasına,

Sözleşmede yer alan hükümlere uyulmadığı yolundaki şikayetlerin ne şekilde incelendiğine, incelemeyi yapacak olan komisyonun teşkil tarzı ile komisyonun çalışma usullerine dair hükümleri ihtiva ettiğinin belirlenmiş bulunmasına,

Sözleşmenin Türkiye Büyük Millet Meclisinde onaylanarak kanunlaştığı hukuki bir gerçek isede; bu sözleşmenin taraflara sözleşmede gösterilen işkence ve zalimane davranışları önlemek yolunda taraflara Adli, İdari ve Yasal tedbirleri almak yükümlülüğünü getirmesinin yürürlükteki ve mahkemelerce tatbik edilen usul yasalarında değişiklik yapan bir hüküm olarak kabul edilebilmesinin hukuken mümkün bulunmayışına,

Bağımsız görev yapan ve görevine taalluk eden hususlar hakkında yasaları tatbik ederek karar vermekle yükümlü olan birer anayasal ve yasal kuruluş olan sıkıyönetim askeri mahkemelerinin de 353 sayılı Askeri Yargılama Usulü Kanununun 163, Ceza Muhakemeleri Usulü kanununun 254.maddesinde ifade edildiği üzere dosyaya intikal eden bütün belge ve delilleri muhafaza ederek bunları vicdani delil sistemi içerisinde takdir ve tahlil edip karar vermek mahkemenin görevi olduğu hukuki bir gerçek ve yasal bir zorunluluk olması karşısında bu yoldaki savunmalara ve taleplere itibar etmek mümkün görülmemiştir.

V)SUÇ UNSURLARININ OLUŞMADIĞI YOLUNDAKİ TALEP VE SAVUNMALAR :

Ortak savunmalarda gerek iddianamede ve gerekse esas hakkındaki mütalaada hazırlık ve icra hareketleri ayırımının yapılmadığı, davada yargılanan sanık sayısı, sanıkların yaş ve mesleki durumları, ele geçen silah ve diğer patlayıcı maddelerin miktar ve nitelikleri itibariyle sanıklara isnat edilen suçun elverişli vasıtalarını oluşturmadığını, bunların ancak hazırlık hareketi mahiyetinde olabileceği savunulmuş isede;

Yapısı ve amacı "DEV-YOL gerçeği bölümünde" gösterilecek olan gerek sivil ve gerekse Askeri Yargıtay'ın müşterek içtihatları ile silahlı bir örgüt olduğu kabul ve kesinlik kazanmış bulunan örgütün,

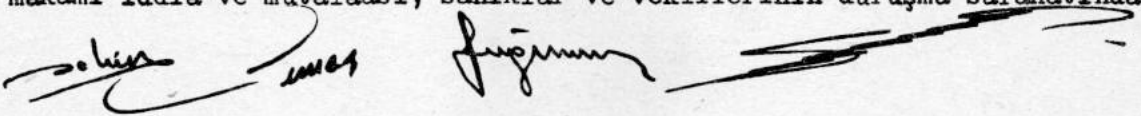
Türkiye'deki toplumsal sürecin bir sömürge süreci olduğunu, bunun çözümünün halk savaşı olup bu amacın ve stratejisinin bir gereği olarak devletin güçlü olduğu imajını yıkarak devlet lehine olan dengeyi bozup meydana gelecek otorite boşluğundan yararlanmak suretiyle ve bu gayenin tahakkuku yolunda ülke çapında teşkilatlanarak adam öldürme, yaralama, bomlama, kurşunlama, gasp gibi eylemleri icra edip amacı doğrultusunda faaliyette bulunduğu anlaşılan kurulmuş ve teşkilatlanmış olması ilede hazırlık safhasını ikmal ettiği Yargıtay içtihatları ile belirlenen,

DEVİRİNCİ YOL isimli örgütün bu hedefe ulaşmak için sadece devamındaki sanık sayısı ile ele geçen silah ve patlayıcı maddeleri gözönüne almanın gerçeği yansıtmadığı, örgütün bu hedefe ulaşmak için ülke çapında gerçekleştirdiği olayların yoğunluk ve vehameti, yurdun muhtelif yerlerinde örgüt hakkında açılan davalar, bu davalarda ele geçmiş bulunan silah ve patlayıcı maddeler gözönüne alındığında örgütün silahlı ve şiddet eylemlerine geçtiği böylece de fiillerin elverişli vasıta unsurunu kapsadığını kabul etmek gerçek ve zorunluluğu karşısında bu yoldaki savunmalara da itibar etmek mümkün görülmemiştir.

Ü Ç Ü N C Ü B Ö L Ü M

THKP/C DEVİRİNCİ YOL GERÇEĞİ

Bu bölümde davanın esasını ve hududunu teşkil eden iddianamelerdeki suçlaramaların (İsnatların) temelini oluşturan, bu yönü ile sanıkların tümünü yakinen ilgilendiren THKP/C DEVİRİNCİ YOL kısaca DEV-YOL'un bu mevzudaki iddia makamı iddia ve mütalaası, sanıklar ve vekillerinin duruşma safahatında

birleştikleri ortak ve münferit savunma ve sorgularındaki beyanları kısaca özetlenip bütünü gözönünde tutularak, ibraz edilen toplanan deliller de tahlil ve münakaşa edilerek ne olduğu (örgüt mü değil mi) bu yoldaki mahkememizin kabulünün ne olduğu artaya konulacaktır.

A) İDDİA :

Askeri Savcılık davanın temelini oluşturan 26 Şubat 1982 tarihli 1981/497 esas, 1982/160 karar sayılı iddianamesinin 74-119 ncu sayfelerinde Devrimci Yol Örgütünün oluş ve gelişimi, örgütlenme biçimi, amaç ve stratejisi, yayın ve propoganda faaliyetleri, mali ve silah kaynakları isimli ana beş başlık altında iddiaları belirtmiş olup burada özetle; Devrimci Yol isimli yasa dışı örgütün savunduğu fikirleri esas itibariyle Marksizm ve Leninizm ilkelelerinden doğmakla beraber bu ilkeleri yeniden yorumlayan Mahir ÇAYAN ve arkadaşlarının görüşlerini ve 1960 yılları sonlarında oluşturulan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi (THKP/C) adlı yasa dışı örgüte dayandığını, yasa dışı Devrimci Yol örgütüne mensup sanıkların ortaya koydukları eylemler bütünüyle değerlendirildiğinde müesses Anayasal Nizamı cebren yıkmayı amaçladığını. Halkın mevcut düzene karşı silahlı olarak örgütlenmesi, çıkarılacak halk savaşı yoluyla devletin parçalanarak yerine Marksist Leninist ideolojiye dayalı proletarya diktatörlüğünü kurmak ve daha sonra sınıfsız toplum düzeni Komünizme geçmek olduğunu.

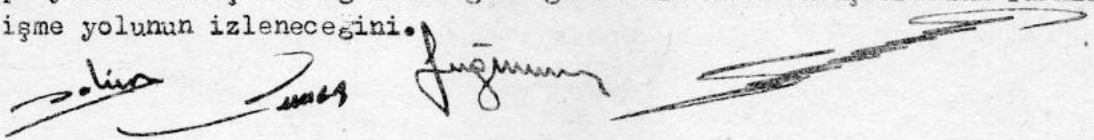
Bu yasa dışı örgütün stratejisinin genelde Marksist ve Leninist hareketin milli demokratik devrimi stratejisine Türkiye'ye özgü şartlarda Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşik muhtevada uygulanmak istendiğini, dolayısıyla Devrimci Yol örgütlenmesinin stratejisinin uzun süreli ve dolambaçlı silahlı Halk savaşı stratejisi olarak benimsenmiş olduğu. Devrimci Yol örgütü öngördüğü devrim için stratejisi Türkiye'nin Emperyalizme bağlı çarpık bir Kapitalist yapıya sahip olduğunu, Türkiye'de Kapitalizmin kendi iç dinamiğiyle değil Emperyalizme bağlı olarak geliştiğinden ülkenin sürekli olarak ekonomik kiriz içerisinde olduğunu, bu ekonomik kirizin sosyal ve siyasal alanlara da yansıdığından kitleler yönetenlerden de ekonomik zorluklarda sıkıntılardan da yılgınlık ve bıkkınlık göstermeye başlayacaktır. Bu durumun ülkede toplumsal alanda huzursuzluklar ve çalkantıların var olduğu anlamına geldiğini gerek ekonomik sorunların ağırlığı, gerekse toplumsal hareketin yükselmesi karşısında hükümet edenlerin acz içinde kalacaklarını, bu halin siyasi kiriz olarak tanımlandığını, bu kirizin emperyalizme bağımlıktan kaynaklandığından yapısal olduğunu ve olgunlaşmamış olarak nitelendiğini. Olgunlaşmamış milli kirizin ülkede silahlı mücadelenin objektif koşullarının varlığı şeklinde tanımlanabileceğini, Türkiye şartlarında milli kirizin olgunlaşması ve dolayısıyla halk yığınlarının doğrudan doğruya savaşa katılmasının uzun bir süreci gerektireceğini, halk savaşı olarak nitelendirilen bu savaşın başlangıcında halk yığınları düzene karşı memnuniyetsizlik içerisinde de olsalar geniş ölçüde mücadeleye katılamayacaklarını, Türkiye'de tarihi ekonomik ve sosyal yapıdan kaynaklanan nedenlerle halk ile devlet otoritesi arasında bir suni dengenin bulunmakta olduğunu, hal böyle olunca devrimcilerin başlangıçtaki görevinin suni dengeyi kırmak ve halk

kitlelerinin düzene açıktan ağı karşı çıkabilmelerini sağlamak olacağını. Bu aşamada temel görevin proletarya partisine ve onun yapacağı silahlı eylemlere düşmekte olduğunu. Öncünün silahlı eylemleri kitlelerin doğrudan bir biçimde mücadeleye çekebilmek ve katabilmek amacına yönelik olduğunu. Bu dönemde silahlı mücadelenin silahlı propoganda niteliğinde uygulanacağını, silahlı propagandanın amacı silahlı eylemlerle politika yapabilmek olduğunu, tüm bu faaliyetlerin ardındaki asıl gayenin devletin merkezi otoritesinin sanıldığı gibi güçlü olmadığını halka gösterebilmek olduğunu. Halkın başlangıçta silahlı propaganda eylemlerini tereddütle izleyecek olduğunu eylemlerin şaşkınlık yaratacağını, ancak giderek sempatiye ve güvene, güvenin de desteğe dönüşeceğini ve sonuçta devletin güçsüz ve yıkılabilir olduğuna inandırılan halk kitlelerinin savaşa katılmış olacağını. Ülkemizdeki demokratik halk devriminin uzun ve aşamalı halk savaşından geçerek gerçekleştirilebileceğini, iktidarın bütün ülkede bir anda değil parça parça ele geçireceklerini, emperyalizmin üçüncü bunalım döneminin ayırt edecek özellikleri sonucu olarak Çin ve Vietnam gibi ülkelerdekinden farklı bir rotanın izlenecek olduğunu, halkın doğrudan katıldığı mücadele aşamalarına partinin örgütlediği ve yürüttüğü bir silahlı mücadele aşamasından geçilerek ulaşılabileceğini, burada önemli olan noktanın öncünün devrimci eğilimini bütün halkın devrimci eğilimine dönüştürebilmesi için proletarya partisinin bu dönüşümü gerçekleştirebilecek bir yapıya sahip olması ve böyle bir anlayışla mücadele sürdürmesi olduğunu. Öncünün mücadelesinde kendiliğinden bu şekilde devam ettirerek halkın eyleme geçmesini sağlayamayacağını ortada olduğunu, silahlı mücadeleyi böyle bir anlayışla başarıya ulaştırabilecek bir öncü savaşçı bir partinin inşası sürecini (partileşme sürecini) böyle bir örgütlenme ve mücadele anlayışı fikirlerinin çekirdeklerini barındırması ve mücadele anlayışının fikirlerinin çekirdeklerini barındırması bu anlayışın gerektirdiği bir zorunluluk olarak görüldüğünü.

Politikleşmiş askeri savaş stratejisi ise halk savaş stratejisi olduğunu. Halk savaşının ilk aşamasının öncü savaş aşamasından geçeceğini, öncü savaşının halk savaşının ilk evresinde gelişecek bir mücadele biçimi olduğunu, bir devrim stratejisi olmayıp taktik bir evre olduğunu. Devrim stratejisinin devrimin temel ve genel durumunu belirlediğini, ülkemizde devrimin uzun dönemli bir silahlı savaş sonunda, ülkeye özgü bir halk savaşından geçerek sonuçlanacak olduğunu, bu sebeple öncü savaşın ülkemizde halk savaşından geçmek zorunda olduğunu ara aşama ve taktik evre olduğunu. Emperyalizmin üçüncü bunalım dönemine has gelişmelerin bir sonucu olarak halk savaşının başlangıç aşaması proletarya partisinin yürütüleceği önce gerilla mücadelesi ile karakterize olacağını.

Emperyalist işgalin biçim değiştirmesi (gizli işgal) Kapitalizmin yukarıdan aşağıya gelişmesi şehirleşmenin, haberleşmenin, ulaşımın artması sonucunda halk savaş daha başlangıçtan itibaren köylü gerilla birliklerinin Anti-Emperyalist savaşların gündeme geldiği klasik halk savaşlarından farklı bir gelişme yolunun izleneceğini.

Devrimci hareketin bugün içinde bulunduğu temel sorunların işçi sınıfının bağımsız siyasi hareketini yaratmak, ideolojik kargaşalığı ortadan kaldırmak ve iktidar mücadelesinin manivelası olan kitlelerinönder ve örgütlü müfrezesi savaşçı bir partinin yaratılması olduğunu, ülkemizdeki parti sorununun bu önderliğin Marksist ve Leninist ideolojinin temel ilkeleri ışığında örgütlenmesi sorunu olduğunu belirtip izah edildiği. Bu şekilde belirlenen görüşleri ile ülkemizde verilecek bir öncü savaş neticesi silahlı halk ayaklanması gerçekleştirilecek proleterya iktidarının kurulmasının öngörüldüğü. Diğer bir ifade ile hakim sınıflarla halk arasında oluşturulmuş olan baskı ve teröre dayalı suni denge proleterya partisinin kurulmasından sonra militanlar tarafından verilecek öncü savaş vasıtasıyla ortadan kaldırılacağını, bundan sonra halk öncü-savaşçı proleterya partisinin önderliğinde daha yoğun bir şekilde harekete geçerek düzene karşı baş kaldırarak olduğunu, başlatılacak halk savaşının ileri aşamalarda halk savaşının stratejik savunma: Bu aşamada başlangıçta halkın devrimci kuvvetleri zayıf ve ülke emperyalizmin gizli işgalinde olduğundan savaşarak karşı devrimci güçleri zayıflatıp güç kazanılacağını, proleterya partisi önderliğinde ileriye dönük gelişme ortamının hazırlanmasında güç kazanılması sağlanırken halkın savunulması da üstlenecek, devrimi engelleyici unsurlar olan devletin resmi ve sivil güçleri ile sair faşist güçlere karşı saldırılar düzenlenecek, gerektiğinde öldürme, silahlı soygun, kurşunlama ve kundaklama eylemlerine girişilecek olduğunu. Bu dönemde ilk etapta şehirler temel kırsal yöreler ise tali öneme sahip olacağından klasik halk savaşı teorisine nazaran ülkede işçi sınıfının daha önemli olması nedeniyle şehirlerde parti tarafından yönlendirilecek öncü savaş kitlelerin silahlı propaganda yoluyla örgütlenmesini sağlayacak ve bu aşamada asıl olan amacın karşı devrimci güçlerin zayıflatılabilmesi olacağını.

Stratejik Denge Aşaması : Bu aşamada devlet güçleri ile devrimci güçlerin denge durumuna getirilmesinin amaçlandığını, dolayısıyla karşı devrimci güçlerin yıpratılmasını müteakip o zamana kadar oluşturulmuş olan halk ordusu aracılığıyla topyekün silahlı harekete geçilecek olduğunu.

Stratejik Taarruz Aşaması : Denge döneminde siyasi iktidarın ele geçirilmesine kadar olan dönemi kapsadığını, bu dönemde halkın silahlanarak düzene karşı ayaklanmasını sağlayıp mevcut düzeni tüm yöneticileriyle birlikte ortadan kaldırılması, devletin parçalanarak yerine Marksist-Leninist ideolojiye dayalı Proleterya Diktatörlüğünün kurulması suretiyle Komünist düzenin getirilmesinin amaçlandığını.

Bu amaçla Devrimci Yol Örgütünün Türkiye genelinde yukarıdan aşağıya hiyerarşik şekilde olduğu çeşitli ünitelerden meydana gelen merkezde örgütü sevk ve idare eden sanıkların yer aldığı Merkez Komitesi (Yürütme Kurulu) ve merkez kadrosunun da içinde yer aldığı daha geniş kadrodan oluşan Genel Komite, Türkiye'nin bölgelere ayrılması neticesi ve bu bölgelerdeki sorumlulukların ihdasından oluşan bölge komiteleri, halk kesimi içinde doğup gelişen faşizme karşı direnme eğilimlerini devrimci direniş mücadelesine dönüştürülmesi amacıyla kurulan direniş komiteleri, stratejik saldırı aşamasında Cumhuriyet ordusuna karşı kullanılacak devrimci halk ordusunun oluşturulmasını

[Handwritten signatures and marks]

sağlamak amacıyla halktan kişilerin silahlandırılması ve yetiştirilmiş militanların denetiminde silahlı direniş birliklerinin meydana getirilmesini, partileşme süreci aşamasında elde edilen bölgelerin faşist saldırılarına karşı korunması, mukavemet edinmesi, mahalli soygunlara iştirak ettirilmesi gibi eylemlerde kullanılmak üzere silahlı direniş birlikleri (DİT), silahlı bir askeri örgütlenme olan doğrudan merkeze bağlı ilerde oluşturulacak ve yıkılmak istenen devletin silahlı güçlerine karşı kullanılacak gerilla ordusunun nüvesini meydana getirmek, ayrıca gerilla ordularının yetiştirilmesine kadar geçen sü- içinde merkezi giderleri karşılamak, silahlı soygun ile kamuda sansasyon yaratacak suikast eylemlerini gerçekleştirmek amacıyla kurulmuş ve bu yolla görevlendirilmiş devrimci savaş birlikleri ve Ankara ilinde özel bir uygulama olarak da Ankara İl Komitesi gibi kuruluşları ihtiva ettiğini.

Askeri Savcılık esas hakkındaki mütalaasının 1353 ncü sahifesinde suçun hukuki vasfı başlığı altında iddianamenin ilgili bölümüne atıfta bulunarak mevcut delillerle iddialarının doğrulandığını, DEVRİMCİ YOL örgütünün doğuşu, gelişimi, stratejisini, amacını, yayın ve propaganda faaliyetlerini, mali ve silah kaynakları ile Ankara ilindeki örgütlenmesini iddianamenin 74-119 ncü sahifelerinde ayrıntılı olarak açıklanmış olduğunu burada tekrarında gerek görülmemiştir denilerek tekraren ve teyiden iddia amme adına mütalaada bulunmuştur.

B) SAVUNMA :

Birkaç istisna dışında (

tefrikli sanık

ve sair) bütüne yakın sanıklar

sorgularında iddianamede anlatıldığı gibi DEVRİMCİ YOL'un yukarıdan aşağıya hiyerarjik bir yapıya sahip olup bu şekilde çalışmalarda bulunan bir yasa dışı örgüt olmadığını, bu suçlamaların temelini işkenceli emniyet ifadelerinin teşkil ettiğini ve buradan kaynaklandığını. Merkez komitesi üyesi olarak suçlanan sanıklar Devrimci Yol görüşlerini açıkladıkları bir dergi olduğunu, bu dergi ile devrimci bir partinin oluşturulabilmesi için gerekli fikir temelini oluşturmaya çalıştıklarını, iktidarı ele geçirmekteki siyasal mücadelenin ancak devrimci bir partinin oluşturulmasından sonra gündeme gelebilecek bir olay olduğunu, Devrimci Yol dergisinin yayınlanmasından sonra özellikle faşist terör hareketlerine karşı olan tepkiler ve bunlara direnme ve karşı çıkma eylemlerinin bu dergi etrafında yoğunlaşmış olduğunu, ülkedeki yaygın politikleşme olayının da etkisiyle devrimci yol görüşlerini benimseyen büyük bir kitlenin oluştuğunu, bu geniş kitlenin dışarıdan adeta siyasal bir örgüt görüntüsü verdiğini, bunun gerçek anlamda bir örgüt olmadığını, iddianamede anlatılan şekilde bir çete de olmadığını, bu dergide yayınlanan görüşleri benimseyen kişilerin kendi düşünce ve inançları doğrultusunda kendi iradeleri ile içinde bulundukları yerde şu veya bu şekilde hareket etmiş olduklarını ve faaliyette bulunmuş olduklarını, yukarıdan aşağıya oluşturulmuş merkezi hiyerarjik bir örgütlenme faaliyeti olmadığını.

Devrimci Yolun siyasal iktidarı ele geçirme planında siyasal mücadeleyi yürüten bir örgüt olmadığı, böyle bir mücadeleyi yürütebilecek bir yayın organı olduğunu.

[Handwritten signatures and marks]

Devrim stratejisi gerekse halk savaşı konularında çeşitli görüşleri olmakla beraber bu konuyu Devrimci bir partinin oluşması gibi bir konu olarak gördüklerini, devrimci yol dergisinde hiçbir zaman devrimci yolun amacı açıklanarak halk savaşı yoluyla devletin parçalanıp yerine Marksist-Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünü kurmak, sonra sınıfsız toplum düzeni Komünizme geçmek şeklinde ifadeler ve yazıların yer almadığı, aynı şekilde uzun süreli halk savaşı stratejisinin DEV-YOL örgütünün stratejisi olduğu şeklinde ifadelerin de devrimci yol dergisinde yer almadığını.

Devrimci yolun silahlı bir çeteye dönüştüğü anayasal düzeni değiştirmek için adam öldürme, bombalama, kurşunlama gibi eylemlerde bulunup kamu o-yunu paniğe sürükleyip kanlı bir iç savaş çıkartmak için çalışmaya başladığı şeklindeki suçlamalarında gerçeği aksettirmediği.

Keza sanıklar kl.19/A'daki ortak savunmalarında örgüt iddialarının doğru olmadığını ve olamayacağını, Devrimci Yol görüşünü savunan insanlar arasındaki ilişkilerin iddianamedeki gibi bir örgüt ilişkisi olmasının tanımlanamayacağını, iddia edildiği gibi bir örgüt olmadığını, devrimci yolun bir siyasi grup ve birçok konuda ortak düşünceleri savunan insanların içinde yer aldığı bir siyasi hareket olarak görülmüş ve adlandırılmış olduğunu. Kendiliğinden nitelikli ilişkiler aşılabilmiş, devrimci bir parti örgütlenmesinin gerektiği olan güçlü merkezi bir örgüt yapısının oluşturulamadığını.

Devrimci Yol bildirgesinde ve dergisinde belirli bir siyasi çizginin ortaya konmuş olduğunu, bu görüşler çerçevesinde bu görüşlerin doğruluğuna inanan yüzlerce insanın kendi çalışma alanlarında faşizme karşı mücadele verenlerin temel siyasi görev olan partileşme sürecine bağlı kalarak çeşitli faaliyetler yürüttüklerini, kendiliğinden nitelikli ilişkilerin egemen olduğu, böyle bir süreç içine giren insanların bu saldırılara karşı direnmek için belirli bir örgütlülük içinde hareket etmiş olduklarını.

Direniş komiteleri devrimcilerin zihinlerinde teşekkül etmiş tasarlanmış böylece önerilmiş mücadele şekilleri veya şemalar olmadığını, bunlar hayat içinde pratik olarak kitlelerin sinama yanılma yoluyla buldukları ve şekillendirip olgunlaştırmaya çalıştıkları savunma örgütleri olduğunu, bunların faşist saldırıların aşağı yukarı bütün ülkeyi kurlsız ve cephesiz bir savaş alanı haline getirilmiş olmasından dolayı bu iç savaş koşullarının ortaya çıkardığı kitlelerin savunma organizasyonları olduğunu, bu komitelerin özellikle saldırıların yoğun olduğu yer ve zamanlarda ortaya çıkmış bulunduğunu, bunun da bu kuruluşların tasarlanmış ve planlanmış bir örgütlenme şekli olarak değil zorunluluktan ve kendiliğinden doğmuş olduğunu beyan etmişler ve savunmuşlardır.

C) THKP/C DEVRİMCİ YOL :

Aşağıda tafsilatlı olarak belirtilen dosyadaki mevcut delillerden ve tahkikattan, duruşmada edinilen kanaate göre sanıkların ve vekillerinin savunması hilafında THKP/C DEVRİMCİ YOL : Halkın mevcut düzene karşı silahlı olarak örgütlendirildiği, kurulacak Marksist-Leninist proleteryanın öz

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

örgütü olan parti önderliğinde çıkarılacak halk savaşı yoluyla cebren mevcut Anayasal düzenin temelinden değiştirilerek devletin parçalanarak yerine Marksist - Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünün, egemenliğini kurup daha sonraki aşamalarda sınıfsız toplum düzeni olan Komünizme geçmeyi amaçlayan yurt genelinde gizli olarak çeşitli kesimlerde teşkilatlanarak bu yolda üst yöneticilerin güncel olaylara göre tesbit edilen politikalar doğrultusunda büyük boyutlara varan silahlı ve silahsız eylem ve faaliyette bulunan kaynağını THKP/C'den alan hiyerarjik yapıya haiz illegal bir örgüttür.

1) DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN DOĞUMU VE GELİŞİMİ :

Kişileri aynı amaç etrafında birleştiren, onları eylemlere geçirin unsurun temelde anlaştıkları veya tasvip ettikleri müsterek fikir olması itibariyle DEVRİMCİ YOL'un savunduğu fikirlerin öncelikle ne olduğunu ortaya koymak gerekmektedir.

1960'lı senelerde başlayıp 1970'lerde tırmanışa geçen sol içindeki fikir ayrılıklarının doğduğu ve geliştiği ortamda bu davada yargılanan bir kısım sanıklar tarafından kaleme alınıp bastırılıp dağıtılan ve devamında yargılaması yapılan bir kısım sanıklarda elde edilen devrimci yol bildirgesi, devrimci yol dergisi ve bunların eki teorik notlar 1-2, devrimciler niçin savaşıyorlar, direniş komiteleri ve faşizme karşı mücadele, saflarımızı terk edenler hakkında vesair gibi dergiler, büroşürler ve kitapçıklarda bazen doğrudan doğruya, bazen de diğer grup ve örgütlerin yayın organlarındaki eleştirilere verilen cevaplarda ve kesin yaklaşımlarda ve ortaya konulan eylemlerden anlaşıldığı üzere:

Devrimci Yol isimli yasadışı örgütün savunduğu ve ortaya koyduğu fikirlerin temeli esas itibariyle Marksist-Leninist ilkelerinden doğmakla beraber bu ilkeleri tesbit ettikleri yurdumuz gerçeklerine ve şartlarına göre yeniden yorumlayan Mahir ÇAYAN ve arkadaşlarının kaynağını sanıklarla çoğaltılıp bastırılıp dağıtılan kesintisiz devrim 1-2-3, ihtilalin yolu gibi yapıtlarda bulan görüşlerine ve 1960'lı yılların sonlarında oluşturdıkları Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi (THKP/C) adlı yasa dışı örgüte dayanmaktadır.

Mahir ÇAYAN'a göre devrim için uzun ve dolambaçlı halk savaşının zorunlu olduğu, Emperyalist egemonyası altındaki ülkenin somut pratikleri devrimci sürecin safhaları arasında değişiklikler yapmıştır. Bunun sonucu olarak emperyalist boyunduruk altındaki ülkelerin evrim ve devrim aşamalarının birbirinden kesin çizgilerle ayrılamaz. Bütün ülkelerde devrim aşaması kısa bir aşama değil tersine oldukça uzun bir aşama haline gelmiştir. Bu gibi ülkelerde mücadelenin başlatılması için Lenin'in bir genel ayaklanma için gerekli gördüğü koşullar aranmayacak iktidarın ele geçirilmesi uzun ve dolambaçlı bir silahlı savaş (mücadeleden) sonra mümkün olabilecektir. Evrim ve devrim aşamaları iç içe girmiş ve hangisinin nerede başladığı hangisinin nerede bittiği tesbiti imkansız hale gelmiştir. Emperyalizmin işgali altındaki ülkelerde bağımsız bir milli burjuvazi oluşmadığından mevcut kapitalist çarpıktır ve emperyalizme göre biçimlenmiştir.

Bu gibi toplumlarda emperyalist hegemonya toplumların kendi iç dinamiği ile gelişmesine engel olduğu gibi ülke alt yapısından üst yapısına kadar tamamıyla olgunlaşmamış olsa bile milli bir kiriz içindedir. Bu milli kirizin arttırılması o ülkedeki devrimcilere bağlıdır. Bütününü olgunlaşmamış bir kirizin var olması evrim ve devrim aşamalarının iç içe girmesi, bir başka ifade ile silahlı mücadelenin objektif şartlarının varlığı demektir.

Mahir ÇAYAN 2 nci dünya savaşından sonra aşırı şekilde gelişen ve emperyalizmin ve özellikle Amerikan emperyalizminin günümüzde artık üçüncü bu-
nalım dönemini yaşadığını ve bu dönemde emperyalistler arasında rekabetin yeni bir dünya savaşına yol açması ihtimalinin ortadan kalkması ve emperyalist iş-
galin biçim değiştirerek gizli işgal haline dönüşmesi gibi iki sonuç meydana geldiğini iddia etmektedir. Ona göre emperyalizmin dışarı olduğu, bu kirizin se-
bebinin sermayenin çok fazla yoğunlaşması, öte yanda dünyanın bir bölümünün
kapitalist sömürü alanı dışına çıkması, kapitalizmin iç ve dış pazarların ola-
ğanüstü bir düzeyde daralması olduğunu, bunun sonucunda pazar bulamayan emper-
yalistler arasında rekabetler ve çelişkiler gitgide artmakta, buna karşılık
nükleer güçlerin dünya çapında gelişmiş olduğu seviye ve sosyalist blokun var-
lığı sebebiyle rekabetin savaş yoluyla ortadan kaldırılması imkanı da kalma-
yınca emperyalizmin içine düştüğü buhran giderek derinleşmektedir. Bu safha-
da emperyalizm iki metoda başvurmak zorunda kalmış, içte ekonomisini askeri-
leştirmiş dışta ise eski sömürgecilğe ilaveten yeni sömürgecilğe başlamış-
tır. Askerleşen ekonomi ile emperyalizm daha saldırgan hale gelmiştir. Yine
sömürgecilik metodu ise emperyalizmin çirkin yüzünü saklaması ve sömürülen
ülkelerde yeni pazarlar yaratılmasını amaçlamaktadır. Bunun sonucu kapitaliz-
min o ülkelerde hakim üretim biçimi haline gelmesi olmuştur. Bu ise hafif ve
orta sanayinin kurulması ve yerli tekelleri burjuvazinin meydana gelmesi demek-
tir. Ekonomi kendi iç dinamiği ile gelişmemekte, emperyalizme bağımlı olarak
onunla bütünleşmiş olmaktadır. Bu metodun uygulanması ile sömürülen ülkeler-
de geçmiş dönemlere kıyasla toplumsal üretim ve nisbi refah artmakta, bunun
sonucu olarak da sınıflar arasındaki çelişkiler görünürde yumuşamakta halk
kitlelerinin düzene karşı tepkileri de memnuniyetsizlikleri pasifize edilerek
bu tepkiler ile memnuniyetsizlikler ile oligarşi arasında bir suni denge mey-
dana gelmektedir.

Mahir ÇAYAN bu suni dengenin bozulmasını kitleleri devrim hareketi-
ne çekmenin temel mücadele metodunun silahlı propaganda olduğunu söylemekte
ve bu sebeple aynı amaçla önerilen kitlelerin içine girmek, onları acil ihti-
yaçlar etrafında örgütlemek, siyasal bilinç vermek ve hedefe doğru yönlendir-
mek metodlarını revizyonist ve pasifist bulmakta ve Che Guevera bu yolu suni
dengeyi bozacak yerde onu devam ettireceğini ve tarafların devrimci ruhları-
nı kaybederek zamanla bürokratlaşacaklarını bu yöntemle hedefe varılamayaca-
ğını belirtmektedir. Mahir ÇAYAN'a göre emekçi kitlelerle temas kurmanın onla-
rı geniş bir siyasal gerçekleri açıklamak kampanyası ile devrimci saflara ka-
zanmanın temel metodunun silahlı propaganda olduğunu, silahlı propaganda halkın
düzene karşı memnuniyetsizliğine ajite eder, kitleleri sarsar, giderek bilinç-
lendirir, merkezi otoritenin sanıldığı kadar güçlü olmadığını, onun kuvveti-

Mahir Çayan *İsmail* *İsmail* *İsmail*

nin aldatıcı olduğunu gösterir. Geçim sıkıntıları içinde bulunan ve düzenin partilerinden çare uman kitlelerin dikkatlerinin devrimci harekete çevrilmesini sağlayan silahlı propaganda ilk zamanlar kitlelerde şaşkınlık ve tereddüt yaratırsa da bu durum giderek devrim hareketine duyulan sempatiye dönüşür.

Silahlı propagandaya temel alan örgüt tek ümit kaynağı haline gelir. İşçi, köylü, öğrenci zamanla silahlı propagandanın etrafında birleşir, silahlı propaganda kır ve şehir gerilla savaşı ile psikolojik ve yıpratma savaşlarını da içine alır. Temel mücadele biçiminin silahlı propaganda olarak belirlenmesi diğer mücadele biçimlerinin ihmal edilmesi anlamına gelmez. Ancak, sair mücadele yöntemleri temel nitelikte olan silahlı propagandaya nazaran tali ve ona bağlıdır. İşte silahlı propagandayı temel öteki demokratik ve ekonomik mücadele biçimlerinin bu temel mücadele biçimine bağımlı olarak ele alan bu devrimci stratejiye (politikleşmiş askeri savaş) stratejisi denir. Bu ise halk savaşı demektir.

İçinde bulunulan tarihsel durum ve ülkemiz özellikleri sebebiyle halk savaşı aşamalardan geçecektir. Öncü savaş profesyonel devrimcilerden oluşan küçük savaşçı çekirdeklerinin yarattığı mücadeledir. Öncü savaşın birinci evresi şehir gerillasını yaratmak ikinci evresi şehir gerillasını geliştirmek ve kır gerillasını yaratmak, üçüncü evresi şehir gerillasını geliştirmek, kır gerillasını yaygınlaştırmak, dördüncü evresi kır gerillasını geliştirmektir. Politikleşmiş askeri savaş stratejisine göre devrimin önder gücü proleterya, temel gücü ise köylüdür. Öncü savaş aşamasında savaşın emekçi kökenden olup olmadığının önemi yoktur. Önemli olan savaşçıların profesyonel devrimci olmasıdır. Halk savaşı devrimin işçi-köylü ittifakı temeli üzerinde birinci dönemde şehirler temel kırlar yardımcı, ikinci dönemde kırlar temel şehirler yardımcı olmak üzere izlenecek bir fetih rotasıyla zafere ulaşacaktır demektir.

1960'lı ve 1970'li yıllarda girilen ülkedeki müesses düzeni silahlı eylemlerle değiştirmeye yönelik hareketler 12 Mart 1971 müdahalesi ile kesintiye uğramış, 1974 yılından itibaren THKP/C siyasetini benimsemiş kişilerin THKP/C siyasetinin geliştirilmesi ve geleceğe dönük alınacak tavrın belirlenmesi konusunda bir tereddüt ve bekleyiş içinde olup bir durgunluk dönemi içine girmiştir. 8.9.1974 tarihinde Ethem KİPER, Emin TANRIYAR, Tahir Mahir ÖZTÜRK, Ahmet GÖK, Aykut BAŞARAN, Hüseyin OĞUZ ve Kültigin POLAT tarafından Ankara'da kurulan Ankara Demokratik Yüksek Öğrenim Derneği (ADYÖD)'nin çalışmalarına başlaması üzerine Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin görüşlerini benimsemiş öğrenci kitlelerinin bu dernek içinde kümelenmesine ve yöneticilerin de bu görüşleri taşımakta olmaları itibarıyla siyasi görüş ve tartışmaların yeniden hızlanmasına yol açmış ve örgütlenme faaliyetleri doğrultusunda grupların oluşmasına, ayrıca kitleci olarak sanıklarca adlandırılan yönetime karşı Mahir ÇAYAN'ın görüşlerini benimsemiş ve savunmakta olan içlerinde

Mehmet Ali YILMAZ, Ali ALFATLI, Nasuh MİTAP ve Melih PEKDEMİR ile

Altuğ Taner AKÇAM'ın içinde bulunduğu muhalefet grubunun dernek içerisinde ideolojik çalışmalara başlamasına vesile olmuştur.

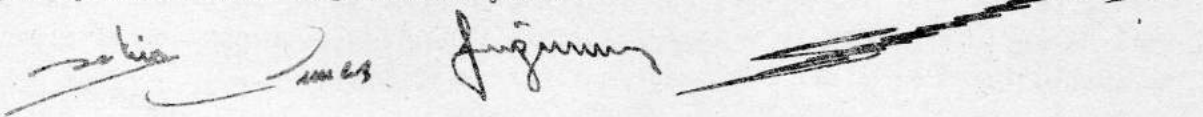
Bu derneğin 9.12.1974 tarihinde Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına faaliyetten men edilmesi üzerine merkezileştirilmeye çalışılan ideolojik hareketlerle başlayan gençlik içindeki dağılmayı önlemek için her fakülte veya yüksek okulun kendi bünyesi içindeki müstakil ideolojik çalışmaları yönlendirmek ve bir merkezden yönetmek için tekrar dernek faaliyetlerine girilmiş, 31.1.1975 tarihinde

Mehmet Ali YILMAZ, Melih PEKDEMİR'in de aralarında bulunduğu Saffet ATICI, Zedik BAL, Selçuk ÜLKÜ, Şerafettin ŞAHİN ve Taner AKÇAM tarafından ODTÜ öğrencileri Kültür Derneği (ODTÜ-DER) kurulmuştur. Ankara'daki Yüksek Öğrenim gençliğini içine alacak bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulması üzerine 20.4.1975 tarihinde Mehmet KARABAY, Abdurrahman ATALAY, Erdal YÜKSEL, Atanur YILDIRIM, Mahmut Esat GÜVEN, Vedat TÜYSÜZOĞLU, K.Haldun HAKMEN ile birlikte

Mehmet Ali YILMAZ ve Ali ALPATLI'dan oluşan kurucu heyet tarafından Ankara Yüksek Öğrenim Derneği (AYÖD) kurulmuş olup bu dönemde 1974 yılından sonra THKP/C'ye önderlik yapan Mahir ÇAYAN'ın görüş ve düşüncelerini benimseyen ve bu ideolojiye bağlı kişilerin çoğunlukta olduğu bir siyasi grup oluşmuştur.

1975 yılının sonlarında Melih PEKDEMİR, Mehmet Ali YILMAZ, Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MITAP, Ali ALPATLI, Altuğ Taner AKÇAM tabanda örgütlenmeyi sağlamak, THKP/C siyasetini gençliğe öğretmek ve sonuçta kadrolaşmaya gidecek yolu açabilmek amacıyla ve diğer siyasetleri susturmak gayesiyle bir dergi yayınlanmasına karar verip bu amaçları doğrultusunda emperyalizm ve oligarşiye karşı devrimci gençlik dergisini çıkarmaya başlamışlardır. Bu yayınları ile 1970'li yıllarda faaliyet gösteren Devrimci Gençlik Federasyonu ihyası amacının da güdüldüğü görülmüştür. Yine bu tarihlerde 1971 yenilgisinin nedenleri ve takip edilecek yolun ne olması konularında ideolojik tartışmaların yeniden başladığı bazı grupların düşünce ayrılıklarını açıklamak maksadıyla dergi de yayınlanmak suretiyle THKP/C Devrimci Gençlik kesiminden koparak ayrıldıkları.

Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MITAP, Melih PEKDEMİR ile Mehmet Ali YILMAZ'ın içinde bulunduğu devrimci gençlik grubunun 1976 yılı içinde zaman zaman toplanarak yurt çapında devrimci gençlik hareketinin değerlendirilmesini yaparak dağınık kendiliğindenci bölgesel çalışmaların güçlü bir merkezi otoriteye bağlanması ve bu suretle örgütlenmesinin ideolojik mücadeleyi daha da kuvvetlendireceğini yaptıkları çalışmalar sonucu belirlemeleri üzerine gençliğin devrimci eylem kapasitesini yükseltmek ve bütünleştirmek ve geniş tabana dayalı kitlesel eylemlerde bu potansiyelin katılımını sağlamak amacıyla yurdun çeşitli yerlerinde faaliyetler gösteren THKP/C siyasetini benimsemiş ve devrimci görüşleri savunan kuruluşlar ile ön çalışmalar yaptıktan sonra 9.8.1976 tarihinde AYÖD, İYÖD ve EYÖD'ün oluşturduğu Devrimci Gençlik Federasyonu dernekleri adı ile tüm ülke düzeyinde dağılacak biçimde bir çalışmayı gerçekleştirmek üzere örgütlenilmiştir.

Federasyonun kurulması ile ülke çapında gençliği örgütleme çalışmalarına devam edilmiş, propaganda ve acitasyon faaliyetleri bölge esasına göre yürütülmüş, diğer devrimci dernekler ile işbirliği kurularak güncel olaylardan kaynaklanan mitingler, toplantılar düzenlenmiş, ideolojik eğitim çalışmalarına bildiri dağıtmak, seminerler düzenlemek suretiyle hız verilmiştir. Bu arada yayımlanmasına ve dağıtımına devam edilen emperyalizme ve oligarşiye karşı devrimci gençlik dergisinin yurt genelinde genişleyen tabana istenilen ölçüde hitap edememesi ve gençlik kesiminin dışında kalan kitleye de hitap edecek surette bulunmaması da gözönüne alınarak Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Melih PEKDEMİR, Mehmet Ali YILMAZ, Nasuh MİTAP, Ali BAŞPINAR, Ali ALFATLI, Mehmet AKINDIRİK, Selahattin KARATAŞ ile Sedat KESİM ve Sedat GÖÇMEN arasında küçük gruplar halinde yapılan tartışmalar ve toplantılar sonucunda alınan karar uyarınca yeni bir derginin yayımlanması ve Türkiye çapında dağıtımını yapacak bir teşkilatın kurulmasını ayrıca Marksist-Leninist bir partinin ülke düzeyinde kurulmasından önce ideolojik ve siyasal temelini kurmak amacıyla yayımlanacak bu dergiyi THKP/C ideolojisini benimsemiş kesimlere tanıtmak üzere bir bildirge yayımlanması da kararlaştırılmıştır.

'ın evinde yapılan toplantıya

Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Ali BAŞPINAR, Ali ALFATLI, Melih PEKDEMİR, Mehmet Ali YILMAZ, Mehmet AKINDIRİK ve Sedat KESİM ve Sedat GÖÇMEN katılarak hazırlanan bildiri hakkında bir tartışma platformu oluşturdıklarını bildirge taslağı bu kişilerin görüşleri doğrultusunda hazırlanarak tartışmaya sunulup eleştiriler toplandıktan sonra Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP tarafından müştereken kaleme alınarak nihai şekli verilmiş ve Nisan 1977 ayında yayımlanıp dağıtılmıştır.

THKP/C DEVRİMCİ YOL örgütlenmesinde ilk temel adımlardan birini teşkil eden Kl.P-2; Dz.180 de bulunan 58 sahifeden ibaret Devrimci Yol Bildirgesinde:

Önsöz bölümünde: Bugün için ülkemizde sol hareket açısından, devrimci hareket açısından en belirgin durumun ideolojik ve örgütsel alanlardaki karışıklık ve dağınıklık olduğuna işaret edilip bunun ülkede süratle yaygınlaşan ve her geçen gün artan emekçi halk güçleri ile karşı devrim güçleri arasındaki çatışma döneminde ortaya çıktığı belirtilip devrimci yol bildirgesinin amacının devrimci hareketin karşı karşıya olduğu temel siyasî görevinin saptanıp bu temel siyasî görevin, partinin yaratılması görevinin yerine getirilebilmesi için nasıl mücadele verilmesi gerektiği konusunda bir bakış açısı bir platform sunmak olduğunu izah edip devrimci yol bildirgesinin bir birlik çağrısı olup partinin yaratılması mücadelesinde örgütlü ve bilinçli bir çabayı öngördüğü, bu anlamda ortak ideolojik ve siyasî görüşlere sahip insanları birliğe ve göreve çağırdığı, ancak böyle bir birliğin partinin inşası görevini yerine getirmede başarılı adımlar atılabileceği yaşanan politik ortamda bu bildirgeden beklediklerinin partileşme sürecine hizmet etmek olduğunu ortaya koymuşlardır.

Sahin *unat* *fuğun* *[Signature]*

Nasıl bir dünyada yaşıyoruz başlığını taşıyan bölümünde : Emperyalizmin mahalli çöküşüne doğru olan bir çağda yaşandığını, Kapitalizmin yaşadığımız yüzyılın başında Sosyalizmin arifesi olan çöküş aşamasına girdiği, üç çeyrek yüzyıl içerisinde dünya devrimci hareketinin ilerlemeler kaydettiği ve dünya proleterya hareketinin ve ezilen halkların kurtuluş mücadelelerinin zaferler elde etmesi sonucu Emperyalizmin ve Kapitalizmin sömürü ağının parçalandığını ve bu sistemin genel bunalımın üçüncü evresini yaşamakta olduğunu, buna karşılık dünya proleterya ve devrim hareketlerinin başarıya ulaştığı, ancak dünya Sosyalist sisteminin de parçalandığını ve ikiye bölündüğünün proleter enternasyonalizmine giden yolun uluslar arası plandaki revizyonist-milliyetçi sapmaların kayruğuna takılmaksızın ve bunlara karşı tüm burjuva ideolojilerinin etkilerinden bağımsız proleter devrimci hareketin devrimci bayrağını yükseltmek gerektiği ifade edilmiştir.

Ülkemizde durum başlığı altında : Bugün ülkedeki durumun ekonomik politik, kültürel ve askeri bakımlardan bütün alanlarda Emperyalizmle bağımlı biçimde olduğunu, 1900'lerden bu yana demokratik devrim sürecinde olduğu, bu sürecin burjuvazinin önderliğinde evrimci (reformcu bir rota izlediği) Emperyalist çağda burjuvazinin önderliğinde demokratik devrimin gerçekleşmesinin olanaksız olduğunu, bu sebeple bugün ülkemizde demokratik devrim görevlerinin tamamlanmış olmadığını, bugün ülkemizde demokratik devrim sürecinin tamamlanmasının bütün yarı bağımlı yarı sömürge ülkelerde olduğu gibi bir devrimle gerçekleşebileceğini, ülkemiz gündeminde bulunan devrimin Anti-Emperyalist ve demokratik muhtevada olduğunu, bunu proleteryanın önderliğindeki bütün halkın demokratik iktidarın gerçekleştireceğini, Emperyalizmin ülkemizdeki uzantısı olarak değerlendirilebilecek olan uluslararası tekellerle bütünleşmiş, onların bir uzantısı haline gelmiş bulunan tekelci burjuvazinin hakim sınıflar ittifakı içinde belirleyici duruma yükselmesi aynı zamanda Emperyalizmin içten bir olgu haline gelmesi Emperyalizmin ülkemizdeki egemen sınıflar ittifakı içinde temsil edilebilmesi demektir. (gizli işgal)

Ülkemizde bugün uluslararası tekellerle bütünleşmiş iş birlikçi yerli tekelci burjuvazinin toprak ağaları ve tefeci bezirganların en iyileri ile birlikte oluşturduğu gerici bir hakim sınıflar iktidarı (oligarşi diktatörlük) vardır. Oligarşi diktatörlüğü emperyalizmin ülkemiz üzerindeki siyasi egemenliğinin bir ifadesi (yeni sömürgeciliğe uygun bir biçim) olarak değerlendirmek gerekir. Demek suretiyle ülkemizdeki durumu tahlil etmişler.

Oligarşi diktatörlüğün halk üzerine, devrimciler üzerine baskı ve terörün sistemli bir şekilde arttırmakta olduğunu, faşizmin halka ve devrimcilere saldırılarının sınıfsal çatışmanın keskinleşmesine paralel bir şekilde arttığını, Marksist-Leninist temelde doğru sınıf çözümlemesi ışığında tarihi olarak ülkemizde baş çelişmenin çözümüne dayalı devrimci adımın Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşi devrim olduğu halkla oligarşi arasındaki baş çelişki olduğu,

Solmaz *İsmail* *İsmail* *İsmail*

Proleter devrimcilerin esas olarak siyasi mücadeleyi örgütleyen ekonomik, demokratik ve ideolojik mücadeleyi siyasi mücadeleye bağımlı olacak şekilde yürüten insanlar olduğunu, devrimin her alanda yükseltebilmekle siyasi mücadeleye tabi kılabilmek için belirli bir devrimci siyasetin kılavuzluğuna ihtiyaç olduğunu,

Devrimcilerin somut siyasi görevleri olduğunu, bu siyasi görevlerin sınıflar çatışmasının her alanında başçelişmenin biçimlenişi tarafından belirlendiğini, ülkemizde hakim sınıflar yönetiminin özelliklerinden (onun faşist karakterinden) doğan ve oligarşik diktatörlüğünün yok edilmesine kadar gündemde kalacak olan Anti-Faşist mücadele Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşik devrimin bir parçası olduğu ve çözümünün bir devrim sorunu olduğunu, bugün başçelişmenin politik alandaki görünümünün (faşistmin halka saldırılarından dolayı) faşizmde halk arasında bir savaş biçiminde olduğu, bu anlamda Anti-Faşist mücadele tayin edilecek dönemde bir mücadele olarak kavranılmasının gerektiğini, Politik arenada Anti-Faşist mücadelenin gereklerini yerine getirmekle diğer mücadele alanlarında (ideolojik, ekonomik ve demokratik) çatışmayı Anti-Faşist mücadeleye bağımlı kılmasının gerektiğini,

Ülkemizde faşizme karşı mücadele devrim meselesi olduğu için devrimci hareketin örgütlenmesi ve birliğinin sağlanması sorununa sıkı sıkı bağlı olduğu, bu sorunun çözümünde işçi sınıfının bağımsız siyasi eylemini oluşturmaktan işçi sınıfının öz örgütünün partiyi inşaa etmekten geçtiğini, faşizme karşı mücadelenin zafere ulaştırılabilmesi işçi sınıfının öz örgütünün yönetimi ile mümkün olduğunu beyan ve ifade etmektedirler.

Ülkemiz solunun dün ve bugün başlığı altındaki bölümde : Bugün mücadelenin deney olarak kendiliğindenci bir özellik gösterdiğini, dayanıklılık ve örgütsüzlüğün egemen olduğu bu durumun bugün işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının devrimci mücadelesini yönlendirecek ve örgütleyecek devrimci bir partinin öz örgütünün yokluğunda en özlü ifadesini bulduğunu, burada TİP, TSİP, TEB, SDP, TKP gibi partilerin proleterya partisi olmadıklarını kanıtlamak için söze gerek olmadığını ifade etmişlerdir.

İçinde bulunduğumuz koşullarda temel siyasi görevimiz başlığı altındaki bölümde : Ülkenin bugünkü koşullarında temel siyasi görevin proleterya partisinin yaratılması yolunda bağımsız devrimci bir hareketin yaratılması devrimci hareketin birliğinin sağlanması yolunda mücadele etmek olduğunu, Marksizm ve Leninizmin kendilerine işçi sınıfının mücadelesinin başarıya ulaşabilmesi için Marksist-Leninist bir partinin zorunluluğunu öğrettiğini, partisiz proleterya devriminin mümkün olmadığını, partinin proleteryanın iktidar olma mücadelesinin en yoğunlaşmış organizasyonu olduğunu, devrimci bir parti anlayışının somut koşulların ülkenin tarihi-iktisadi-siyasi koşullarının ve sınıf ilişkilerinin doğru bir analizine ulaşılabilceğini belirli tarihi şartlarda sınıf mücadelesinin nesnel koşullarının devrim çalışma tarzı ve örgüt anlayışının koşullandığını, bu bakımdan her tarihi dönem için farklı iktisadi, siyasi yapılardaki tüm ülkelerde geçerli bir parti modeli biçimi olmadığını, örgüt biçimi, çalışma tarzı ve devrim biçimine zorunlu olarak bağlı olduğunu,

Salih Zaim *İsmail* *İsmail*

Somut koşulların Marksist bir tahlili yapılmaksızın ve doğru mücadele ve devrim anlayışını ortaya çıkarmaksızın parti biçimine ilişkin sorunları çözmek ve proleterya partisinin yaratılması mücadelesinin başarıya ulaştırılmasının mümkün olmadığını, ileriki süreçte (ki bunun özel olarak partileşme süreci olarak ifade etmek hatalı olmayacaktır) devrimci mücadeleyi, devrimi başarıya ulaştırabilecek bir partinin paratılabilmesi bu konuda geçmiş hareketin devrimci deneylerine ve desteğine doğru bir şekilde özümleyebilmekten geçmekte olduğunu, bunun ise THKP/C hareketinin sağlıklı bir inceleme eleştirisinin yapılmasını içeren kendilerine göre ele alınışındaki temel yönteminde bu olması lazım geldiği, THKP/C hareketinin yenilgisinin bir bakıma o'nun "silahlı mücadele" (silahlı devrimin) başarıya ulaşabilmesi için Marksist - Leninist bir parti tarafından yönetilmesi, mücadelenin sınıf mücadelesinin bütün alanlarında ve tüm mücadele yöntemlerini kullanarak (elbette silahlı mücadele temel alınarak) mücadele etmesinin zorunluluğuna ilişkin teorik görüşlerin kanıtlanması olmuştur denilebilir. Zira kendilerine göre yenilik bu anlayışın uygulanmasındaki başarısızlıkları içeren bir muhteva taşıdığı, genellikle THKP/C'nin yalın bir silahlı mücadele, sınıf savaşını sadece gerilla savaşı olarak gören teorik anlayışa sahip olduğu ileri sürülür ve bu yorumda THKP/C'nin teorik görüşleri gerilla fokoculuğuna indirgenerek eleştirilir. Oysa ihtilalin yolu başlıklı bildiri bu konuda açık bir tavır takındığı, "partinin çok yönlü mücadelenin organizasyonu olmasıyanında ülkedeki sınıflar mücadelesinin somut koşullarına, mevcut iş ve dış politik durumuna uyarlı bir biçimde politik mücadele taktiklerinin uygulanmasını gündeme getirir. Bu anlamda sınıflar mücadelesinin düz bir hat tek bir çizgi üzerinde erismeyeceğini hangi koşullarda hangi mücadele taktiklerinin uygulanması gerektiğini ise ancak partinin değerlendirebileceğini belirtelim."

Emperyalizm üçüncü bunalım döneminin gelişmelerinin önemli ölçüde yansıdığı bu döneme has iç gelişmeler sonucu yeni gelişmelerin geliştiği Emperyalizmin gizli işgali altındaki ülkemizde oldukça karmaşık (girift) bir yapıya bürünen sınıflar mücadelesi düz bir hat üzerinde gelişmeyecektir. Oldukça inişli-yokuşlu, geri dönüşleri ve tekrar ileri doğru sığramaları ihtiva eden dolambaçlı bir rota izleyecektir. Çok daha karmaşık bir muhtevaya bürünen devrim mücadelesinde uygulanacak taktikler ise kimsenin keyfine göre tesbit edilemeyecektir.

Mevcut koşulların değerlendirilmesi ve ona uyarlı tahlillerin uygulanmasının herhangi bir keyfiliğe, tesadüfiliğe tabi olmaktan çıkaracak şeyde (bu güç görevi yerine getirmek de) sağlam bir Marksist-Leninist temele, doğru devrimci bir siyasi çizgiye sahip proleterya partisinden başka bir şey olamayacağını,

Devrimci hareketin birliği ve partileşme süreci başlığı altındaki bölümde : Bugün bir parti kurmadıklarını, partileşme sürecinin sınıflar çatışmasının her alanında işçi sınıfının bağımsız siyasetini hayata geçirmeye çalışan bilinçli kadroların örgütlü ve neyi, ne için yaptığını bilen bir tarzda çalışmaların ürünü olarak tanımlanabileceğini.

Solhan *mes* *Fuğum* *Solhan*

Partileşme sürecinin partinin yaratılması (inşaa edilmesi) için bilinçli bir mücadele süreci olarak kavramak gerektiğini, her devrimcinin kendi üzerine düşen siyasi görevleri yeterince yerine getirdiği oranda bu süreçte hizmet edecek olduğunu, bu bakımdan kadro çalışmasına esas olarak karşı karşıya olmak somut siyasi görevleri yerine getirmek için canla başla çalışmak şiarımız olmalıdır demişler.

Bugün için hiyerarşi oluşturmak diye özel bir durum olmadığını, partileşme sürecinin belirli bir aşamasında tabi ki hiyerarşi oluşturmak diye özel bir görev karşımıza çıkacaktır. Örgüt yapısı anlamındaki ilişkiler dizisini saptamak olan bu hiyerarşik şekillenmeyi tesbit etme işini çözmekte Marksist Leninistlerin önünde hiçbir zorluk olmadığını, böyle bir noktaya gelindiğinde Marksist-Leninistlerin gözetcekleri tek şey davaya en iyi şekilde yararlı olmak olduğunu ifade etmişlerdir. Bu bölümün partinin yaratılması yolunda bilinçli bir çalışma nasıl anlaşılmalıdır kısmında : Bunun her şeyden önce siyasi çizgi sorunu olduğunu, Türkiye devriminin sorunlarına çözümler getirmeyi içerdiğini, Marksist-Leninizmin ülke somutuna uygulanması ile devrimin yolu devrimci mücadelenin hedefleri ve bu hedeflere varmak için kullanılacak araçları içeren bir politikaya ihtiyaç olduğunu, bu politikayı hayata geçirmek için kitlelerin siyasi aksiyona girme çalışmasının organizasyonu anlamında bilinçli adımların atılması lazım geldiğini, doğru siyasi hedeflerin kitlelere göstermeliyiz, bu hedeflere varmak için kitleleri siyasi aksiyona sokmaya çalışmalıyız, bir siyasetin gerçekleştirilmesi anlamında kitlelerle organik ilişkiler kurmalıyız.

Siyasi mücadeleyi yükseltmek, yaygınlaştırmak, kitleleri devrime giden yolda kitle hareketleri içinde eğitmekten geçer. Kitleleri devrim saflarına kazanmak, onları devrim için eğitmek, doğru siyasi önderliğe ve eylem başı anlamında organik ilişkiler kurmaya dayanır.

Belirli bir mücadele çağrısı hemen bu mücadelenin de organizasyonunda gündeme getirdiğini, örgütlenmenin soyut şeyler üzerinde olamayacağını, belli bir iş üzerinde olabileceğini. Belirli bir mücadeleyi örgütlemenin mümkün olduğunu ve bu noktada hemen kadrolar sorununun gündeme geldiğini. Kadroların sınıflar çatışmalarının her alanında (politik, ekonomik, demokratik, ideolojik çatışma alanlarında) belirli bir politika doğrultusunda mücadeleyi örgütleyen insanlar olduğunu.

Partileşme sürecinin merkezinde kadro çalışmasının yatmakta olduğunu, kadrolaşmayı yaratmayan bir çalışmanın kalıcı bir çalışma olamayacağını. Partileşme sürecinin kadrolaşmanın gelişmesine bağlı bir süreç olduğunu. Önerdikleri devrimci mücadeleyi örgütleyecek yeterli sayıda kadronun yaratılması olarak ifade edilebileceğini, politikanın hayata geçirilmesi için verilecek mücadele artık öyle bir an gelirken bundan sonra bir örgütsel bütün olarak istediği hedeflere yönelebilen bir organizmanın oluşacağını, bu organizmaya parti isminin verildiği.

Salih *İsmail* *İsmail* *İsmail*

olduğu ve yapacağı çalışmalarını açıklamış bulunmaktadırlar. Bütün bu dergilerin incelenmesinde bu amacın bütün neşriyat içinde takip edildiği müşahade edilmiştir.

1977 yılının yaz aylarında kurulan 2 nci MC Hükümetinin takip ettiği ekonomik-siyasi halkın buna karşı takınacağı tavrı değerlendiren Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Mehmet Ali YILMAZ, Ali ALFATLI, Ali BAŞPINAR, Melih PEKDEMİR, M. Akın DİRİK, Sedat KESİM, Sedat GÖÇMEN yaptıkları toplantı sonucunda durum değerlendirmesi yaparak yapılan zamlarında halkta yarattığı hoşnutsuzluğu değerlendirip bir komuoyu oluşturmak ve halkın desteğini kazanmak amacıyla bir kampanya açılmasını ve öteden beri savundukları direniş komitelerinin oluşturulması, kitleleri direnişe sevk etmek maksadıyla hükümeti ve yapılan zamları protesto edecek yazılımaların bildiri ve özel sayılarda desteklenerek gerçekleştirilmesini, örgütsel yapının kurulmasını sağlamak amacıyla seminerler ve konferanslar düzenlenmesi, kanunsuz mitingler tertip edilmesi kararlaştırılmıştır. Bu düşüncelerini gerçekleştirmek için aralarında iş bölümü yapılmış, bölgelere gideceklerle merkezde kalacaklar tesbit edilip görev konularını belirlemişler ve ayrıca örgütsel gelişmelere harcanacak paralar için bir yardım kampanyası açmışlardır ve bu kampanya Ecevit hükümetinin kurulması üzerine kampanyadan bekledikleri amaçlara ulaştıkları inancıyla Ocak 1978'de Tandoğan meydanında düzenlenecek mitingle son vermişlerdir. Bu suretle merkezileşmeye gidilmesi yolunda ilk adımlar atılmıştır.

1977 yılı sonlarına doğru THKP/C DEVRİMCİ YOL ideolojisi doğrultusunda ve devrimci gençlik dernekleri federasyonu paravanı altında yapılan çalışmalar sırasında fikir ayrılıklarının ortaya çıktığı, önce yapının oluşturulması ve daha sonra derginin yayınlanmasını savunan İYÖD kökenli İstanbul grubu yönetiminde bulunan kişiler hizip oluşturdıklarını. otonom bölgeler tezine ilave olarak Ankara grubunun ayrı bir örgütlenmeye gittiği ve kendilerine sevk ve idareci olarak görev verilmemek suretiyle güvenilmediğini ihsas ettirerek örgüt içinde muhalefete başladıklarını, asıl ayrılık sebebinin ise Mahir ÇAYAN'ın THKP/C ve silahlı mücadele anlayışının savunulur gibi görünmesine rağmen yönetici durumunda bulunan pasifistlikle suçlanan kişilere göre yorumlanarak saptırılması ve de direniş komitelerinin geniş kitlelere dayandırılarak örgütsel mücadelenin geniş tabana yayılması ve bu düşüncenin öncü savaşı esasına ters düştüğünün belirtildiği, ayrıca partileşme süreci içinde kimlerin merkez komiteyi oluşturacağı hususunda açıklık bulunmadığı hususuna dayandırmışlardır.

Bu düşünceler çerçevesinde 1978 yılı yazında İstanbul Teknik Üniversitesi derneğinde toplanan baskıcılar olarak adlandırılan Dursun KARATAŞ, Paşa GÜVEN ve Bülent ULUERER ve arkadaşlarının Marksist-Leninist ideolojiyi devrimci yoldan farklı düşündüklerini ortaya koymış olduklarını ve tasviyecilik ve devrimci çizgi adlı büroştürü yayımlayarak devrimci yoldan ayrıldıklarını ve devrimci sol örgütünü kurduklarını duyurmuşlar. Evvelce oluşturulan taban kadroyu kurdukları bu yeni örgüt çatısı altında toplama çalışmalarına başlamışlardır.

[Handwritten signatures and marks]

Kadroların hiçbir zaman pratikten kopuk olarak yetiştirilemeyeceğini, kadroların asli görevinin bulundukları alanlarda ve görevlerde kadro yetiştirmek, kadro çıkarmaya uygun bir çalışma içine girmek olacaktır. Devrimci mücadeleyi yükseltmek kadro çalışması ile, kadro yetiştirebilmek de devrimci mücadeleyi yükseltmekle mümkün olacaktır. Partileşme sürecinin sıkı sıkıya buna bağlı olduğunu, kadro çalışmasının örgütlü bir çalışma olduğunu. Sadece belirli bir siyasi çizginin doğruluğuna inanmış tek tek insanların bireysel çalışmaları şeklinde anlaşılamayacağını, kadro çalışmasının kolektif bir çalışma olarak kavranması lazım geldiğini, bu çalışmada yöneldiği amaçlara uygun, kadroların uğraştığı işin, içine girdiği mücadelenin özelliklerine uygun bir organizasyon gerektireceğini, ancak bu aşamada kadro çalışmasının bu organizasyonun bir siyasi parti organizasyonu olmadığını, partileşme sürecinin karakterine uygun ve bu süreç içinde karşı karşıya oldukları görevlerin yerine getirilmesini sağlayacak olan araçların yaratılması, bu araçların bir çeşit organizasyonu anlamında bir örgütlülük var olacağını ve olmalıdır da. Böyle bir örgütlülük içinde çalışıldığı zaman partinin inşası yolunda ilerlemek mümkündür, kadroların belirli görevlerinin gerçekleştirilmesine hizmet eden organizasyonlar içinde ve bağlı olarak çalışacaklarını, kadroların belirli alanlarda belirli görevleri yerine getirmek üzere örgütlü çalışmalarının temelinde ideolojik birliğin yatması lazım geldiğini ifade etmişlerdir.

Devrimci Yol dergisini teorik ve siyasi yönden yazılar hazırlayıp yayıma hazır hale getirme görevini Melih PEKDEMİR, Oguzhan MÜFTÜOĞLU ve Nasuh MİTAP'ın üstlendikleri, 'in denetiminde basım işini , dağıtım işini de

'in sağladığı, ilk sayısının 5.1977'de DİSK tarafından düzenlenen Taksim mitinginde dağıtıldığı, Askeri Savcılık emanetinin 1981/67 sırasında kayıtlı 'in evinde ele geçen dökümanlar arasında bulunan Devrimci Yol dergisinin 1 Mayıs 1977 tarihli 1 nci sayısının 2 nci sahifesinde "çıkarken" başlığı altında yayımlanma amacının işçi sınıfı ve devrimci hareketin birliğinin devrimci yol görüşü etrafında toparlanmasını sağlamak olduğunu, 12 Mart sonrasının karışıklık ve dağınıklık ortamında yenilginin yarattığı yılgınlık teslimiyet ve kararsızlık ile teorik bulanıklığın sağ eğilimleri güçlendiren bir ortam meydana getirildiğini, bu bakımdan devrimci hareketin toparlanma ve birlik sorununun gündeme getirilmesi, bunun içinde işçi sınıfının siyasi iktidar mücadelesinin bir aracı olarak savaşı partinin yaratılması ve bu partinin Marksist-Leninist ideolojik temeller üzerinde inşa edilmesi ve ideolojik birlik içinde ideolojik mücadelenin gerekli olduğu üzerinde durularak işçi sınıfının siyasi birliğinin oluşturulmasının her şeyden önce bilinçli ve kararlı devrimciler tarafından yürütülecek örgütlü bir mücadele ile gerçekleştirilebileceğini, devrimci yol dergisinin bu anlayışla hizmet edecek olduğu, siyasi sorunları çözümleyebilmek için Türkiye devriminin teorik sorunlarına açıklık kazandıracağını, Devrimci Yol'un gerçek hayatın içinde Emperyalizme ve Faşizme karşı işçi sınıfı ve emekçi halkların kurtuluşu mücadelesi için savaşımlar tarafından çizileceğini belirterek derginin neşrindeki amaçların ne

Sahin *Amir* *Figür* *[Signature]*

Devrimci Sol ayrılığı ile devrimci gençlik dernekleri federasyonunun dağılması üzerine bu dernek içerisinde savunulan ideolojinin gençlik kesiminde eskisi gibi yürütülebilmesi için fiilen dağılan eski federasyonun tüzüğü paralelinde 22.6.1978 tarihinde Ankara Devrimci Gençler Derneği (Ankara DEV-GENÇ)

'ya verilmiştir. Ankara ilinde gençlik kesimi ile ilgili mahalleler birimleri görev alarak devrimci yol ideolojisi doğrultusunda taban oluşturma, kadro oluşturma ve de mahalli birimlerdeki direniş komiteleri ile silahlı direniş birliklerinin militan ihtiyacını teminle görevlendirilen DEV-GENÇ yöneticileri bu çalışmalarını 1978 yılının sonlarından itibaren Ankara İl Şehir Komitesine bağlanmak suretiyle sürdürmüşlerdir.

1978 yılı ortalarında THKP/C DEVRİMCİ YOL siyaseti ve ideolojisi ülke genelinde gelişmiş Marksist-Leninist bir düzenin kurulması yolunda çalışmalar yapılmış, Devrimci Sol tamamen örgütsel yapı dışına çıkması üzerine artık savunulan ve gerçekleştirilmek istenen ideolojik çizgisinde çalışan bir yapılaşma, Ankara'dan merkezden gönderilen yöneticiler marifetiyle kurulmuş ve yavaş yavaş örgütsel yapının gerektirdiği toplu direniş ve eylem kampanyaları düzenlendiği 1978 yılı sonlarında Kahramanmaraş olaylarının meydana gelmesi üzerine baskı yasaları kampanyası dolayısıyla yurdun muhtelif bölgelerine dağılmış olan yöneticiler ortaya çıkan bu yeni durum karşısında takip edilecek siyasetin belirlenmesini tartışmak üzere merkeze çağırılmışlar ve daha önce zaman zaman yapılan görüşmelerin tabanda THKP/C DEVRİMCİ YOL ideolojisinin yayılması ve gelişme eğilimi gösterdiği yolunda umumi kanaat ve müşahadeler de nazarı itibara alınarak kesin bir örgütlenmeye gidilmesi kararına varılmış ve

Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Ali BAŞPINAR, Melih PEKDEMİR, Ali ALFATLI, Mehmet Ali YILMAZ, Sedat KESİM, Sedat GÖÇMEN, M.Akın DİRİK ve Selahattin KARATAŞ'ın iştirakiyle yapılan toplantı sonucu merkezi faaliyetleri yürütmek üzere bir koordinasyon kurulup (Merkez Komite, Yürütme Kurulu) tabandaki en ufak birimler ile merkez arasında irtibatlı disiplinli örgütsel bir yapının oluşturulması, örgütsel çalışmalarına gizlilik esaslarına azami şekilde riayet edilmesi, merkez ile bölgeler arasında irtibatın sistemli bir şekilde yürütülmesi yolunda karara varmışlardır.

Oğuzhan MÜFTÜOĞLU, Nasuh MİTAP, Mehmet Ali YILMAZ ve Ali BAŞPINAR Merkez Komitesini teşkil etmişler. Melih PEKDEMİR ve M.Akın DİRİK merkez komitesine yardımcı olmak üzere merkezde kalıp görev almışlardır. Karadeniz bölgesine , Ege bölgesine , İç Anadolu bölgesine , İstanbul ve çevresine

'in görevlendirilip gönderilmesini kararlaştırmışlar, böylece sanıkların direniş komiteleri kitapçığındaki proleteryanın öncü partisini bir manada oluşturmuşlardır.

Örgütçe merkezileşmeye gidildikten sonra başlangıçta dört kişiden oluşan bu merkez komite 1979 yılının Nisan ayında Ali ALFATLI'nın da alınması üzerine beş kişiye yükseltilmiş, devrimci yol örgütünün yasadışı

Salim *Yılmaz* *İşgün*

çalışmaları yurt çapında bu komite tarafından yönlendirilmiştir.

2) THKP/C DEVRİMCİ YOL'UN ÖRGÜTLENME ŞEKLİ :

A)TÜRKİYE GENELİNDE :

THKP/C DEVRİMCİ YOL örgütlenmesi yukarıdan aşağıya hiyerarşik bir şekilde oluşturulan çeşitli birimlerden meydana gelmiştir.

a)MERKEZ KOMİTESİ : THKP/C DEVRİMCİ YOL'un güncel olaylara göre belirlenen politikasını tesbit edip dergi ve bildirilerle alt birimlere ulaştırarak ülke düzeyinde planlı ve uyumlu bir şekilde uygulanmasını sağlayan ve aynı zamanda bölge komitelerini, il komitelerinin çalışmalarını yönlendiren ve denetleyen ülke düzeyinde komiteler arasındaki irtibat ve işbirliğini sağlama görevini de yerine getiren örgütün yayın organı olan dergi ve matbuayı hazırlayıp dağıtan örgütün en yüksek düzeyde karar organıdır. Merkez komitesi içerisinde yapılan iş bölümü sonucu siyasi-teorik büro, askeri kanat örgütlenmesi, örgütlenme sekreterliği ve basın yayın yurt dışı bürosu adları altında üniteler kurulmuştur.

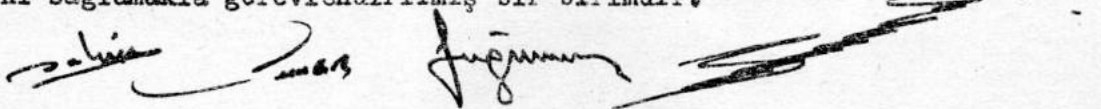
aa)SİYASİ TEORİK BÜRO : Devleti silah zoruyla ortadan kaldırarak yerine işçi köylü ittifakından oluşan vetemilini Marksist-Leninist ideolojiden alan demokratik halk iktidarını gerçekleştirme amacına yönelik örgüt siyasetini ve ideolojisini tesbitle bunun Türkiye çapında uygulanmasını gerçekleştirme vedenetlemekle görevli bir birimdir.

bb)ASKERİ ÖRGÜTLENME : Devrimci Yol ideolojisi doğrultusunda halkı bilinçlendirmeye çalışmak ve sonuçta silahlı halk ayaklanması yaratarak Marksist - Leninist bir devlet düzenini ülkeye getirmek amacıyla eylemlere girişen örgütün karşı devrim güçleri olarak belirlenen kamu görevlileri ve faşist olarak tesbit edilen kişilere karşı gerçekleştirilecek suikastler, gelir sağlamak üzere yapılan silahlı soygunlar, sansasyon yaratmak maksadıyla düzenlenen bombalama eylemlerini yerine getirmek ve eylemlerde örgüt adına müstakillen karar verme yetkisine haiz olmak üzere merkez komite üyelerinden birinin sorumluluğunda ve hücre esasına göre tertip edilen Devrimci Savaş Birlikleri adı altında faaliyet gösteren birimdir.

cc)ÖRGÜTLENME SEKRETERLİĞİ : Bölge komiteleri, il komiteleri,direniş komiteleri ve silahlı direniş birliklerinin faaliyete geçmesini,bölgeler arasındaki iş birliğini sağlayan, bölgelere militan kaydıran, bu faaliyetleri denetleyen merkez komite üyelerinden bir veya ikisinin sorumluluğu altında faaliyet yürüten bir birimdir.

Bu birim ayrıca merkezi kanadın gerçekleştirilmesi konusunda bölgelere ulaştıran ve örgütün bölge sorumlulurandan faaliyetler konusunda rapor almakla görevli bir birimdir.

dd)BASIN-YAYIN VE YURT DIŞI İLİŞKİLERİ BİRİMİ : Örgütün amaç ve stratejisini halk kesimine yayabilmek üzere çıkarılan dergi,bildiri,afiş,büroşür gibi matbuayı hazırlamak, dizgi ve basımının yapılması ve yurt çapında bunların dağıtılmasını gerçekleştiren ve ayrıca yurt dışındaki birimlerle irtibatını sağlamakla görevlendirilmiş bir birimdir.

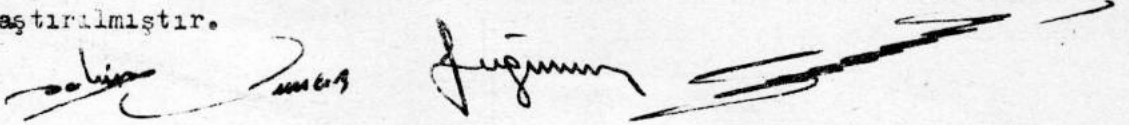

b) GENEL KOMİTE : Üst düzeyde örgüt sorunlarını ve politikasını istişari nitelikte tartışan, tavsiye niteliğinde kararlar alan bir organdır. Genel komite merkez komitesi üyelerini, bölge komite sorumlularıyla belli bir teorik seviyeye sahip bilinçli militanlardan teşekkül etmiştir.

c) BÖLGE KOMİTELERİ : Merkez komitesince saptanan bölgelerde ve bölge sorumluları ile birimlerdeki diğer örgüt militanlarından oluşmuştur. Bölge sorumlularının merkez komitesince tayin edilmekte olup merkez komitesi tarafından tesbit edilen politikaları ve belirli kararları bölgenin özelliklerine göre uygulama alanına koyan, bölgedeki çalışmaları yönlendirebilmek için il komitesi, ilçe komitesi, semt komitesi, gençlik komitesi, işçi ve memur komitesi gibi halk birimlerinin oluşmasını sağlar ve bunları denetler ve ayrıca aralarındaki irtibatı sağlamakta da yükümlüdür. Merkez komitesi Türkiye'yi İstanbul, Marmara, Ege, Karadeniz, İç Anadolu, Çukurova, Malatya-Elazığ, Kars-Erzurum gibi bölgelere ayırmış, özellikle Ankara ile İstanbul bölgesine önem vererek ayrı biçimde teşkilatlanmasını sağlamıştır.

d) DİRENİŞ KOMİTELERİ : En geniş halk kesimleri içinde doğup gelişen faşizme karşı direnme eğilimlerinin örgütlenmesi, bu eğilimlerin devrimci bir direniş mücadelesine dönüştürülmesi gereğinin bir ifadesi olarak önerilmiş ve kurulmuştur. Direniş komitelerinin: Mevcut Anayasal rejimin yıkılması maksadıyla saldırı ve savunma hareketlerinde kullanılmak üzere halk kesiminden oluşturulacak silahlı direniş cephesinin kaynağını teşkil etmesi, faşist saldırılarına karşı direnmede en iyi savunmanın saldırganın ortadan kaldırılması tezinden hareketle saldırılarda da kullanılması, ileride kurulacak halk iktidarının nüvesini oluşturması, halk tarafından oluşturulması düşünülen bu komiteler vasıtasıyla iktidarın uzun dönemde parça parça ele geçirilmesi, devlet yapısının yanında bir alternatif haline dönüşmesi ile iktidar ortağı ve halk iktidarı organı haline getirildiği, halkın devrimden sonra oluşacak komün topluluğuna alıştırılması ve bu düzene geçilmeden önce mahalli birimlerde bu toplum yaşantısının sağlanması, halkın mahalli birimlerde de olsa, kendini yönetmesini temin ile merkezi hükümetin bu suretle lüzumsuzluğu ve anlamsızlığı düşüncesini yaratarak neticede devlete karşı olan yükümlülüklerin yerine getirilmesi düşüncesinin yerleştirilmesi amacıyla sanıklar tarafından önerilip planlanmış olup birçok bölgelerde faaliyete geçirilmiştir.

Genellikle direniş komiteleri silahlı direniş birlikleri, mali, hukuk, propoganda, kültür, eğitim ve istihbarat komiteleri gibi birimleri de ihtiva edecek şekilde teşkilatlandırılmıştır. Direniş komiteleri bünyesinde eğitim çalışmalarına özel ağırlık verilerek geniş kapsamlı bir sorun olarak ele alınmıştır. Eğitim çalışmalarında öncelikle faşizme karşı mücadeleye ait konularda halkın bilinçlendirilmesi, devrimci hareketin halka anlatılmasına özen gösterilmiş, bu maksatla sanıklara yayımlanan dergilerin birçok sayılarında bu konuda her defasında daha geniş bir şekli ile yazılar yazıldığı gibi yazılan bu yazılar daha da şumullendirilip kitapçık haline sokulup mahalli birimlere ulaştırılmıştır.

e)SİLAHLI DİRENİŞ BİRLİKLERİ : Stratejik saldırı aşamasında Cumhuriyet Ordusuna karşı kullanılacak devrimci halk ordusunun oluşturulmasını sağlamak amacıyla merkezden gönderilen DEV-GENÇ kökenli kişilerin önderliğinde halktan kişilerin silahlandırılması ve bu yetişmiş militanların denetiminde silahlı direniş birliklerinin meydana getirilmesi, partileşme süreci aşamasında elde edilen bölgelerin faşist saldırılara karşı korunması, savunulması, mahalli soygunlara iştirak ettirilmesi gibi eylemsel görevlerde kullanılmak üzere kurulmuştur.

Silahlı direniş birlikleri direniş komiteleri bünyesinde özel görev yüklenen bir görev birimidir. Ancak, sanıklarca direniş komitesinin henüz teşekkül ettirilemediği mahalli birimlerde dahi bu silahlı direniş birliklerinin kurulması önerildiği gibi gerçekleştirilmiş olduğu da müşahade edilmiştir.

Direniş komiteleri bünyesinde askeri faaliyetlerin sürdürülmesi amacıyla kurulan silahlı direniş birlikleri daha sonra örgütlenmeye bağlı askeri birim olarak görev yapmış, silahlı direniş birlikleri örgütlenmesi askeri örgütlenmenin aşağıdan yukarıya yani alt kademeden üst kademeye doğru gelişen yanını oluşturmuştur. Silahlı direniş birlikleri yerel birimler içerisinde sorumlularca seçilen ve o bölgenin en yüksek sorumlusu durumunda olan militanın emri altındaki merkezileşen silahlı infaz ve soygun birimleridir.

f)DEVİRİMCİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI : Devrimci Yol örgütünün gelişmesi ve başarısını engellemek için faaliyet gösteren faşist olarak nitelendirilen kişileri ve kurumları tesbit ederek etkisiz duruma getirmek gibi kısa vadede amacı, bu kişi ve kurumlara karşı ileride çıkacak bir iç savaşta hareket biçimini saptamak ve başarıya ulaşıldığında kurulacak devlet arşivinin çekirdeğini oluşturmak gibi uzun vadeli amaçları gerçekleştirmek için örgüt merkez komitesi üyelerinin bir istihbarat biriminin kurulmasına karar vermeleri üzerine bu teşkilat kurulmuştur. Merkez komitesi askeri kanat sorumlusuna bağlı olarak faaliyet gösteren DİT başında bulunan bir sorumlu ve buna bağlı olarak faaliyet gösteren elemanlar vasıtasıyla çalışmalarını sürdürmüştür.

g)DEVİRİMCİ SAVAŞ BİRLİKLERİ : Devrimci Savaş Birlikleri ileride kurulacak gerilla ordularının nüvesini oluşturmak üzere disiplinli ve profesyonel militanlardan oluşturulan ve silahlı direniş birliklerinden ayrı doğrudan merkeze bağlı müstakil bir birim olarak yöneltilen silahlı bir askeri örgütlenmedir. Bu birimlerin elemanları bilinçli, teorisyen, deneyimli, eylem kabiliyeti yüksek kişilerden seçilmiştir. Devrimci savaş birlikleri oluşturulacak ve yıkılmak istenendeğerletin silahlı güçlerine karşı kullanılacak gerilla ordularının nüvesini meydana getirmek, ayrıca gerilla ordularının yetiştirilmesine kadar geçen süre içerisinde merkezin giderek artan giderlerini karşılamak ve silahlı soygun ile kamuda sansasyon yaratacak tipte suikast eylemlerini gerçekleştirmek amacıyla kurulmuş ve bu yolda görevlendirilmiştir. Devrimci savaş birlikleri tamamen müstakil bir örgütlenme yapısına haiz olup militan, malzeme ve mali kaynak gibi sorunlarını üstten tabana doğru çözümlemekte ve en üst merkezden yöneltilen özellikle Ankara ve İstanbul'da faaliyet gösteren bir örgütlenme birimi olup bu örgütlenmede gizliliğe azami dikkat gösterilmiş ve hücre sistemi

[Handwritten signatures and marks]

ile gelişmesi tercih edilmiştir.

B) DEVRİMCİ YOL ANKARA ÖRGÜTLENMESİ :

Devrimci Yol'un Ankara'daki örgütlenmesi merkezle içiçe yürütülmüş Ankara'da örgütün teşkilatlanma yapısı diğer bölge birimlerine göre değişiklik göstermiş, örgütsel faaliyetleri şekli de bu doğrultuda düzenlenmiştir. Ankara il komitesi DEV-GENÇ, mahalleler, memur ve mühendis kesimi ve öğretmenler kesimi örgütlenmesi olarak faaliyet göstermiş, dernekler kamu ve meslek kesimleri ile ilişkileri sağlayan birimler oluşturulmuş, ayrıca Ankara Askeri ve Siyasi örgütlenme yönünden Doğu ve Batı bölgesi şeklinde iki bölgeye ayrılarak teşkilatlandırılmıştır.

a) ANKARA İL KOMİTESİ :

Bu komite aralarında merkez komitesi üyelerinin de bulunduğu militanlardan oluşturulmuştur. Dolayısıyla merkez komitesinin kararlarının uygulanması bu birimde kısa zamanda yerine getirilmiş murakabe ve hiyerarşik disiplin büyük ölçüde sağlanmıştır.

aa) DEV-GENÇ ÖRGÜTLENMESİ :

Örgütün amacı doğrultusunda gençlik kesiminin yönlendirilmesine ilişkin faaliyetlerin yanı sıra yönlendirdikleri kitlelerin teorik ve pratik bilgilerinin geliştirilmesine yönelik faaliyetlerde bulunulmuş, sokak, mahalle, bölge sorumlusu kişilerin yetiştirilip örgüt içerisinde yer almaları temin edilmiş, bölgesel çalışmalarda bu surette insan gücünün kaynağını teşkil etmiştir. Faaliyetlerini genellikle yasal görünüm altında kurulan derneklerde illegal olarak sürdürmüş, çalışmalarını gençlik kesimine yönelterek örgüte militan temin etmek faaliyetlerinde bulunmuştur.

bb) MAHALLE VE BÖLGELER ÖRGÜTLENMESİ :

Örgütün faaliyet alanı olarak özellikle gecekondu bölgeleri seçilerek buradan teşkilatlanmaya önem verilmiş, İncirli ve çevresi, Şentepe ve çevresi, Hasköy ve çevresi, Tuzluçayır, Yenidoğan, Tepecik, Kayaş, Dikmen, Balgat bölgelerinde ayrı ayrı birim sorumluları ihdas edilerek çalışmalar yapılmıştır.

cc) ÖĞRETMENLER - MÜHENDİSLER - MEMURLAR - İŞÇİLER - KAMU VE MESLEK KURULUŞLARI VE DERNEKLERİ İLE İLİŞKİLER :

Örgütlenme çalışmaları sırasında TÖB-DER, TÖM-DER, TÖTED, TÖS-DER, KARMEN-DER, TMMOB, HALKEVLERİ, HALKODALARI gibi kuruluşlarda faaliyetler gösterilerek yönetici kadronun ele geçirilmesi amaç edinilmiş, ayrıca genel politikalar doğrultusunda belirlenen türlü faaliyetlerde ortak tavır takınılması yolunda çalışmalar yapılmış, bu tür kuruluşların yönetim kadrosuna devrimci yol militanlarının ve bu görüşe sempati duyan kişilerin seçilmesinin temini yolunda çalışmalarda bulunulmuş, toplantılar, seminekler ve konferanslar düzenlenerek örgütün ideolojik siyaseti doğrultusunda propaganda yapılması sağlanmıştır. Bu suretle devrimci yol örgütünün etkinliği okullarda, kamu ve meslek kuruluşlarında, derneklerde arttırılmış, çok sayıda kişilerin tertiplenen miting ve gösteri yürüyüşleri gibi kitlesel eylemlere katılması sağlanmıştır.

Sahin *2004/3* *İsmail* *2004/3*

b) ANKARA İLİNDEKİ SİLAHLI ÖRGÜTLENME :

Ankarail komitesi teşkilatı içerisinde yer alan semt ve mahalle örgütlenmeleri daha sonra örgütün merkez komitesine bağlanarak örgütlenme sekreterliğinin talimatları ile yönlendirilmiş Batı ve Doğu bölgeleri, Doğu bölgeleri genel sorumlularıda örgütsel talimatları bu kişiden alarak eylemleri gerçekleştirmişlerdir. Bu birimlerde gizliliğin sağlanması yönünden militanların bir bölgeden diğer bir bölgeye kaydırılmasına hatta Ankara dışında görevlendirilmesine özen gösterilmiş, askeri örgütlenme yönünden doğu ve batı bölgesi genel sorumlularına bağlı olarak semt semt mahalle birimleri oluşturulmuş, bu birimler içerisinde de örgütsel yönden görev bölümü yapılarak hiyerarşik yapı meydana getirilmiş, buna bağlı olarak da disiplinli bir çalışma gerçekleştirilmiştir. Ayrıca bölgelerin silah ihtiyacına göre de toplu ve münferit silah kaydırmaları da yapılmış, militanlar gizliliğeriayet ederek kod isimler kullanmışlardır.

c) YURT DIŞI İLİŞKİLERİ :

Devrimci Yol örgütünün kuruluşu aşamasında üst düzeydeki bir elemanı olan 'ın Cezaevinden firar edip diğer örgüt militanlarının yardımı ile Batı Almanya'ya kaçarak burada yerleşmesi üzerine örgütün yurt dışı faaliyetleride başlatmıştır. Başlangıçta merkez komite üyelerinden birine bağlı olarak faaliyet gösteren daha sonra merkez komite siyasi bürosuna bağlı bunlara yardımcı olan Basın-Yayın ve Yurt dışı irtibat bürosu sorumlusu ile çalışmış, haberleşmeyi mektuplarla yurda gelip dönen kuryelerle sağlayarak DEV-YOL örgütünün Türkiye ve Batı Almanya'daki faaliyetleri ve cereyan eden olaylar hakkında raporlar halinde yekdiğerine bilgi aktarmışlar, yurttan gönderilen raporlar Batı Almanya'da çıkarılan (Türkiye'den Haberler-Türkiye'yi Information) bülten ile (Devrimci İşçi adındaki) gazetede yayımlanmış, ayrıca Türkiye'den Devrimci Yol dergisi örgütün yayınladığı büroşür ve bildiriler 'a Emek dağıtım şirketi kanalıyla gönderildiği, Yurt dışındaki işçi dernekleri adı altında faaliyet gösteren merkezlerle gönderilmiş, örgüt merkez komitesinin isteği üzerine telsiz cihazları, fotoğraf makine ve malzemeleri, film gösterme ve çekme cihazları, silaytlar ve teksir makinesi, kırtasiye ve ayrı ayrı zamanlarda olmak üzere çok miktarda Mark yine kuryeler aracılığıyla getirtilmiş, son olarak da radyo istasyonu kurulması için gerekli malzemeler konusunda yazışmalar yapıldığı anlaşılmıştır.

3) DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN AMAÇ VE STRATEJİSİ :

Türkiye Halk Kurtuluş Partisi Cephesi (THKP/C) DEVRİMCİ YOL örgütü Nisan 1977 tarihinde yayınladığı Devrimci Yol Bildirgesi ve bu tarihten sonra muntazam aralıklarla bu bildirge doğrultusunda devrimci yol dergisi ve özel sayılar zaman zaman kaleme alınarak yayınladıkları aynı doğrultudaki yazı ve teorik büroşürler ile nihai amaçlarının ve bu amaca ulaşabilmek için takip edilecek stratejiyi tesbit edip açıklamışlardır.

A) A M A C I :

Halkın mevcut düzene karşı silahlı olarak örgütlenmesi ve çıkarılacak halk savaşı yoluyla devletin parçalanarak yerine Marksist-Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünü kurmak ve daha sonra sınıfsız toplum düzeni Komünizme geçmek.

B) STRATEJİSİ :

Genelde Marksist-Leninist hareketin milli demokratik devrim (MDD) stratejisini Türkiye'ye özgü şartlarda Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşik muhtevada uygulanmak istenmektedir. Dolayısıyla DEV-YOL örgütlenmesinin stratejisi uzun süreli ve dolambaçlı silahlı halk savaşı stratejisi olarak benimsenmektedir. Devrimci +ol örgütünün devrim için benimsediği strateji Türkiye Emperyalizme bağlı çarpık bir Kapitalist yapıya sahiptir. Türkiye'de Kapitalist kendi iç dinamiği ile değil Emperyalizme bağlı olarak geliştiğinden ülke sürekli olarak ekonomik kiriz içindedir. Bu ekonomik kiriz sosyal ve siyasal alanlarada yansıdığından, kitleler yönetenlerden de ekonomik zorluklar ve sıkıntılardan da yılgınlık ve bakkınlık göstermeye başlar, bu durum ülkede toplumsal alanda huzursuzlukların ve çalkantıların var olması anlamına gelir. Gerek ekonomik sorunların ağırlığı, gerekse toplumsal hareketin güçlenmesi karşısında hükümet edenler acz içinde kalırlar ki bu hal siyasi kiriz olarak tanımlanır. Emperyalizme bağımlılıktan kaynaklandığından bu kiriz yapısaldir ve olgunlaşmamış olarak nitelenir. Olgunlaşmamış milli kiriz ülkede silahlı mücadelenin objektif koşullarının varlığı demektir. Türkiye şartlarında milli kirizin olgunlaşması ve dolayısıyla halk yığınlarının doğrudan doğruya savaşa katılması uzun bir süreç geçirecektir. Halk savaşı olarak nitelendirilen bu savaşın başlangıcında halk yığınları düzene karşı memnuniyetsizlik içinde de olsalargeniş ölçüde mücadeleye katılmazlar. Türkiye'de tarihe ekonomik ve sosyal yapıdan kaynaklanan nedenlerle halk ile devlet otoritesi arasında bir suni denge bulunmaktadır. Hal böyle olunca devrimcilerin başlangıçtaki görevi suni dengeyi kırmak ve halk kitlelerinin düzene karşı açıktan açığa karşı çıkabilmelerini sağlamak olacaktır. Bu aşamada temel görev proleterya partisine ve onun yapacağı silahlı eylemlere düşmektedir. Öncünün silahlı eylemleri kitleleri doğrudan bir biçimde mücadeleye çekebilmek ve katabilmek amacına yöneliktir. Bu dönemde silahlı mücadele silahlı propoganda biçimi ile uygulanır. Silahlı propogandadan amaç, silahlı eylemlerde politika yapabilmektir. Tüm bu faaliyetlerin ardındaki asıl gaye devletin merkezi otoritesinin sanıldığı gibi güçlü olmadığını halka gösterebilmektir. Halk başlangıçta silahlı propoganda eylemlerini tereddütle izleyecek, bu eylemler şaşkınlık yaratacak ancak giderek sempati ve güvene güven de desteğe dönüşecek ve sonuçta devletin güçsüz ve yıkılabilir olduğuna inandırılan halk kitleleri savaşa katılmış olacaktır.

Ülkemizde demokratik halk devrimi uzun ve aşamalı bir halk savaşından geçerek gerçekleştirilecektir. Emperyalizmin üçüncü bunalım döneminin ayırt edici özellikleri sonucu olarak Çin ve Vietnam gibi ülkelerdekinden farklı bir rota izlenecektir.

Halkın savaşa doğrudan katıldığı mücadele aşamalarına partinin örgütlediği ve yürüttüğü bir silahlı mücadele aşamasından geçilerek ulaşılacaktır. Burada önemli olan nokta öncünün devrimci eyleminin bütün halkın devrimci eylemine dönüşebilmesi için proleterya partisinin bu dönüşümü gerçekleştirebilecek bir yapıya sahip olması ve böyle bir anlayışla mücadeleyi sürdürmesidir. Öncünün mücadelesini kendiliğinden bu şekilde devam ettirerek halkın eyleme geçmesini sağlayamayacağı ortadadır. Silahlı mücadeleyi böyle bir anlayışla başarıya ulaştırabilecek bir öncü savaşçı partinin inşası sürecinin (partileşme sürecinin) böyle bir örgütlenme ve mücadele anlayışının fikirlerinin çekirdeklerini barındırması bu anlayışın gerektirdiği bir zorunluluk olarak görülmektedir. Politikleşmiş askeri savaş stratejisi ise halk savaş stratejisidir. Halk savaşının ilk aşaması öncü savaş aşamasından geçecektir. Öncü savaş halk savaşının ilk evresinde gelişecek bir mücadele biçimidir. Bir devrim stratejisi olmayıp taktik bir evredir. Devrim stratejisi devrimin temel ve genel durumunu belirler. Ülkemizde devrim uzun dönemli bir silahlı savaş yolundan ülkeye özgü bir halk savaşından geçerek sonuçlanacaktır. Bu sebeple öncü savaş ülkemizde halk savaşının geçmek zorunda olduğu ara aşama veya taktik evre olmaktadır. Emperyalizmin üçüncü bunalım dönemine has değişmelerinin bir sonucu olarak halk savaşının başlangıç aşaması proleterya partisinin örgütlenip yürüteceği öncü gerilla mücadelesi ile karakterize olacaktır. Emperyalist işgalin biçim değiştirmesi (gizli işgal) Kapitalizmin yukarıdan aşağıya gelişmesi, şehirleşmenin, haberleşmenin ve ulaşımın artması sonucunda halk savaş daha başlangıçtan itibaren köylü gerilla birliklerinin Anti Emperyalist savaşlarının gündeme geldiği klasik halk savaşlarından farklı bir gelişme yolu izleyecektir. Ancak, bu durum temel bir önem taşımaz. Ülkemizde ise yukarıda açıklanan nedenlerle nisbeten uzunca bir dönem devrimci mücadelenin yürütülüşünün karakteristik özelliği olarak özgün bir öneme sahip olacaktır. Devrimci hareketin bugün içinde bulunduğu temel sorun işçi sınıfının bağımsız siyasi hareketini yaratmak, ideolojik kargaşalığı ortadan kaldırmak ve iktidar mücadelesinin manivelası olan kitleleri önder ve örgütlü müfrezesi savaşçı bir partinin yaratılmasıdır. Ülkemizde parti sorunu bu önderliğin Marksist-Leninist ideolojinin temel ilkeleri ışığında örgütlenmesi sorunudur. Bu şekilde belirlenen görüşleri ile ülkemizde verilecek bir öncü savaş neticesi silahlı halk ayaklanmasıyla gerçekleştirilecek proleterya iktidarının kurulması öngörülmektedir.

Özetle: Hakim sınıflarla halk arasında oluşturulmuş olan baskı ve teröre dayalı suni denge proleterya partisinin kurulmasından sonramilitanlar tarafından verilecek öncü savaş vasıtasıyla ortadan kaldırılacak, bundan sonra halk öncü-savaşçı proleterya partisinin önderliğinde daha yoğun bir şekilde harekete geçerek düzene baş kaldıracaktır. Başlatılacak halk savaşının ileri ki aşamalarında halk savaş stratejisi şu amaldan geçerek gerçekleşecektir.

Sahin *Figür*

STRATEJİK SAVUNMA AŞAMASI :

Bu aşamada başlangıçta halkın devrimci kuvvetleri zayıf ve ülke Emperyalizmin gizli işgali altında olduğundan savaşıarak karşı devrimci güçleri zayıflatıp güç kazanılacak, proleterya partisi önderliğinde ileriye dönük gelişme ortamının hazırlanması güç kazanılması sağlanırken halkın savunulması da üstlenilecek,devrimi engelleyici unsurlar olan devletin resmi ve sivil güçleri ile faşist güçlere karşı saldırılar düzenlenilecek, gerektiğinde öldürme, silahlı soygun,kürşunlamaşkundaklama eylemlerine girişilecektir.Bu dönemde ilk etapta şehirler temel,kırsal yöreler ise tali öneme sahip olacak,klasik halk savaşı teorisine nazaran ülkede işçi sınıfının daha önemli olması nedeniyle şehirlerde parti tarafından yönlendirilecek öncü savaşın kitleleri silahlı propoganda yolu ile örgütlenmesini sağlayacak ve bu aşamada asıl olan amaç karşı devrimci güçlerin zayıflatılması olacaktır.

STRATEJİK DENGİ AŞAMASI :

Bu aşamada devlet güçleri ile devrimci güçlerin denge durumuna getirilmesinin amaçlandığı,dolayısıyla karşı devrimci güçlerin yapratılmasını müteakip o zamana kadar oluşturulmuş olan halk ordusu aracılığıyla topyekün silahlar ele geçirilecektir.

STRATEJİK TAARRUZ AŞAMASI :

Denge döneminden siyasi iktidarın ele geçirilmesine kadar olan dönem kapsamaktadır.Bu dönemde halkın silahlanarak düzene karşı ayaklanması sağlanıp mevcut düzenin tüm yöneticileri ile birlikte ortadan kaldırılması ve devletin parçalanarak yerine Marksist-Leninist ideolojiye dayalı proleterya diktatörlüğünün kurulması suretiyle Komünist düzene geçilmesi amaçlanmaktadır.

4)DEVİRİMCI YOL ÖRGÜTÜNÜN YAYIN VE PROPOGANDA FAALİYETLERİ :

Türkiye çapında gençliği ve devrimci potansiyeli THKP/C siyaseti etrafında örgütleyecek,ideolojik mücadeleyi sürdürecekt,devrimci gençliğin birliğini sağlayacak güçte emperyalizme ve oligarşiye karşı devrimci gençlik isimli derginin basılması ve yayımlanması Kasım 1977 yılında sağlanmış,dergide THKP/C yorum ve tanımı ile faşizm konularına ağırlık verilmiştir.Bu dergi mahalli amaçlarla çıkartılmakla birlikte geniş bir kitleye hitap edemez duruma gelmesi üzerine 1977 yılının 1 mayısında geniş bir kesime hitabet eden devrimci yol dergisi yayımlanmış,bu dergi kamuoyuna tanıtmak için de neşrinden önce devrimci yol bildirgesi adlı büroşür çıkarılmıştır. Yayımlanan bu dergi örgütte ait emek dağıtım amacıyla yurt düzeyinde dağıtımı sağlandığı gibi yukarıda da izah edildiği gibi yurt dışına gönderilmiştir.

Devrimci Yol örgütünün temelini oluşturan dergide özellikle örgütün mahalli direniş komitelerinin ne şekilde oluşturulacağı, ne gibi görevler yapacağı,bünyesinde neleri bulundurması gerekeceği konuları ile bazı konularda merkez komitesince alınan kararlar doğrultusunda yürütülen direniş kampanyalarının desteklenmesi,Marksist-Leninist öğretici benimsenebilmek maksadıyla okunması lüzumlu görülen kitap listelerinin tavsiye olunduğu,soru-cevap sütunları ile okuyucuların ideolojik yönden aydınlatıldığı mahalli birimlerde devrimci

[Handwritten signatures and marks]

yol militanları tarafından gerçekleştirilen eylemler hakkında haberler verildiği gibi örgüt tarafından yürütülecek direniş kampanyaları dolayısıyla derginin özel sayıları periyodik sayılarına ilaveten çıkarılmış, bu dergilerde örgütün siyaseti ve amacı doğrultusunda propoganda yapılmış, ayrıca açılan kampanyalar dolayısıyla örgüt militanlarının neşekilde tavar alacağına dair gizli talimatlar verilmiştir.

Ayrıca diğer örgütlerin susturulması amacına gidilmiştir.

Devrimci Yol dergisinin Sıkıyönetim Komutanlıklarınca yayın ve dağıtımı bazı illerde yasaklanmasından sonra da derginin gizlice basım ve dağıtımı sağlanmış, bundan başka ideolojik neşriyat, Devrimci Öğretmen, İşçilerin Sesi, Devrimci Gençlik adı altında 4-5 sayifelik bildiri ve büroşürler şeklinde yayımlar yapılmıştır. Devrimci Yol örgütü yukarıda açıklanan amacına ulaşmak için üye ve sempatizanlarını çoğaltarak devlet gücünün zaafiyetini ve güçsüzlüğünü ispatlamak ve halkın mevcut düzene karşı memnuniyetsizliklerini arttırmak ve onları devrime kazandırmak çabası ile söz konusu edilen yayın organları dışında geniş çapta diğer propoganda faaliyetlerinde bulunmuştur. Örgütün merkez komitesince alınan kararlar ve talimatlar doğrultusunda yurt düzeyinde 1978 yılı Ocak ayında Faşizmi ve hayat pahalılığını protesto, 23-24 Aralık 1978 tarihlerinde 13 büyük ilimizde zamları ve terörü önlemek için çıkarılacak yasaları protesto, 1979 - 1980 yılları 30-31 Martında Kızıldere olaylarını protesto, 1980 yılı Ağustos ayında Fatsa'da devletin güvenlik kuvvetlerince terör odaklarına yapılan baskınları protesto amacına matuf izinli ve izinsiz mitingler düzenlenmiş, ideolojik görüşleri doğrultusunda afişleme, bildiri dağıtma, korsan gösteri, yazı yazma, bombalı ve bombasız pankart asma gibi eylemler ve öldürme-soygun gibi silahlı propoganda mahiyetindeki eylemleri gerçekleştirmişlerdir. Ayrıca öldürülen militan arkadaşlarına cenaze merasimleri düzenlemişler ve bölge halkını ilgilendiren konularda Rize'de çay, Sarayköy'de pamuk, Ege'de tütün, Ordu'da fındık üreticileri ile ilgili gösteri ve yürüyüşler düzenlemişlerdir. 12 Eylül 1980 müdahalesinden sonra dahi merkez komitesinin ideolojik mücadele doğrultusunda neşrettiği büroşürde de belirtildiği şekilde ve bilhassa Ankara'da örgütün kararlarına uygun olarak yönetime karşı eylemlerine devam ederek korsan gösteriler düzenledikleri, afişleme, yazılama, bombalı ve bombasız pankart asma, güvenlik kuvvetlerine koymak, silahlı çatışmaya girmek, gasp ve idamları protesto etmek gibi ve ihbarcılara yönelik eylemlerde de bulunarak ideolojik propoganda faaliyetlerini sürdürmüşlerdir.

5) DEVRİMCİ YOL ÖRGÜTÜNÜN MALİ VE SİLAH KAYNAKLARI :

Devrimci Yol örgütü ihtiyaçlarında kullanılmak üzere gelir temin etmek amacıyla aidat ve bağış toplamak, örgüt adına halktan para toplamak, dergi ve sair matbuatın satışından gelir elde etmek, kamu kuruluşlarındaki kooperatifler ve yardım sandıkları ile ticari ilişkiler kurarak buradan gelir sağlamak ve örgüt adına açılan iş yerlerinin ticari faaliyetlerinden gelir elde etmek yollarını kullandığı gibi yurdun birçok yerinde de silahlı soygunlar yaparak buradan da gelir sağlamış, bu kaynaklardan elde ettiği gelirlerin büyük

[Handwritten signatures and marks]

bir kısmını örgütsel ihtiyaçlarda kullanılmak üzere silah alımlarında sarfetmiş, örgüt evi ve işyerleri harcamaları ile tutuklu örgüt üyelerinin savunma giderleri ve örgüt militanlarının şahsi harcamaları ile basın-yayın masrafı, araç alımları gibi sair örgüt giderlerine sarfedilmiştir.

Örgüt, eylemlerde kullandıkları veya kullanacakları silahları çeşitli kaynaklardan sağlamış, bu cümleden olarak evveleminde silah kaçakçılarından toplu silah satın aldıkları gibi halkın elinde bulunan ve kendilerine sempati duyan şahıslarda bulunan silahları da bu kişilerden alarak eylemlerde kullanmışlardır. Bu silah alımlarında bölgeler kendi ihtiyaç duydukları silahları kendi imkanları ile halktan veya silah kaçakçılarından satın almak suretiyle gerçekleştirdikleri gibi bazen de örgüt merkezince toplu silah alımında da bulunulmuştur.

Ayrıca örneği ileride eylemler bölümünde gösterileceği üzere bombalama eylemlerinde kullandıkları patlayıcı maddeleri de gasp yoluyla temin etmek cihetine gitmişlerdir.

THKP/C DEVRİMCİ YOL'UN ÖRGÜT OLDUĞUNU GÖSTERİR DELİLLER :

Bu bölümde gerek hazırlık tahkikatında gerekse duruşmada toplanan deliller, yazılı deliller ve sanık anlatımları başlıkları altında toplanıp değerlendirilmiştir.

A) YAZILI DELİLLER :

1) Kl.P-2; Dz.180 deki 58 sahifeden ibaret Devrimci Yol bildirgesi, Yukarıda kararın 227 ve 232 nci sahifeleri arasında muhtevası karara geçirilen ve örgütlenmede ilk adımlardan birisi olduğu ifade edilen Nisan 1977 de Oguzhan MÜFTÜOĞLU ve Nasuh MİTAP tarafından yazılıp kaleme alınan ve bu davada yargılanan bir kısım sanıklarında tasvip ve eleştirilerine sunulup yayımına ve dağıtımına karar alınan bu bildiğe ile THKP/C'nin savunulup örgütlenmede temel olarak alındığı, örgütlenme ve kadrolaşma konusunda önerilerde bulunulduğu, nitekim yapılan eğitim çalışmaları ve sair bu amaca hizmet etmiş olup çeşitli kampanyalar açılmış, yasal ve yasal olmayan mitingler, korsanlar düzenlenmiş, bildiriler dağıtılmıştır.

2) Kl.P-2; Dz.189 daki 16 sahifeden ibaret bu kitapçık Ekim 1979 tarihli Devrimci Yol dergisinin Kl.P-2; Dz.25 de bulunan 31 nci sayısının 4 ve 5 nci sahifelerinde de yayımlanmış, ancak kitapçık daha geniş ve şumullü olarak kaleme alınmış olup kanaatimizce halkın anlayacağı dilden yasal engeller nazarı itibara alınarak dergide tamamına değinilmemiş olduğu anlaşılmıştır.

DEVRİMCİLER NİÇİN SAVAŞIYORLAR adlı bu kitapçığın önsözünde " Bugün Türkiye'nin her yanında kıyasıya bir mücadele sürmektedir. İşçilerle, Memurlarla, Köylülerle, Öğretmenlerle, Gençlerle ve yoksul halk kitlelerinin çıkarlarını savunan devrimcilerle sömürücü güçlerin ve ağaların çıkarlarını savunan faşist güçler arasında amansız bir mücadele verilmektedir. Devrimcilerle Faşistler arasında her gün çatışmalar çıkmakta, ölenler, yaralananlar olmaktadır.

Bütün bu mücadelenin kavgaların sebebi nedir?

Ezilen, sömürülen yoksul halkın çıkarları için savaşıyan devrimciler

[Handwritten signatures and marks]

hangi görüşleri savunuyorlar?

Halkın bugün içinde bulunduğu kötülüklerden kurtulması için neler talep ediyorlar?

Halkın yoksulluktan kurtulması, eşitsizliklerin giderilmesi için nasıl bir toplumsal düzen kurulmasını istiyorlar?

Özetle devrimciler niçin savaşıyorlar?

Denildikten sonra tek yol halkın kendi iktidarının kurulmasıdır.

Halkın bugün içinde bulunduğu tüm kötülükleri, yoksulluğu, pahalılığın, işsizliğin ve eşitsizliklerin sebebi bugünkü sömürü düzeni olduğuna işaret edilip mevcut kapitalist sömürü düzenini bütünüyle yıkıp yerine sömürsüz eşitlikçi bir düzen yani sosyalist bir düzen kurulmalıdır denilmektedir. Bunun için de her şeyden önce bugünkü sömürücüler egemenliğine son vermek ve yerine bütün emekçi halkın kendi iktidarını kurmak gerekmektedir.

Sömürücülerin kendi çıkarlarına uygun olarak kurdukları bugünkü siyasi düzene son verilmelidir. Başta işçi sınıfı ve yoksul köylü olmak üzere tüm ezilenler birleşmeli, sömürücülerin siyasi egemenliğine son verilmelidir. Onların bütün siyasi hakimiyet araçlarını ortadan kaldırmalı ve onların yerine halkın kendi hakimiyet organlarını kurmalıdır. Bu ise demokratik halk devriminin gerçekleştirilmesi ve halkın demokratik iktidarının kurulmasının demek olduğunu belirtmektedir.

Sömürücü sınıfların egemenlik aracı ve baskı mekanizması olan mevcut devlet yapısı tüm faşist kurumları ile birlikte lağvedilmeli, yerine halkın kendi demokratik egemenliğini getiren organlar kurulmalıdır denilmektedir. Özet olarak da: Devrimciler, sömürücüler egemenliğini ifade eden bugünkü devletin yerine işçi ve köylülerin egemenliğini getiren yeni bir devletin kurulmasını savunmaktadırlar. Bugünkü mevcut devlet yapısı halkın değil burjuvazinin çıkarları için dönen bütün çarkları ile birlikte kökünden değiştirilmelidir. Emekçi halk kendi kaderini tayin etmek hakkına sahip çıkmalı, devlet emekçi halkın hakimiyetini sağlayacak şekilde yeniden kurulmalıdır.

Ülke bugünkü parlamento yerine halk temsilcilerinin oluşturduğu bir devrimci halk meclisi tarafından yönetilmelidir.

Halkın yerel iktidar organları kurularak en geniş yetkilerle donatılmalıdır.

İşçi, memur, köylü, öğretmen, esnaf gibi halk kesimlerinden oluşan halk komiteleri, işçi ve köylü komiteleri kendilerini ilgilendiren bütün alanları kapsayacak şekilde en geniş yönetim yetkileri ile donatılmalıdır. Başta işçi komiteleri olmak üzere çeşitli kademelerden oluşacak halk komiteleri, yönetimin asli unsurlarından birini oluşturmalıdır.

Ülkenin idaresinde rol oynayan devlet memurları doğrudan halk tarafından seçilmelidir.

Mevcut düzenli ordu teşkilatı bütünüyle dağıtılmalı, yerine halkın silahlanmasına dayanan bir savunma teşkilatlanması getirilmelidir denilmektedir. Bugünkü emperyalizme bağımlı sömürü düzeni kökünden değiştirilmelidir başlıklı üçüncü bölümde de;

S. K. *İşçilerin*

Büyük üretim araçlarının özel mülkiyetine son verilmelidir.

Bütün tekelleri nitelikteki işletmeler, bankalar, sigorta şirketleri ve dış ticaret kamulaştırılmalıdır.

Bütün maden işletme imtiyazları doğal kaynaklar üzerinde kişisel mülkiyet ve imtiyazları karşılıksız olarak kaldırılmalıdır.

Ağır sanayi devletçe geliştirilmeli.

Ülkedeki bütün büyük toprak mülkiyetine son verilmelidir. Demektedirler.

Bu ifade ile "nayasal düzenin temelinden değiştirileceği ana konu olarak işlenmiş ve kurulacak düzende neler yapılacağı izah edilmiş, neticei amaçları burada ortaya konulmuştur. Bir bakıma da ülkenin ve rejimin sanıklarca tahlili yapılmıştır.

3) Kl.P-2; Dz.185 deki Direniş Komiteleri ile Faşizme Karşı Mücadele kitapçığı:

31 sahifeden ibaret kitap haline getirilmiş şekli dergide yayımlananlardan daha geniş ve şumullü olduğu müşahade edilmiştir. Bu kitapçıkta faşizme karşı direniş komitelerinin örgütlendirilmesi önerisiyle direniş komitelerinin kavramının 1975'lerden sonrası Türkiye'sinde alabildiğine yaygın bir faşist terör kampanyasının toplumun bütün kesimlerini kapsayan ak sürdürüldüğü bir dönem içinde ortaya atılmıştır.

İşte direniş komiteleri böyle bir dönemde en geniş halk kesimleri içinde doğup gelişen (faşizme karşı direnme eğilimlerinin örgütlendirilmesi, bu eğilimleri devrimci bir direniş mücadelesine dönüştürülmesi gereğinin) bir ifadesi olarak öngörülmüştür, önerilmiştir. Okullarda, fabrikalarda, mahallelerde, köylerde, özetle faşist terör ve saldırıların ortaya çıktığı her yerde faşizme karşı ortak mücadele komiteleri kurulmalı ve en geniş Anti-Faşist halk kesimlerini bir araya getirecek olan komiteler yaratılan birimde faşist saldırılara karşı her türden savunma tedbirlerini almalı, faşist saldırı ve tehditleri etkisizleştirip geçersiz hale getirmeye çalışılmalıdır.

Devrimci Yol bu örgütlerin sadece faşizme karşı geçici savunma örgütleri değil faşizme karşı mücadeleyi bir devrim sorunu olarak gören devrimci bir anlayışın sonucu olarak uzun vadeli ve kalıcı örgütlenmeler olması gerektiği ve halk-iktidar organlarının nüvesi olarak ele alınmasının gerektiğini ortaya koymuştur, demektedirler.

Yukarıdaki bu ifade ve beyanlardan anlaşıldığı üzere direniş komitelerinin sanıkların savunmalarının aksine kendilerinin önerdikleri anlaşılmaktadır.

Bu itibarla örgütlenmenin bir delili olarak görülmüştür.

Aynı kitapçıkta kuşkusuzdur ki ülkedeki çatışma ve kutuplaşmaların alabildiğine yaygın boyutlara ulaştığı ve toplumun bütün kesimleri içinde faşizme ve mevcut sömürü düzenine karşı tepkilerin ve direnme eğilimlerinin yaygınlaştığı bir dönemde devrimci olma iddiasındaki bir hareketin bu eğilimlere sahip çıkarak onları örgütlemekten, bu eğilimleri devrimci bir doğrultuya kanalize etmeye çalışmaktan ve buna uygun örgütlenmeler bulup geliştirmeye çalış-

[Handwritten signatures and marks]

maktan daha önemli bir görevi olamazdı. Bu önerinin ortaya atılmasından bugüne kadar başarılı-başarısız sayısız örnekler yaşanmıştır. Ülkemizin her tarafında sayısız komiteler kurulmuş, deneyler yaşanmıştır. Bugüne kadarki deneylerin irdelenerek çalışmalarımızdaki hata ve eksikliklerin saptanmasına ve bunların düzeltilmesine çalışmak Faşizme karşı güçlü bir direniş mücadelesinin ve giderek güçlü bir birleşik direniş cephesinin yaratılıp örgütlenilmesi yolundaki devrimci mücadelemizi daha ileri boyutlara yükseltmeliyiz diyerek önsözünde belirtmektedirler.

Direniş komitelerinin sürekliliğine ilişkin sorunlar bölümünde ise; Halk kesimleri içindeki direnme eğilimleri eğer bilinçli bir eyleme dönüştürülmemişse kendiliğinden ortaya çıkmış bir eğilim olarak kalıcı olamaz. Dolayısıyla bu eğilimlerin örgütlenmesinde aracılık sağlanamaz. Bunun için ise halk içindeki mevcut direnme eğilimlerini direniş eylemlerine yani siyasal aktiviteye dönüştürülmüş olması gerekir. Bunun için var olan her türlü direnme eğilimleri eğitilmeye çalışılmalı, direnme eğilimi içindeki unsurlara konumlarına uygun mücadele biçimleri bularak onların güven ve cesaretlerini arttırarak inançlarını pekiştirerek anti-faşist eyleme çekilmeye çalışılmalı, bu doğrultuda ne kadar basit ve küçük olursa olsun faşizme karşı mücadelede daha çok kişinin görev almasına çalışılmalıdır demektirler.

Yukarıdaki bu satırlar ile bölgelerde direniş komitelerinde çalışan devrimci önderlere ve militanlara talimat verildiği, bu bölümde ayrıca mahalli birimlere kazanılan kişilerin eylemlere sokulmasını önerdikleri anlaşılmaktadır. Özellikle direniş komiteleri bünyesinde sürdürülen eğitim çalışmalarına son derece büyük önem verilmelidir, bu çalışmalar asla bir kitap okuma meselesine indirgenmemelidir. Bu noktadaki temel sorumuz kadrolarımızın çoğunlukla genç-tecrübesiz ve bu nedenle yetersiz olmalarından ileri geldiği bilinmektedir. Herhangi bir birimde halka önderlik edebilecek kadrolara sahip bir siyasal örgütlenmemiz mevcut değilse direniş komiteleri çalışmalarının başarıya ulaşmasının mümkün olamayacağı, bu nedenle kadroların siyasal eğitimine büyük ihtiyaç vardır demektirler.

Bu satırları ile de bildirideki kadro sorunlarına tekrar değinilip savunmalarının aksine mahalli birimlere adam gönderildiğini, direniş komiteleri ile merkezin irtibatı olduğu gösterildiği gibi eğitim çalışmalarının ve siyasal bilinçlendirmenin önemine işaret edildiği anlaşılmaktadır. Bu kitapçıkta devamla; Halk yığınları içindeki direniş ve dayanışma eğilimlerini örgütleyip geliştirmeye çalışacağımız yerde bunun tersine seçilecek komitelerde sadece devrimci yolcuların görev alması için çalışıldığı durumlar olmaktadır. Bu tehlikelidir (dar kapıcılık) eğilimine müttefiklerin değerini bilmeyen bir sekreterliğe tekabül eder. Faşizme karşı en geniş bir birleşik direniş cephesinin oluşturulmasını sağlayabileceksek bu cephe içerisinde bizim görüşlerimizden olmayan Komünist, devrimci olmayan halk kesimleri de bulunacaktır. Daha bugünden bir yandan en sıkı devrimci örgütlenmemize oluşturup geliştirmek için çalışılırken diğer yandan da en büyük halk kitleleri devrimimizin müttefikleri saflarına kazanmaya, onlarla ortak mücadele içine girmeye ve yine onlarla devrimci halk demokrasisi ilkeleri altında örgütlenmeye, ortak ör-

Salih *İsmail* *İsmail* *İsmail*

gütlenmeler geliştirmeye çalışmalıyız. Demektedirler.

Yine direniş komitelerini bir çok durumda bir bölge halkının bizim oluşturduğumuz savunma birliklerince korunması olayı olarak ele alınabilmektedir. Direniş komiteleri çalışmalarını içinde ve genelde anti-faşist mücadelesinin geneli açısından silahlı direniş birliklerinin oluşturulması son derece önemli bir mesele olmakla beraber direniş komitelerinin sadece bu boyutları ile ele alınması her şeyden önce halk içindeki direniş eğilimlerini devrimci bir doğrultuya kanalize edilmesi gereğine ters bir anlayıştır demişlerdir.

Yukarıdaki bu satırları ile de direniş komiteleri içerisinde yer alan savunma birlikleri veya silahlı direniş birliklerinin kendilerince oluşturulduğunu ve bu birliklerin devrimci yol örgütlenmesi içinde ayrı bir birim oluşturduğunu ortaya koymuş olmaları itibarıyla iddianın delili olarak kabul edilmiştir.

Bu kitapçıkta devamla direniş komiteleri yalnızca faşizme ve faşist saldırılara karşı savunmayı hedefleyen geçici örgütlenme olarak görülmemekte aynı zamanda halk iktidarının nüvesi olarak ele alınması gerektiği kabul edilmektedir. Demokratik halk cephesinin birer alt birim örgütü olarak görülmelidir. Halkın kendisi tarafından oluşturulan komitede iktidar gücünü yavaş yavaş parça parça üstlenmeye, eski merkezi devlet yapısının yanbaşı ve ona alternatif olarak yeni iktidar odağı haline gelmeye başlayacaktır. Mücadelemizin geliştiği dönemlerde ve bu mücadelenin ileri boyutlara ulaşabildiği bölgelerde direniş komitelerinin birer halk iktidar organı haline dönüştürülebilmesi devrimimizin başarıya ulaşmasındaki en önemli unsurlardan biri olacaktır. Bu olayın yeni bir devletin tohumlarının yavaş yavaş filizlenmeye başlaması demektir. Silahlı direniş birlikleri direniş komiteleri bünyesinde bir alt özel görev komitesi konumundaki örgütlenmelerdir. Direniş komitesi mutlaka bu türden özel görev birliklerine sahip olmalıdır. Burada hemen belirtelim ki böyle bir özel görev birliğinin oluşturulması halkın diğer direniş örgütlenmelerinin faşist saldırılara karşı silahlı savunma görevlerinden soyutlandırılması anlamına gelemez. Direniş komitelerinin örgütlenmesinin bütün unsurlarının faşizme karşı aktif savunma görevleri ile yüklüdür. Silahlı direniş birlikleri ise aynı konudaki özel ihtisas birliğidir. Bunun yanı sıra silahlı direniş birliklerinin proleterya partisini oluşturma konumunda olduğu merkezi askeri örgütlenmelerden de farklı bir konumda olduğunu da unutmamak ve onlara merkezi askeri örgütlenmelerin görev alanına giren ileri düzeydeki saldırı görevlerini yüklememek gerekir. Silahlı direniş birlikleri gerille birlikleri değil halkın faşist saldırılara karşı savunma örgütlenmeleri olmalıdır. Her ne kadar gizliliği esas alan örgütlenmelerse de profesyonel, eğitilmiş unsurlardan oluşan gerilla birlikleri ile yerine getirilebilecek önemli saldırı görevlerini yerine getirmeleri beklenemez. Silahlı direniş birlikleri ile direniş komiteleri arasında ilişki üst komite tarafından sağlanmalıdır. Silahlı direniş birlikleri eylemleri konusunda üst komiteye gerekli bilgi ve genelleme imkanı sağlanması da önemli bir sorun olduğu, silahlı direniş birliklerinin oluşturulması için önce bir direniş komitesi oluşturulması beklenilmemelidir.

[Handwritten signatures and marks]

Devrimci hareketin siyasi örgütlenmesinin oluşturulduğu her birimden mutlaka silahlı direniş birlikleri oluşturulmalıdır denilmektedir.

Kitapçığın bu bölümünde silahlı direniş birliklerinin, ve devrimci savaş birliklerinin örgüt içerisinde yer aldığı, görevleri ve işlevleri konusunda ve hatta denetimleri konusunda bilgileri içerdiği görülmekle bu hususta iddiayı doğrulayan bir delil olarak görülüp kabul edilmiştir.

Keza örgüt içerisindeki hiyerarşik bir yapının bulunduğunu gösterir delil olarak kabul edilmiştir.

Bu kitapçığın 6 nolu önderlik bölümünde 19 ncü sahifesinde "devrimci hareketle (ve giderek proleterya öncü partisi) ile direniş komiteleri arasındaki ilişkinin ve partinin önderlik fonksiyonlarının doğru bir şekilde oluşturulması da gerekecektir" şeklindeki ibareden de örgüt içerisindeki hiyerarşiden ve yönlendiricilikten söz edilmekte olduğu ve proleteryanın bu safhada öncü partisinden söz edilmiş olduğu görülmüş, bir manada proleteryanın öncü partisinden ve merkezi yapısının oluşturulduğu kanaatine ulaşılmıştır.

Diğer bir tabirle bu hususta iddiayı doğrulayan bir delil olarak kabul edilmiştir.

Bu kitapçığın 7 nolu doğru eylem çizgisi bölümünde : Özellikle bölgelerdeki militanların ve yönetici kadroların ne şekilde ve hangi türde eylemler yapılmasını ortaya koydukları gibi bölgelerde çalışan arkadaşlarından ve bölge çalışmalarının değerlendirilmesinden söz edildiği görülmüştür.

Aynı kitapçığın 9 nolu birleşik direniş cephesi bölümünde : Direniş komiteleri aşağıdan yukarıya doğru giderek daha genişçe alanları kapsayacak şekilde kademeli olarak merkezileştirilmelidir. Bu çaba ülke çapındaki bir birleşik direniş cephesinin oluşturulmasının en önemli halkalarından biri olacaktır. Direniş komitelerinin ve silahlı direniş birliklerinin oluşturulması ve ülke çapında merkezileştirilmesi proleteryanın öncü savaşçı partisinden rehberliğinde faşizme karşı halkın zaferini gerçekleştirecek bir silahlı direniş hareketinin oluşturulmasında önemli yer tutacaktır demektelerdir.

4) Kl.P-2; Dz.187 deki 13 sahifelik saflarımızı terk edenler hakkında kitapçık (büroşür) :

Bu kitapçıkta İYÖT kökenli İstanbul grubunda bulunan kişilerin DEV-SOL adı altında ayrı bir örgütlenmeye geçmezdten önceki fikir ayrılıkları konusuna işaret edildiği, bu kişilerin itirazlarının direniş komiteleri, iç savaş tesbiti, öncü savaşının bir devrim stratejisi olmadığı konularında, direniş komitelerinin revizyonist bulunduğu konusunda toplandığı görülmüş, keza bu hususta iddianın tevsikine elverişli delil olarak kabul edilmiştir.

Keza aynı kitapçıkta örgütün merkezi yapısı konusuna da değinildiği anlaşılmıştır.

5) Kl.P-2; Dz.182 deki Teorik Notlar 1,2 kitapçıkları (büroşürleri)

Temmuz 1978 de bu büroşür devrimci yol dergisinin teorik olarak basılmış, 1 nolu büroşür tamamı 79 sahifeden ibaret olup 42 ve 44 ncü sahifelerinde:

Solun *Temmuz* *İzmir*

"Ülkemizdeki bütün değişim unsurlarına rağmen, halk savaşı teorisi- nin temel tezleri öze ülkemiz açısından da geçerlidir. Ülkemiz silahlı müca- dele temelindeki uzun süreli bir halk savaşı sürecinden geçmek zorundadır. Si- lahlı bir mücadele anlayışı temel alınmaksızın, (savaşçı bir partinin yanıssi- ra) güçlü bir askeri örgütlenmeye dayanmaksızın ülkemizdeki siyasi hareketin hiçbir başarı şansı yoktur ve devrim ülkemizde ancak ve ancak böyle bir müca- dele anlayışıyla ve bu şekildeki bir devrimci örgütlenme ile uzun ve zorlu bir devrimci mücadelenin sonucu gerçekleşebilir. Birçoklarına bu tesbit soyu bir halk savaşı tabusu şablonculuk gibi görünebilir. Bizce tam tersine özelli- le ülkemizdeki sınıf mücadelesinin somut gelişimi karşısında bu tesbitler gâ- derek somut bir gerçekliğe dönüşmektedir. Ülkemizde sınıf mücadelesi her gün artan bir şekilde yaygınlaşan silahlı biçimlere dönüşmektedir. Karşı devrim güçlerinin tüm emekçi halklarımıza yönelik faşist saldırılarının her geçen gün arttığı faşist güçlerin emekçi halka karşı ilan ettiği bu yok etme savaşının her geçen gün artarak sürdüğü Ülkemizde burjuvazi ile görünüşte de olsa barış içinde bir devrimci mücadele anlayışı öneren bütün siyasetler bu objektif gerçekler tarafından silinip atılacaktır! (Zaten bu gerçek karşısında tüm re- vizyonist siyasetler çareyi Ecevit hükümetinin faşizm tehlikesini geçici de olsa ortadan kaldırılmasını ummakta ve bunu her şeye rağmen beklemeye devam etmekten başka çıkar bir yol bulamamaktadırlar).

Bugün, hergün yeniden yeniden yaşanan gerçekler, niçin bütün halkı önce barışçı mücadele metodlarını temel alarak silahlı mücadeleye hazırlama- dan silahlı mücadeleye girişiliyor sorusunu geçersiz hale getirmektedir.

Zira savaşı devrimciler değil burjuvazi ilan ediyor ve savaş yaşa- manın bir şartı haline geliyor. Zira emperyalizmin ülkemizdeki gizli işgali işte böyle (kontrgerillası ile, sivil resmi bütün güçleri ile) "bizzat karşı devrimin zora başvurusu" demektir. Bu toplumumuzda her gün yaşamakta oldu- ğumuz gerçeği kavrayamayan ve devrimci mücadeleyi sözde "barış içinde evrim) ve barışçı kitle gösterileri ajitasyon, propoganda ile sınırlandırmaya kalkanlar, bugünkü TİP'in kaçınılmaz kaderiyle karşı karşıyadırlar.

Evet savaşı devrimciler ilan etmiyor ve kendilerinden isteyerek ha- yali halk savaşı tabularına kapılara seçmiyor. Ülkemizde kişiler için doğru olan bir gerçek sınıf mücadelesi açısından daha da geçerlidir. Faşist saldırı- lar karşısında bulunan tek tek kişiler gibi bir siyasi hareketin de herşeyden önce yaşayabilmesi, sonra gelişebilmesi ve burjuvaziye yenekilecek bir duruma gelebilmesi için silahlı mücadeleye dayanması zorunludur.

Buna karşılık emperyalizmin üçüncü bunalım dönemi içerisinde oluşan gelişmeler sonucu ülkemiz devrimi Çin ve Vietnam devrimlerinden farklı ara aşamalardan geçecektir.

Emperyalist işgalin izlenmesi ve kapitalizmin gelişimi, iç pazarın gelişimi, haberleşme, ulaşım ve şehirleşmenin artması nedeniyle ülkemizde halk savaşının ara aşamalarında ve biçimlenişinde farklılaşımalar doğmuştur. Şöyle ki : Eski tip sömürge yarı sömürge ülkelerde gerek merkezi otoritenin güçsüz- lüğü (feodal parçalama) gerekse en geniş köylü yığınlarının ağır bir sopalı

Salih *İsmail* *İsmail* *İsmail*

sömürü (feodal sömürü) altında olması gibi nedenlerle geniş sipontane köylü ayaklanmaları gündeme gelmektedir. Yine emperyalist işgale karşı kolayca eyleme dönüşebilen tepkiler söz konusudur. Bu dönemlerde halk savaşları bu nesnel ortam üzerinde gelişmektedir. Oysa durum bugün farklıdır, bugün merkezi otoritenin güçlenmesi (feodal parçalanmanın olmaması) iç pazarın genişlemesi (feodal sömürünün yerini kapitalist sömürünün alması) ulaşım, haberleşme ve benzerlerinin artması emperyalist işgalin biçim değiştirmesi sonucu artık eskisi gibi sipontane köylü ayaklanmaları olmamaktadır. (Mahir ÇAYAN klasik sömürge, yarı sömürge ülkelerden olan gayeseli-toplumsal farklılaşmayı suni denge başlığı altında incelemiştir.) İşte bu değişimler sonucu olarak da ülkemizdeki halk savaşının ilk dönemi öncü savaşı ile karakterize olacaktır. Yani savaşın başlangıç dönemlerinde proleterya partisinin örgütlediği silahlı mücadelelerin niteliği doğrudan halk kitlelerinin yer aldığı silahlı halk hareketi şeklinde olmayacaktır. Bu dönemlerde silahlı eylemlerin temel amacı da halk yığınlarının devrim saflarına çekilmesi olacaktır. Demişlerdir.

Bu büroşürün Leninist devrim teorisi ve objektif subjektif şartları Türkiye devriminin yoluna ilişkin bazı özellikleri ihtiva ettiği. Mahir ÇAYAN'ın toplu yazılarından da ihtilalin yolu bildirisinden pasajlar alınıp savunulup benimsenmiş olduğu, özellikle halk savaşı teorisinin ülkemiz açısından da geçerli olduğu vurgulanmış, bu dönemdeki silahlı eylemlerin temel amacının da halk yığınlarının devrim saflarına çekilmesi olduğu açıklanmıştır.

Ortaya konulan kararın ileri aşamalarında değerlendirilecek olan silahlı eylemlerin amaç ve niteliği gözönüne alındığında devrimci yol örgütünün öncü savaşını başlattığı müşahade edilmiş, bu itibarla da bu büroşürdeki konuların örgütün amaç ve stratejisini belirlediğinin delili olarak değerlendirilip kabul edilmiştir.

Tamamı 22 sayfeden ibaret Teorik Notlar 2 büroşüründe ise THKP/C'nin oluşum süresi, THKP/C'nin silahlı hareketi başlatma zorunluluğunda kalması, THKP/C'nin eksiklik ve zaafı üzerine belirlenen konularda devrimci yol dergisinin teorik eki olarak devrimci sol ayırımından sonra kaleme alınmış olduğu müşahade edilmiştir.

6) Kl.P-3; Dz.34 deki 26 sayifelik Direniş Komiteleri ile ilgili tektir :

Devrimci Yol dergisinin Kl.P-1; Dz.23 de bulunan 3 Eylül 1979 tarihli 30 ncu sayısının 8 ve 9 ncu sayfelerinde faşizme karşı halkın direniş komiteleri başlığı altında yer alan yazıda ortaya konulan görüşlerin tartışması ile ilgili olduğu görülmüş, burada: Ancak, çoğu arkadaşlarımız direniş komiteleri oluşturulması çalışmasına başlayarak onun örgütlenmesini yarı yarıya bitirme avantajına sahip olmayı bilemiyor, bunun başta gelen nedenleri arasında direniş komitesi çalışmalarının neredeyse bir tabu olarak görmek direniş komitesi yaratılmasını çok güç bir iş, mücadelenin epeyi ileriki aşamalarında benimsenecek bir görev olarak görmek anlayışı yatıyor. Kısacası direniş komiteleri teorik olarak savunuluyor. Opportunistlerin halk kitleleri karşısındaki

çaresizliği yanında bizim etkili bir silahımız olarak övünç vesilesi yapılıyor. Halkı direniş komiteleri örgütlenmesinin propogandası yapılıyor, ama sıra pratikte direniş komitelerinin oluşturulmasına geldiğinde yerinde sayma devam ediliyor deniliyor.

Direniş komitelerinin genelde halk savaşındaki rolü üzerine de öncü savaş aşamasında öncünün eylemi ile halkın direnişi arasında volan kayışı olduğu anlaşılmamaktadır. Bazı arkadaşlar tarafından direniş komiteleri çalışmalarını öncü savaşın sonunda (yani suni dengenin kırıldığı, halk kitlelerinin silahlı mücadeleye geniş ölçülerde katıldığı bir aşamada) halk kitlelerinin bu mücadelesini örgütlemek olarak görülmektedir. Bundan dolayı bugünün siyasi görevleri sürekli olarak ertelenmektedir. Bir başka deyişle de ön çalışma gereğinden fazla uzatılmış olmaktadır. Öte yandan direniş komitesinin iktidarı alma mücadelemizdeki önemli rolü onu halk iktidar nüvesi olma özelliğiyle anlaşılmamaktadır demişlerdir.

Ne foka ne de revizyonist düzen partisi diğer devrimci hareketimiz, emekçi halkı zafere götürecek öncü savaşçı bir parti anlayışını savunmaktadır. Öncü savaşçı parti esas olarak savaşçı niteliği ile ve bu niteliğe uygun devrimci programı ile revizyonist partilerden ayrılmaktadır. Öncü savaşçı parti savaşçı niteliği yanı sıra tüm halk kesimlerini hayatın her alanında mücadeleye katmayı gözetken örgütsel yapısı ve eylem çizgisi ile de foka örgütlenmelerinden ayrı bir özellik taşımaktadır.

Direniş komitesi çalışması ile görevlendirilen devrimci örgütçülerin (siyasal kadroların) genel olarak direniş komiteleri konusunda, özel olarak çalışacakları birim konusunda özel bir eğitime tabi tutulmaları gerekir.

"Bildirgede demokratik halk devriminin üç ana başlığı bağımsızlık meselesinin, toprak meselesinin ve milli meselesinin çözümü olarak sunulmuş olduğunu, demokratik halk devriminin ve onun yaratılmış yolu olan halk savaşının örgüt biçimlerinden biri olarak direniş komitesinin genelde ezilen kurt ulusunun özelde yoksun kurt köylülerinin devrimci mücadelesinin örgütlenmesinde de önemli bir role sahip olacağı muhakkaktır."

Kuşku yoktur ki yoksul kurt köylüleri fakir olarak toprak ağalarına karşı sürdürdükleri sınıf mücadelesiyoluyla devrimci mücadeleye kazanılacaktır. Bu nedenle direniş komitesi özünde köylü komiteleri olacaktır. Kurt köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesi bu köylü komitelerinde somutlandırılacaktır. "Biz Türkiye Kürdistanındaki Komünistlerin, Marksist-Leninistlerin (yani bugünkü koşullarda devrimci yolcuların) ayrı bir proleterya partisinde ayrı bir Komünist partide örgütlenmelerinden yana değiliz" demişlerdir.

Bu teksirde direniş komiteleri örgütlenmesinde arkadaş çalışmaları, Marksist-Leninist devrimci yolcular ibaresinde: Devrimci yolun bir örgüt olduğu ortaya konulduğu gibi teksirin 22 ve 23 nü sahifelerinde ortaya konulacak eylemlerle nasıl davranılması gerektiği yolunda militanlara talimat verildiği gibi önerilerde de bulunulduğu merkezi siyasi bir örgütlülüğün gerektiğine işaret edilerek direniş birliklerinin eylemlerinin kendiliğinden oluştuğunu ortadan kaldırmada da ve sürekliliğini kılmada bu nedenle bir an önce direniş birliklerinin kurulması lazım geldiğini ortaya koymuşlar, direniş komitelerinin

[Handwritten signatures and marks]

bugün ve yarın için önemine tekrar tekrar işaret ederek safahattaki görevlerinden de söz edip halk savaşındaki konumunu da belirtmişler, bildirgenin temel kalın çizgilerine icraatlarının dayandığı belirtip kürt meselesi ile direniş komitelerini bağdaştırmışlardır. Bu itibarla da bu teksir bütünüyle devrimci yol örgütünün varlığını gösterir delil olarak kabul edilmiştir.

7) Kl.P-3; Dz.68 deki bugünkü durum ve görevlerimiz başlıklı iki sahifeden ibaret bildiri :

12 Eylül sonrası Oğuzhan MÜFTÜOĞLU ve Nasuh MİTAP tarafından yayınlanan Kl.P-2 deki 7 sahifelik bildiriden önce buna temelteşkil eden yazıda özellikle 12 Eylül sonrası yeni görevlerden yeni döneme has örgütlenme ve eylem şekillerinden söz edilip dar ve gizli örgütlenmelerden DSB eylemleri tayin edici silahlı mücadelesinden söz edildiği müşahade edilip bu hususun da 12 Eylül sonrası devrimci yol örgütünün giriştiği eylemlerin bir delili olarak kabuledilmiştir.

8) Kl.P-2; Dz.179 daki bir devrimci hareketin başarı şansı cümlesiyle başlayan yedi sahifelik bildiri :

Bu bildirinin ne şekilde ve kimde yakalanıp ele geçtiğine dair bilgi bulunmadığı gibi bu konuda Askeri Savcılığa yazılan yazımıza verilen cevaptan da müsbet bir netice alınamamakla birlikte bu bildirgede 12 eylül sonrası örgütün mücadele biçimleri ve yeni tür örgütlenmeler ve eylem biçimleri şeklinde talimatları içerdiği müşahade edilmiş, ortaya konulan eylemlerle bildiride belirtilen hususlar benzerlik arzettiğinden örgütün ve eylemlerin varlığı konusunda delil olarak kabul edilmiştir.

9) Sanıklardan 'in İstanbul'daki evinde ele geçen emanetin 1981/67 sırasında kayıtlı dergi ve belgeler :

1 Mayıs 1977 tarihli devrimci yol dergisinin 1 nci sayısı : 2 nci sahifede çıkarken başlıklı yazı bu konum kararın yukarıki sahifelerinde özetle yazılmış olduğundan burada ayrıca tekrara gerek görülmemiştir.

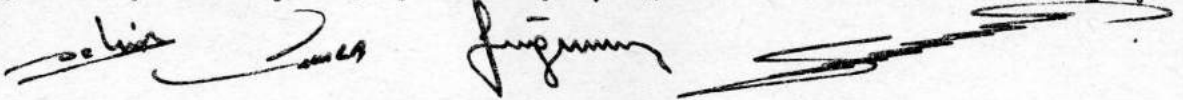
1 Haziran 1977 tarihli 3 nci sayısının 5 nci sahifesinde ODTÜ öğrencilerinin örgütlü ve kararlı mücadelesi başarıya ulaşacaktır,

15 Haziran 1977 tarihli derginin 10 sahifesinde devrimcilerin sesi tüm yurttan dalga dalga yükseliyor,

19 Eylül 1977 tarihli 9 ncu sayısının 1 nci sahifesinde gün mücadele günüdür, 2 nci sahifesinde: Köylü hareketleri ve kırsal kesimde devrimci mücadele, 8,9, 10 ncu sahifelerinde Türkiye'de kürt meselesi ve devrimci hareketin görevleri,

21 Ekim 1977 tarihli 10 ncu sayısının 6,7 nci sahifesinde devrimci gençlik anti-faşist mücadeleyi sürdürüyor, 8,9 ncu sahifelerinde faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası genişliyor, 6 nci sahifesinde ayrıca ODTÜ açılсын, faşistler atılсын,

28 Kasım 1977 tarihli 11 nci sayısının 3 ncu sahifesinde kampanya çalışmaları ve genel seçimler, 4,5 nci sahifesinde faşist zulme ve hayat pahalılığına karşı direniş kampanyası sürüyor, 8,9 ncu sahifesinde devrimci genç

lik dernekleri federasyonu başkanı YILMAZ "faşizme karşı mücadele bilincini oluşturmak, anti-faşist mücadelenin özüdür",

11 Ocak 1978 tarihli 12 nci sayısının 10 ncu sahifesinde kampanya ve bağış sonuçlarını açıklıyoruz, 12,13,14,15 nci sahifelerinde devrimci yol taraftarlarımızın kampanya değerlendirmeleri çalışmaları,

15 Ocak 1978 tarihli 13 ncu sayısının 11 nci sahifesinde direniş komiteleri, parti cephe sorunu,

14 Şubat 1978 tarihli 14 ncu sayısının 9 ve 10 ncu sahifelerinde faşist zulme ve hayat pahalılığına karşı direniş kampanyasının genel değerlendirilmesi,

Mart 1978 tarihli 16 nci sayısının 16 nci sahifesinde faşistlerin silahlı, bombalı katliamları karşısında direnme hakkımızı kullanalım,

1 Mayıs 1978 tarihli 17 nci sayısının 9 ncu sahifesinde gençliğin örgütlenme mücadelesi ve DEV-GENÇ,

20 Haziran 1978 tarihli 19 ncu sayısının 13 ncu sahifesinde saflarımızı terk edenler hakkında,

31 Temmuz 1978 tarihli 20 nci sayısının 10,11,12 nci sahifelerinde devrimci hareketin bugünkü görevleri ve mücadele biçimi sorunu,

30 Kasım 1978 tarihli 24 ncu sayısının 2 nci sahifesinde yeni yasaları karşı çıkılmalıdır,

22 Aralık 1978 tarihli 25 nci sayısının 3 ncu sahifesinde yeni devalüasyona ve zamlara karşı 13 ilde miting yapıldı,

3 Eylül 1979 tarihli 30 ncu sayısının 2 ve 3 ncu sahifelerinde nam-luların gölgesindeki seçim aldatmacasına hayır, direniş komiteleri,

Ekim 1979 tarihli 31 nci sayısının 4 ve 5 nci sahifelerinde devrim-ciler ne için savaşıyor,

1 Kasım 1979 tarihli 32 nci sayısının 5 nci sahifesinde boykot etki-li bir siyasi protesto eylemi olarak gerçekleşti, seçimlerden sonra siyasi durum ve devrimci mücadele,

Mayıs 1980 tarihli Özel sayı 1 Mayıs coşku ile kutlandı,

Kl.P-1; Dz.14'deki 5 Ocak 1979 tarihli dergide 3 ncu sahifede dire-niş komitelerinin önerilmesi ile ilgili sıkıyönetim gelişmeler ve faşizme kar-şı yeni görevler, 5 nci sahifesinde faşizme karşı direniş komitelerinde birle-şelim,

Aynı kl. Dz.15'deki 20 Eylül 1978 tarihli 22 nci sayısındaki 8 ve 9 ncu sahifelerde bulunan suni denge ve öncü savaş ve direniş komitelerini içeren,

Aynı Kl.Dz.16'daki 21 Ağustos 1978 tarihli 21 nci sayısının 9 ncu sahifesinde Marmara ve Çukurova DEV-GENÇ'in kuruluşu ile ilgili,

Aynı Kl.Dz.18'deki 24 ekim 1978 tarihli 23 ncu sayısının 4 ncu sa-hifesinde Cumhuriyet boykotu başarı ile sonuçlandı, yazılama, bildiri dağıtma ev ev yapıldı.(İnsan unsuru yüzünden)

Kl.P-2; Dz.172'deki emperyalizme ve oligarşiye karşı devrimci genç-likten seçimler,

Kl.P-1; Dz.1 deki Aralık 1978 tarihli özel sayıda yeni devalüasyonlara, yeni zamlara hayır, yeni faşist baskı yasalarına hayır,

Aynı Kl. Dz.3 deki 16 Ağustos 1979 tarihli 37 özel sayılı dergideki faşist zulme karşı direnmek, faşistleri atmak, tüm halk güçlerini birleştirmek çeşitli kesimlerde örgütlenmek, demokratik halk iktidarını kurmak için mücadele etmek ve örgütlenmelerle ilgili,

Aynı Kl. Dz.9 daki Haziran 1980 tarihli 36 no. sayıdaki askıcılar ve tesbitler, direniş komiteleri konusunda iç savaş tesbiti,

Aynı Kl.Dz.10 daki Mayıs 1980 tarihli özel sayı yasaklar sökmeyi, anma günlerinin amacı nedir,

Aynı Kl.dz.11 deki 3 Aralık 1979 tarihli 33 no. sayısındaki yeni bir dönem ve yeni mücadele günleri,(3 no. sayısındaki bu yazıda Demirel'in MC Hükümetini kurup güvenoyu aldıktan sonra örgütlenmeler ve çalışmalar yolundaki talimatlar),

Aynı Kl.Dz.35 deki 12 Haziran 1978 tarihli 21inci özel sayıda DEV-GENÇ (örgütlenmelerle bağlantısı),

Aynı Kl.Dz.39 daki Demokrat Gazetesi ile ilgili,

Başlıklı yazılarda Devrimci Yol dergisinin ilk sayısında yayımlanan önsözünde belirtilen yayın politikası dahilinde yazılar yazıldığı, bu yazılar ile örgüt militanlarına yapılacak eylemler, takınılacak tatarlar konusunda talimatlar verildiği, merkezi kararlar doğrultusunda gerçekleştirilen kampanyalarla ilgili talimatlar verildiği, özellikle siyasi yönden militanların eğitilmesi gayesiyle teorik konularda yazılar yazıldığı müşahade edilmiş, bu itibarla da Devrimci Yol dergilerinin örgütün bir yayın organı olduğu sonucuna varılıp yukarıdaki dergi ve özel sayıların Devrimci Yol örgütünün varlığını gösterir delilleri olarak kabul edilmişlerdir.

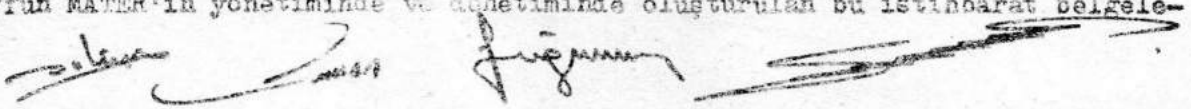
10) Kl.B-9 - 21 deki Devrimci istihbarat teşkilatı ile ilgili deliller:

Kl.B-1; Dz.97/1 deki 5.12.1980 tarihli tutanakla 'nın de. evinde ele geçirilen istihbaratla ilgili dokümanlar ve fihrist defteri,

Aynı Kl.Dz.8/6 daki 3.12.1980 tarihli sanık 'nın gösterdiği yerde ele geçen istihbarat dokümanları,

Kl.A-3; Dz.94 deki 4.12.1980 tarihli sanıklardan 'nın deki evinde ele geçen, dokümü aynı klasör dizi 10 daki Askeri Savcılıkça tanzim edilen tutanakta belirtilen istihbarat notları,

Askeri Savcılık emanetinin 1981/11 ve 1980/104 sırasında kayıtlı bu istihbarat notlarından kartatekslerde ve fihrist defterlerinde devrimci yol örgütünün D.İ.T. adı ile anılan istihbarat birimi bulunduğu birçok kişi hakkında istihbarat toplandığı, haklarında istihbari bilgiler edinilen bazı şahıslara da olaylar bölümünde değerlendirileceği üzere öldürme,öldürmeye teşebbüs şeklinde vuku bulan eylemler yapıldığı anlaşılmış, sanıklardan Osman Tayfun MATER'in yönetiminde ve denetiminde oluşturulan bu istihbarat belgele-

rinin değişik muhitlerde ve birimlerde faaliyet gösteren devrimci yol örgütü militanları veya sempatizanlarında yakalanmış olması, örgütün bir istihbarat birimi mevcudiyetini gösterir delili olmakla birlikte; Örgütün varlığını ve bu birimde çalışan militanların çalışmalarını gösterir maddi delil olarak kabul edilmesi sonucuna varılmıştır.

11) Kl.B-8; Dz. 4 nolu dosyada bulunan 'in Yenişehir Ziraat Bankası nolu hesap hılasası:

Hesaba yatırılan paraların dergi gelirlerinden sağlandığı gibi Karaman'da kuyumculuk yapan 'le münasebetlerini tevsik edici delil olarak kabul edilip nitelendirilmiştir.

12) Kl.N-1; -Kl.N-22 de bulunan Kl.E-8; Dz.142 deki 9.11.1980 tarihli tutanakla 'indedesine ait köyündeki evde yapılan aramada ele geçen; Kl.E-8; Dz.140-133 de ele geçen 20.12.1980 tarihli tutanakta muhtevası tesbit edilen baskıda kullanılan dökümanlar;

Devrimci Yol ve DEV-GENÇ adına düzenlenen gösterileri, açık hava toplantılarına ait fotoğraflar, örgütseldökümanlar, Deniz GEZMİŞ, Mahir ÇAYAN, Ulaş BARDAKÇI ile ilgili fotoğraflar ve afişler, ölen devrimci gençlik ve Dev-Yol üyelerine ait fotoğraflar, afişler, film negatifleri, duvar afişleri, el ilanları, bildiriler, basında çıkan siyasi olaylarla ilgili gazete kopyaları, kampanya bildirileri ve saireler.

13) Kl.A-2; Dz.279 daki 1.10.1981 tarihli tutanak :
deki yerde ele geçen matbaa makinası, AB DICK marka baskı makinası, bir adet kalıp ışıklandırma makinası (Ankara Emniyet Müdürlüğünde muhafaza altında).

14) Bölgelerde ele geçen silahlardaki benzerlik, Hatay'dan gelen silahların değişik bölgelerde ele geçmesi. (İleride sanık eylem ilişkileri bölümünde diğer bir tabirle münferit sanık bölümlerinde ne şekilde ve kimde ele geçtiği ayrıca belirtileceğinden tekrara meydan vermemek için bu bölümde ayrıca açıklama yapılmaya gerek görülmemiştir.)

15) Aynı tarihlerde çeşitli bölgelerde aynı nitelikte eylemlerin yapılmış olması, İleride eylemler bölümünde açıklanacağı üzere bazı tip eylemler aynı tarihte veya birbirini takip eden tarihlerde değişik muhitlerde gerçekleştirilmiş bulunduğu müşahade edilmiştir. Örneğin Bankalara yönelik eylemler devrimci yol örgütü militanları tarafından aynı tarihlerde değişik muhitlerde gerçekleştirilmiş olması, bu eylemlerin aynı gece aynı kişilerce gerçekleştirilmesinin maddi imkansızlığı karşısında başka başka militanlarca gerçekleştirildiği kabul edilmiştir. Bundan da aynı nitelikli eylemlerin aynı merkezden verilmiş bir karar doğrultusunda icra edildiği kanaat ve sonucuna ulaşılmıştır. Bu itibarla da örgütün merkezi bir yapısının ve hiyerarşisinin bulunduğu anlaşılmıştır.

Devrimci Yol Örgütünün merkezi ve hiyerarşik bir yapıya sahip olduğunu, herkesin sorumlularının verdiği talimatlardairesinde hareket ettiğini, Devrimci Yol örgütlenmesinin yanında buna bağlı Devrimci Öğretmenler, Devrimci Memurlar, Devrimci İşçiler, DEV-GENÇ örgütlenmelerinin de bulunduğu kendinin de içinde yer aldığı DEV-GENÇ örgütlenmesinin okullara ve çevresindeki bölgelere baktığını izah etmiş olması, ve bu örgüt adına katıldığı eylemleri açıklamış olması itibariyle sanığın beyanları örgütün varlığını gösterir iddianın tevsikine elverişli delil olarak kabul edilmiştir.

13) : Brl.Kl.37/A; 5.9.1985 tarihli celsedeki duruşma tutanağı 2-6 ncı sahifelerde tesbitedilen duruşmadaki sorgulaması ile bu sorgulamasında doğruluğunu beyan edip tekrar ettiği emniyet, Askeri Savcılık ifadeleri ile bu sanığın değişik tarihlerde ibraz ettiği açıklamalarını muhtevi dilekçelerin tümünde :

Devrimci Yolun merkezi yapıya haiz bir örgüt olduğunu, bu örgüt içerisindeki okul sorumluluğu yanında bölge sorumluluğunda izah edip Ankara ve Malatya'da gerçekleştirdiği eylemler ile bu eylemlere katılan kişiler konusunda da açık-seçik samimi bir şekilde ikrarlarda bulunduğu görülmüş,

İleride münferit bölümünde ve olayların incelenmesi sırasında izah edilecek maddi kanıtlarla da desteklenen bu açıklamaları örgütün mevcudiyetini bölgesel ve okul faaliyetlerini gösterir iddiayı doğrular ve tevsik eden delil niteliğinde görülüp kabul edilmiştir.

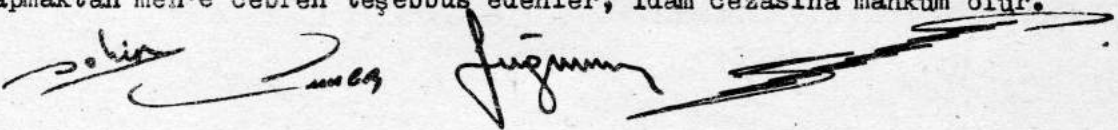
Yukarıda muhtevası ve neye hizmet ettiği, ne şekilde anlaşıldığına işaret edilen sanıklarca ortaya konulup dava evrakı arasında bulunan Askeri Savcılıkça dosyaya ibraz edilen yazılı deliller ve sanıklardan bir kısmının samimiyetinden ve doğruluğundan şüphe edilmeyen maddi kanıtlarla da desteklenen safahattaki beyanları ile teville kaçan savunmaları, ileride eylemler bölümünde tahlil edilecek deliller, keza münferit sanıklar bölümlerinde değinilecek deliller muvacehesinde sanıkların yukarıda belirtilen savunmalarına itibar edilmemiş. THKP/C DEVRİMCİ YOL'un yukarıdaki tesbitte de belirtildiği üzere mevcut Anayasal düzeni cebren değiştirmeye kalkışan Yasadışı bir örgüt, silahlı bir çete olduğu kanaat ve sonucuna varılmıştır.

D Ö R D Ü N C Ü B Ö L Ü M

S U Ç U N H U K U K İ V A S F I

I) T.C.K.NUN 146 NCI MADDESİ :

T.C.K.nun 146 ncı maddesinde aynen "Türkiye Cumhuriyeti Teşkilatı Esasiye Kanununun tamamını veya bir kısmını tagyir ve tebdil veya ilgaya ve bu Kanun ile teşekkül etmiş olan Büyük Millet Meclisini iskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs edenler, idam cezasına mahkum olur.

65 nci madde de gösterilen şekil ve suretlerle gerek yalnızca gerek birkaç kişi ile birlikte kavli veya tahriri veya fiili fesat çıkararak veya meydan ve sokaklarda ve nasın toplandığı mahallerde nutuk irad veyahut yafta talik ve neşriyat icra ederek bu cürümleri işlemeye teşvik edenler hakkında, yapılan fesat teşebbüs derecesinde kalsa dahi, idam cezası hükmolunur.

Birinci fıkrada yazılı suça ikinci fıkrada gösterilenden gayri surette iştirak eden fer'i şerikler hakkında beş seneden onbeş seneye kadar ağır hapis ve amme hizmetlerinden müebbeden memnuiyet cezası hükmolunur." Denilmektedir.

a) Suçun maddi unsuru :

Maddede geçen teşkilatı esasiye kanunu ile kastedilen Türkiye Cumhuriyeti Anayasasıdır. Maddede belirtilen Anayasanın tamamını veya bir kısmını tagyir, tebdil veya ilgasına veya Büyük Millet Meclisini devirmeye veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs etmek bu suçun maddi unsurudur.

Maddede nakıs ve tam teşebbüs ayırımı yapılmaksızın teşebbüs edenler tabiri kullanılarak gerçekleşen bir netice aranmayıp, kastedilen neticenin gerçekleşebilme tehlikesinin varlığı cezalandırma için yeterli görülmüş ve tehlike düşüncesine dayalı olarak da teşebbüs halinde dahi tamamlanmış suça ait ceza ile cezalandırma esası getirilmiştir.

Tagyirin lügat manası başkalaştırma, değiştirme, bozma; Tebdilin lügat manası değiştirme, başka kılığa koyma; İlğanın lügat manası kaldırma, bozma, hükümsüz bırakma, yürürlükten kaldırmayı tazammun eder. Maddede geçen "cebir" şahıs veya şahısların fiilleri dolayısıyla milletin arzu ve rızası hilaflına Anayasanın tamamını veya bir kısmını tagyir ve tebdil veya ilgaya zorlamayı ifade etmektedir.

Suç tarihi itibarıyla davaya konu olan 1961 Anayasasıdır. Gerek 1961 gerekse 1982 Anayasalarımızda; Devletin hükümet rejimi fert hak ve hürriyetleri, yüksek organların yetki sahası belirlenerek devletin vecibeleri ve iktidarları hukuki sınırlara bağlamıştır.

1961 Anayasasının 1 nci maddesinde; Türkiye Devletinin şeklinin Cumhuriyet olduğu, 2 nci maddesinde nitelikleri düzenlenmiştir. 2 nci maddede aynen "Türkiye Cumhuriyeti; İnsan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan milli, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir." demek suretiyle devletin şekli olan Cumhuriyetin nitelikleri açık bir şekilde tesbit edilmiştir. 9 ncu madde de devletin şeklinin Cumhuriyet olduğu hakkındaki Anayasa hükmünün değiştirilemeyeceği ve değiştirilmesinin teklif dahi edilemeyeceği hükmü getirilmiştir.

1961 Anayasasında ve bugünkü 1982 Anayasamızda, Anayasanın hukuki olarak değiştirilebilmesine imkan tanınmış olup, bunun için bazı kurallar getirilmiştir. T.C.K.nun 146 nci maddesinde Anayasa nizamını hukuk dışı meşru olmayan yollardan tamamen veya kısmen değiştirilmesi müeyyide altına alınmıştır.

b) Suçun manevi unsuru :

T.C.K.mun 146 ncı maddesinde yer alan suçun teşekkülü için aranan manevi unsur ise Anayasa düzenini değiştirmeye yönelik eylemlerle, bilerek ve isteyerek işlenmiş olmasıdır. Bu suçta hususi kasıt ve saik aranmaz.

c) T.C.K.nun 146 ncı maddesinde yazılı suça iştirak :

Her suçta olduğu gibi bu suçta da iştirak mümkün olmaktadır. Genel iştirak hükümlerinin uygulanması dışında maddenin 2 nci ve 3 ncü fıkralarında, özel fer'i iştirak durumları tanzim edilmiştir. Fer'i iştirak hükümlerinin uygulanabilmesi için iştirak iradesinin bulunması gerekir. Failin, fiile iştirakini temin eden husus, fiilin icrasına bağlandıktan sonra bu hareketler içinde rol alması veya asli failin kararına tesir edişidir. Buna ilave olarak iştirak iradesinin cezalandırılabilmesi için, maddede belirtilen hareketlerin icra edilmesi şarttır.

Maddede belirtilen suça vücut verecek hareketlerin yapılması bakımından, maddi bir hareketin mevcudiyeti halinde maddi iştirak; bu şekilde hareket edecek şahısların iradelerine tesir edilmesihalinde ise manevi iştiraktan söz edilecektir. İştirakin manevi unsuru ise muhtelif şeriklerin hareketlerini birbirine bağlayan iştirak iradesidir.

T.C.K.nun 64 ncü maddesinde üç hal asli iştirak olarak değerlendirilmiştir. 1. Fiili irtikap etmek; bundan maksat suçun meydana gelmesinde doğrudan doğruya tesir eden icra hareketlerini yapmaktır. 2. Fiili doğrudan doğruya beraber işlemek; burda iştirakçiler işledikleri rollerinin önemi nendenenlikle asli fail sayılmışlardır, 3. Asli manevi iştirak; T.C.K.nun 64/2 nci maddesinde başkalarını cürüm ve kabahat işlemeye azmettirenin dahi aynı ceza hükmolunur denilmek suretiyle azmettirme şeklinde asli iştiraktan bahsetmektedir.

T.C.K.mun 65 nci maddesinde fer'i iştirak maddi ve manevi iştirak olarak düzenlenmiştir. Fer'i maddi iştirak; 1- vasıta temin ederek, 2-Suçun işlenmeden evvel veya işlendiği sırada müzaheret ve muavenetle suçun işlenmesini kolaylaştırma hallerini kapsamaktadır. Fer'i manevi iştirak; 1-Suç işlemeye teşvik, 2-Suçu irtikap kararını takviye, 3-Piil işlendikten sonra müzaheret ve muavenette bulunmayı vaad, 4-Suçun ne şekilde işleneceğine dair talimat verme olarak sayılabilir.

Bu açıklamalar ışığında Devrimci Yol örgütünün amacı; Devrimci Yol gerçeği başlığı altında incelendiği üzere, mevcut demokratik rejimi silah zoruyla yıkarak, yerine Marksist, Leninist bir düzen kurmak olduğu, kurulmak istenen bu düzenin ise mevcut Anayasal düzenimize ve düzene hakim olan ideolojilere ters düştüğü açıktır.

Askeri Yargıtayın müstekar içtihatları ile DEV-YOL adlı örgütün, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını zorla değiştirmek üzere kurulmuş Marksist - Leninist ideolojiyi benimseyen bir örgüt olduğu kabul edilmiştir.

S. L. L.

Figueras

Örgütün gerçekleştirdiği adam öldürme, yaralama, silahlı soygun, ev kurşunlama, güvenlik güçleri ile silahlı çatışma gibi fiiller kişi ve toplumları dehşete düşüren, devlete karşı güveni sarsıcı nitelikte olan hareketlerdir. Silahlı Çete niteliğini kazanmış olan bu örgütün sadece silahlanmakla kalmayıp, silahlı mücadeleyi de başlattığı açık bir şekilde görülmektedir. Sayılan eylemlerin, Anayasal Düzeni zorla değiştirme gayesine yönelik eylemler oldukları izahtan varestedir. Bu itibarla sanıkların gerçekleştirdikleri eylemlere, T.C.K.nun da belirtilen maddelere göre münferit ceza tertibine gidilmeyerek, bu eylemler T.C.K.nun 146 ncı maddesine vücut veren eylemler olarak kabul edilmiştir.

T.C.K.nun 146 ncı maddesinde yazılı suçun özelliği itibarıyla, devleti yıkmaya gaye edinen eylemlerin tümü küll halinde değerlendirildiğinde, Anayasa nizamına yönelmiş gaye hareketlerinin mevcudiyeti bu suçun teşekkülü için kafi olup, birinci derecede önemi haiz eylemleri işleyenler asli fail kabul edilerek 146/1 maddesine göre; Bunlarla doğrudan doğruya işbirliğinde bulunmayıp, aynı gayeyi paylaşarak tali derecedeki fiillerle onları destekleyip yardımda bulunmak suretiyle, gaye suçunun icrasını kolaylaştıranlar da fer'i şerik sayılarak T.C.K.nun 146/3 maddesine göre uygulama yapılmıştır.

II) T.C.K.nun 168 NCİ MADDESİ :

T.C.K.nun 168 ncı maddesinde aynen "Her kim 125,131,146,147,149 ve 156 ncı maddelerde yazılı cürümleri işlemek için silahlı cemiyet ve çete teşkil eder yahut böyle bir cemiyet ve çetede amirliği ve kumandayı ve hususi bir vazifeyi haiz olarsa on seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis cezasına mahkum olur.

Cemiyet ve Çetenin sair efradı beş seneden on seneye kadar ağır hapisle cezalandırılır." denilmektedir.

a) Suçun maddi unsuru :

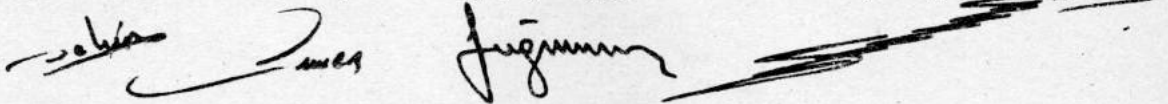
Devletin emniyetine karşı sayılan suçları işlemek için silahlı çete kurma, çetede amirliği ve kumandayı kabul, özel bir görev alma veya çeteye katılmadır.

b) Suçun manevi unsuru :

Suçun manevi unsuru özel kasıttır. Özel kasıttan kastedilen, belli amaçları silahlı olarak gerçekleştirmeyi bilerek ve isteyerek kabul etmektir. Çeteciler arasında gaye ve silah bakımından anlaşma vardır.

Şimdi maddeyi biraz daha açarak incelemeye çalışalım. Çeteyi teşkil etmekten maksat; Belirli bir gaye etrafında herkesi birleştirmek ve organize etmektir. Çeteyi teşkil eden kişi, çetenin mahiyeti icabı gerekli olan hiyerarşiyi ve üyeler arasındaki yakın bağlantı ve disiplini sağlayacaktır.

Çetede amirlikten maksat; Çeteyi idare, sevk etmek, başkanlığını yapmaktır. Maddede belirtilen cemiyet kurulduktan sonra şeriklerin hareketlerini koordine eden ve çetenin gayeye uygun olarak faaliyet göstermesini

sağlayan, disiplini tesis eden kişi veya kişilere ihtiyaç duyulacağı izah-
tan varestedir. Sanıkların üstlendikleri görev, gösterdikleri faaliyetler,
belirtilen gayeye yönelik ise şahsın amirliğinden bahsedilebilecektir.

Hususi bir görevle vazifeli olmaktan maksat; Yukarıda belirtilen
iki şık haricinde çetede özel bir görev almaktır. Hususi bir görev almaya
tayin edilen ceza, çetenin sair efradına tayin edilen cezadan daha ağır ola-
rak düzenlendiğine göre, üstlenilen görevin çetenin faaliyetlerinin devamı
için daha hayati önemi haiz olması gerekeceği açıkça ortaya çıkmaktadır. Husu-
sî görevde devamlılık aranacağı gibi, örgütün gayesine ulaşabilmesindeki et-
kisinde bakılacaktır. Bu cümlelerin ışığında, çeteye istihbarat temin eden
birimi yönetmek, çetenin amacı doğrultusunda yazılar yazıp yayımlamak, çete-
nin silah sorumluluğunu üstlenmek gibi görevler, fıkra da belirtilen hususi
görev olarak kabul edilebilecektir.

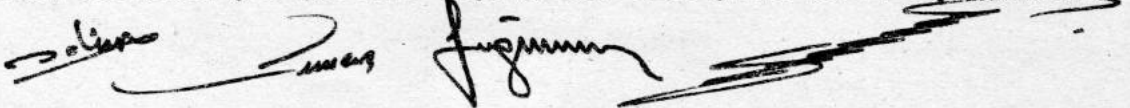
Çetenin sair efradı konusunda bir açıklama getirilmemiş olmakla
beraber bu tabirden, madde kapsamında mütalaa edilip te yukarıdaki fıkrala-
ra girmeyen örgütsel faaliyetleri icra eden, çete mensuplarının anlaşılması
gerekir. Bunlar gayeye ait konılarda, irade uygunluğu göstermek suretiyle çete-
ye iştirak etmekle beraber, yukarıda belirtilen fıkralar dışındaki örgütsel
faaliyetleri gerçekleştirmektedirler. Bu itibarla çetede yer alarak yazılama
yapmak, bildiri dağıtmak, afiş yapıştırmak gibi şiddet hareketlerine yönelik
olmayan eylemler, bu fıkra kapsamında mütalaa edilerek bu tür eylemlere
T.C.K.nun 168/2 maddesi uygulanmıştır.

T.C.K.nun 168 nci maddesinde devletin şahsiyetine karşı, muayyen
suçları işlemek için kurulan, faillerinin ekseriyesi silahlı olan bir çete-
den bahsedilmektedir. Anayasayı cebren değiştirmeye taraftar bir örgütten
yana olmak T.C.K.nun 146 nci maddesinde yer alan Anayasayı tebdil, tağyir ve
ilga olarak yorumlanamaz. T.C.K.nun 168 nci maddesinde belirtilen çetenin
gayesi de, T.C.K.nun 146 nci maddesinde ifade edilen Anayasayı ihlale yöne-
lik olmasına rağmen, henüz yaptıkları faaliyetler olarak, Anayasayı değiştir-
meye yeterli görülmeyen eylem ve hareketler, bu madde kapsamında mütalaa edil-
miştir.

Bu ayrımı yapabilmek için icra edilen fiillerin mahiyetine ve ağır-
lığına bakmak gerekecektir. Çetenin amaca ulaşmayan yetersiz fiilleri, T.C.K.
nun 168 nci maddesindeki suçun teşekkülü için yeterli olmakla beraber, T.C.K.
nun 146 nci maddesindeki Anayasanın ihlali olarak değerlendirilemez. Bu iti-
barla T.C.K.nun 146 ve 168 nci maddelerinin sınırı tesbit edilirken, icra
edilen eylemlerin mahiyeti ve sanıkların bu eylemleri ile ulaşmak istedikle-
ri amaçlar değerlendirilerek, kasıtlarının tayin ve tesbiti cihetine gidil-
miştir.

III) T.C.K. NUN 169 NCU MADDESİ :

T.C.K.nun 169 ncu maddesinde aynen " 64 ve 65 nci maddelerde beyan
olunan hal haricinde her kim, böyle bir cemiyete ve çeteye hal ve sıfatları-
nı bilerek barınacak yer gösterir veya yardım eder yahut erzak veya esliha

ve cephane veya elbise tedarik eder veya her ne suretle olursa olsun hareketlerini teshil ederse üç seneden beş seneye kadar ağır hapis ile cezalandırılır." denilmektedir.

Madde gayet açık bir şekilde düzenlenmiş olup, sayılan hareketler çeteye yardım suçunu oluşturacaktır. Suçun teşekkülü için, failin çetenin amacını bilmesi şarttır. Bu nedenle yardım ettiği kişilerin, örgüt adına hareket ettiğini bilmeden, özel bir gaye ile maddede belirtilen fiilleri gerçekleştirmesi halinde, suç kanun unsurları ile teşekkül etmeyecektir.

Ancak T.C.K.nun 169 ncu maddesinde tayin edilen ceza süresine göre müsnet suç beş senelik dava mürrü zamanına tabi olduğundan, davanın uzunca bir zaman devam etmesi ve dava mürrü zamanı nedeniyle bu maddeye göre ceza uygulaması yapılamamış olup, sanıkların hukuki durumlarının incelenmesine de girilmemiştir.

B E Ş İ N C İ B Ö L Ü M

O L A Y L A R

OLAY - (1) :

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ

S. L. H. *maez* *İşgün* *[Signature]*

1983/8 emanette kayıtlı İmge Reklam Bürosunda ele geçen 27 kalem eşyanın 'a,

1981/39 emanette kayıtlı Brovun traş makinası, radyo teyp, iki adet bilezik ve 2.750 Tl.para ile büro eşyalarının 'a,

1983/65 emanette kayıtlı 24kalem terzi malzemesi ve eşyasının 'a,

1981/239 emanette kayıtlı ev eşyalarının 'a,

1980/18 emanette kayıtlı bir adet bileziğin 'ye,

1981/95 emanette kayıtlı 7 adet kasetin 'ya,

1983/79 emanette kayıtlı kışlık gömleğin 'a,

1984/95 emanette kayıtlı Devrimler ve Karşı Devrimler isimli ansiklopedilerin 'ye,

1985/65 emanette kayıtlı bir adet fihrist defterinin 'e,

1981/202 emanette kayıtlı eşyaların 'a,

1979/184 emanette kayıtlı bir adet ceketin 'a,

1981/9 emanette kayıtlı 8.000 Tl.komisyon ücretinin mağdur 'a,

1982/59 emanette kayıtlı 6.000 Tl.peynir satışından, 70.000 Tl. dükkan eşyası satışından elde edilen paralar ile 1983/94 emanette kayıtlı demirbaş dükkan eşyalarının 'e,

1980/58 emanette kayıtlı eşya ve paraların, 940 Tl.para ve Orient marka kolsaati, bir adet altın yüzüğü 'a, 1980/55 emanette kayıtlı 500 Tl.nin maktül , 1980/360 emanette kayıtlı giyim eşyalarının

'in mirasçılarına ayrı ayrı verilmek üzere Ankara Tereke Hakimliğine tevdiine,

1980/58 emanette kayıtlı Omaks marka kol saatinin mağdur 'a,

1981/5 emanette kayıtlı perdelik ve kumaşların ve ma-ğazalarına,

1981/83 emanette kayıtlı bir adet dolma kalemin mağdur 'a,

1981/67 emanette kayıtlı 2. 130 Tl. ile iki adet anahtarın 'a,

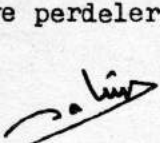
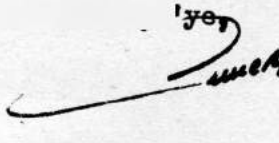
Kadıköy Cumhuriyet Savcılığının 1980/548 emanetinde kayıtlı gözlük, şapka ve para cüzdanının 'e,

Askeri Savcılık silah emanetinin 1980/1035 sırasında kayıtlı bir adet av tüfeğinin sanık 'e,

Kls.A-3; Dz.278 deki 15.12.1980 tarihli zaptetme tutanağındaki Ansiklopediler, bir adet çalışma raporu, plan ve Tüm İktisatçılar Birliğinin aylık bülteninin 'e,

Kls.D-3; Dz.287 deki 6.12.1980 tarihli zaptetme tutanağındaki bü-ro eşyalarının 'a,

Kls.A-1; Dz.178 deki 20.2.1981 tarihli zaptetme tutanağındaki büro eşyaları ve perdelerin 'ye,

Kls.A-13; Dz.17 deki 30.11.1980 tarihli zaptetme tutanağındaki
12.300 Tl.nin 'ya İADESİNE.

Yukarıda belirtilen eşya emanet numarasındaki İADESİNE karar verilen eşyalar dışında kalan eşyalar ile;

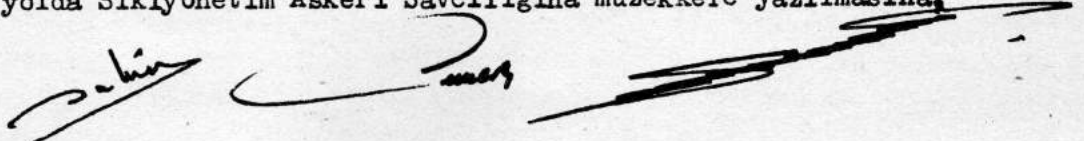
Askeri Savcılık emanetinin 1980/1, 1981/237, 1980/256, 1980/284, 1980/49, 1980/298, 1980/313, 1980/44, 1980/45, 1981/230, 1981/229, 1982/38, 1982/13, 1982/50, 1981/14, 1981/248, 1981/233, 1981/235, 1982/46, 1981/11, 1981/21, 1981/177, 1981/268, 1982/11, 1982/14, 1981/31, 1981/38, 1981/273, 1981/50, 1982/47, 1981/57, 1981/62, 1981/64, 1982/4, 1982/15, 1982/23, 1982/44, 1982/108, 1982/125, 1982/191, 1984/65, 1981/82, 1981/215, 1981/107, 1981/187, 1981/206, 1982/12, 1981/208, 1981/263, 1982/10, 1982/19, sırasında kayıtlı örgüte ait olduğu anlaşılan, suçta kullanılan, suçtan hasıl olan vasıta, para, ev eşyası, kitap, dergi, döküman, bildiri, pankart, bono gibi vesair eşyaların sanıklar ve vekillerinin iade yolundaki taleplerinin REDDİ ile T.C.K.nun 36 ncı MADDESİ UYARINCA MÜSADERESİNE. (Kararın sanıklarla ilgili gerekçe bölümünde yeri belirtilen zaptetme tutanaklarında ayrıca dökümü yapılan)

Firari 'in babası ve kardeşleri ile birlikte KARAMAN'da çalıştırdığı Kuyumcu dükkanından gasp edilen ziynet eşyalarının taraflara iadesi veya müsaderesi 'in yargılanması sonunda verilecek karara bağlı olduğundan, 'in Kls.A-1; Dz.85-117, 129-145, 145 daki.

'in Kls.B-1; Dz.10 daki ifade örnekleri ile Kls.B-8; Bölüm 4deki 'in Ziraat Bankası Yenişehir şubesi nezdindeki hesap föyü, Kls.A-1; Dz.74-83 deki 126,394, 399 daki beyan örnekleri ile mağdur ve tanıklarla ilgili beyanlar ve Tal.Kls.16/A; Dz.481-484, 492, 510, yine aynı Kls.Dz.511, 524-520 deki ifade örneklerinin çıkartılarak Askeri Savcılık eşya emanet defterinin 1981/67 emanet sırasında kayıtlı olup Kls.A-1;Dz.87 deki tutanakta muhtevası belirtilen ziynet eşyaları ile birlikte ANKARA CUMHURİYET SAVCILILIĞINA gönderilerek hakkında SUÇ DUYURUSUNDA BULUNULMASINA,

Müdahilliklerinin kabulünü gerektirir olayların umumiyetle sanıklar yönünden beraetle sonuçlanması da nazarı itibara alınarak, müdahillerin maddi ve manevi tazminat hususundaki talep haklarının mahfuz kılınmasına, maddi ve manevi tazminat hususundaki talepleri ile ilgili olarak HUKUK MAHKEMELERİNE DAVA AÇMAKTA MUHTARİYETLERİNE,

(19) sırada kayıtlı sanık ve (254) sırada kayıtlı sanık hakkındaki davanın REDDİNE karar verilmiş olduğu anlaşılmakla; hakkında Sıkıyönetim (2) numaralı Askeri Mahkemesince verilmiş bulunan 28.12.1981 tarih, 1981/3581-1134 sayılı. hakkında verilmiş bulunan Sıkıyönetim (2) numaralı Askeri Mahkemesinin 17.12.1981 tarih, 1981/2555-139 ve Sıkıyönetim (1) numaralı Askeri Mahkemesince verilmiş bulunan 7.4.1981 tarih, 1981/504-385 sayılı TEVKİF MÜZEKKERELERİNİN GERİ ALINMASINA, bu yolda Sıkıyönetim Askeri Savcılığına müzekkere yazılmasına,

Askeri Savcılık esas hakkındaki mütalaasında talep edilen cezanın nev'i ve miktarına göre (22) sırada kayıtlı

'ın tutuklanmalarına karar verilmesini talep etmiş ise de; (Sanıklardan yönünden Duruşma Hâkimi Hıseyin ŞAHİN'in T.C.K.mun 146/1 ncimaddesi uyarınca tecziyesi yönündeki görüşüne binaen tevkifi gerektiği yolundaki karşı oyu ile) Sanıklara verilmiş bulunan ceza miktarına, hüküm mahiyetine, tevkif tarihlerine binaen Askeri Savcılığın adı geçen sanıkların tutuklanmalarına ilişkin TALEBİNİN REDDİNE,

Sanıklar ve vekillerinin savunmalar sırasında tahliye talebinde bulunmuş oldukları anlaşılmış olmakla; (33) sırada kayıtlı

yönünden duruşma Hakimi Hıseyin ŞAHİN'in, adı geçen sanıklar hakkında tatbik edilmesi gerektiği görüşünde olduğu kamu maddesine ve maddede gösterilen ceza miktarına binaen sanıkların tutuklu kaldıkları müddet de gözönüne alınarak daha fazla tutuklu kalmaları mağduriyetlerine sebep olacağından tahliye yolundaki görüşüne karşılık Mahkeme Başkanı ve diğer Hâkim Üyelerin bu sanıklar hakkında tertip edilmiş bulunan hükme, cezanın miktarı ve nev'ine göre tahliye taleplerinin reddi yolundaki görüşlerine binaen OYÇOKLUĞU ile TALEPLERİNİN REDDİNE VE TUTUKLULUK HALLERİNİN DEVAMINA,

(5) sırada kayıtlı

, (384) sırada kayıtlı

, (652) sırada kayıtlı

, (716) sırada kayıtlı

haklarında tesis edilmiş bulunan hüküm mündereceatına, tertip edilen ceza miktarına ve sanıkların tutuklu kaldıkları müddet de gözönüne alınarak daha fazla tutuklu kalmaları mağduriyetlerine neden olacağından adı geçen sanıkların OYBİRLİĞİYLE TAHLİYELERİNE, başka suçtan tutuklu veya hükümlü değillerse tahliyeleri yolunda ASKERİ SAVCILığA MÜZEKKERE YAZILMASINA, diğer tutuklu bulunan sanıklar yönünden ise haklarında tertip edilmiş bulunan cezanın mahiyet ve miktarına, tutuklu kaldığı müddetlere binaen TAHLİYE TALEPLERİNİN REDDİ ile TUTUKLULUK HALLERİNİN DEVAMINA.

Haklarında ONBEŞ SENE ve daha yukarı ceza tertip edilmiş bulunan sanıklar

Salim

Emir

[Signature]

hakkındaki hükmün 353 Sayılı Kanun-
mun 205 ve C.M.U.K.nun 305 nci maddeleri uyarınca RE'sen, diğer sanıklar yö-
nünden ise temyizi kabil olmak üzere oysırasıyle ve ilgili kısımlarda belir-
tilen muhalefetlere binaen OYÇOKLUĞU dışındakilerde OYBİRLİĞİYLE, kısmen ta-
lebe uygun, kısmen aykırı olarak verilen karar İddia Makamının huzuru ile ve
Tutanak Yazmanı hazır olduğu halde yoklamada isimleri belirtilip hazır olduk-
ları anlaşılanların yüzlerine karşı, gelmeyenlerin yokluklarında açıkca okunup
usulen tefhim kılındı. 19.Temmuz.1989

BAŞKAN
Erol CANER
Mu.Kd.Alb.
(1957-17)

DURUŞMA HAKİMİ
Hüseyin ŞAHİN
Sivil Hâkim
(17375)

HAKİM ÜYE
Tuncer BÜYÜKAKMAKÇI
Sivil Hâkim
(19279)

HAKİM ÜYE
Fevzi UĞUR
Hâk.Bnb.
(1974-YD-13)

HAKİM ÜYE
Timuçin KURTMAN
Hâk.Bnb.
(1974-1)

Mahkeme Başkanı Mu.Kd.Alb. Erol CANER'in 30.Ağustos.1989 tarihinde emekliye ayrılmış olması; Hâkim Üye Fevzi UĞUR'un 14.Eylül.1990 tarihinde 9 ncu Piyade Tümen Komutanlığı Askeri Mahkemesi Hâkimliğine tayinen gitmiş olması nedeniyle Gerekçeli Kararı imza edemedikleri hususu 353 Sayılı Kanunun 180 nci maddesi uyarınca tasdik olunur.

TARİHSEL ADALET İÇİN BELLEK MÜZESİ

Duruşma Hâkimi
Hüseyin ŞAHİN
Sivil Hâkim
(17375)